

...es from the Arabian Nights
THE ENCHANTED
HORSE
and Other Stories
NID BLYTON

BURMESE
CLASSIC
COM

ကျော်မြင်းပျံ
နှင့်
အခြားပုံပြင်များ
မောင်သိန်းလွင်

တစ်ထောင်တစ်ညပြင်မျှ

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်ခွတ်တမ်း

- စာမူခွင့်ပြုချက် - ၄၅/ ၂၀၀၂ (၁၂)
- အမိုးခွင့်ပြုချက် - ၇၁/ ၂၀၀၂ (၁၂)
- အပုံးသရုပ်ဖော် - ကိုဆန်း
- အတွင်းသရုပ်ဖော် - ကိုဆန်း + ကျော်ကိုကို
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးသန်းခွေ (၀၁၄၇၃)
(စစ်သည်တော်စာပေ)
၁၁၃၁/က၊ ၁၉ ရပ်ကွက်၊
ဥယျာဉ်လမ်း၊ ဒဂုံ(တောင်)။
- ပုံနှိပ်သူ - ဦးဝင်းလွင် (မြ-၀၅၃၆၆)
ရွှေဟင်္သာပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် (၇)၊ ဈေးလမ်း၊
ပုဇွန်တောင်၊ ရန်ကုန်။
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ပထမအကြိမ်
- ပုံနှိပ်ပြီးစီးသည့်လ - ၂၀၀၂-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ။
- အုပ်ရေ - ၅၀၀
- တန်ဖိုး - ၃၅၀ ကျပ်
- စာအုပ်ချုပ် - စိန်ကြည်
- ဖြန့်ချိရေး - ရွှေတိမ် စာပေ
အမှတ် ၂၆၃၊ ပ-ထပ်၊
ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း၊
ကျောက်တံတား။
- ဖုန်း - ၇၀၉၁၉၀။

ရွှေဟင်္သာ စာပေ တွင် ရရှိနိုင်သော
BILINGUAL TRANSLATION-PICTORIAL SERIES

အင်္ဂလိပ်-မြန်မာနှစ်ဘာသာ(သရုပ်ဖော်ပုံများဖြင့်) ပူးတွဲပြန်ဆိုမှုနှင့် အခြားစာအုပ်များ

မောင်သိန်းလွင် (ဆရာ ဦးသိန်းလွင်)

1. In the beginning (John Christopher) ကမ္ဘာဦးက ချစ်ပုံပြင်
2. Treasure Island (R. L. Stevenson) ရတနာကျွန်း
3. Robinson Crusoe (Daniel Defoe) ရော်ဘင်ဆင် ကရူးဆိုး
4. Little-Known Facts About Well-Known People (Dale Carnegie) ကမ္ဘာကျော်ကြားပုဂ္ဂိုလ်များ၏ မကျော်ကြားသော ဖြစ်ရပ်များ (တတိယအကြိမ်)
5. Little-Known Facts About Well-Known People (Dale Carnegie) ကမ္ဘာကျော်ကြားပုဂ္ဂိုလ်များ၏ မကျော်ကြားသော ဖြစ်ရပ်များ (ဒုတိယတွဲ)
6. A Strange Treasure and Other Stories အံ့ဖွယ်ရတနာနှင့် အခြားပုံပြင်များ
7. Princess Diana (Andy Hopkins) ဝေလမင်းသမီး ဒိုင်ယာနာ
8. The Prisoner of Zenda (Anthony Hope) ဇင်းဒါး အကျဉ်းသား
9. Gulliver's Travels (Jonathan Swift) ဂါလီဗာ၏ ခရီးစဉ်များ
10. King Solomon's Mines (Sir. H Rider Haggard) ဆော်လမွန်ဘုရင်၏ ရတနာသိုက်
11. Tales from Shakespeare ရိုတ်စပီးယား ပုံပြင်များ (ပထမတွဲ)
12. Tales from Shakespeare ရိုတ်စပီးယား ပုံပြင်များ (ဒုတိယတွဲ)
13. Round the World in Eighty Days (Jules Verne) ကမ္ဘာပတ်လည် ရက်ရှစ်ဆယ်
14. David Copperfield (Charles Dickens) ဒေးဗစ်ကော်ပီးဖီး

- 15. The Adventures of Tom Sawyer (Mark Twain)
တွမ်ဆော့ယား၏ စွန့်စားခန်းများ
- 16. The Adventures of Huckleberry Finn (Mark Twain)
ဟယ်ကယ်ဖင်း၏ စွန့်စားခန်းများ
- 17. Believe it or Not! (Ripley) ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေ
- 18. Helen Keller (Nigel Hunter) ဟယ်လင် ကဲလား
- 19. The Happy Prince and Other Stories (Oscar Wilde)
ရွှင်ပျော်ပျော်မင်းသားလေးနှင့် အခြားပုံပြင်များ
- 20. Chicken Soup for the Couple's Soul
ချစ်သူတို့အတွက် မေတ္တာအာဟာရ
- 21. To Know, To Learn, To Study
သိရန် မှတ်ရန် လေ့လာရန် (ပထမတွဲ)
- 22. To Know, To Learn, To Study
သိရန် မှတ်ရန် လေ့လာရန် (ဒုတိယတွဲ)
- 23. To Know, To Learn, To Study
သိရန် မှတ်ရန် လေ့လာရန် (တတိယတွဲ)
- 24. BEGINNING LESSONS IN ENGLISH (Third Edition)
- 25. A BASIC ENGLISH GRAMMAR (Fourth Edition)
- 26. A GUIDE TO SENTENCE CONSTRUCTION
(Fifth Edition)
- 27. VOCABULARY သိမှတ်ဖွယ်ရာ စကားလုံးပဒေသာ
- 28. AMERICAN ENGLISH & BRITISH ENGLISH
အမေရိကန်နိုင်ငံသုံး အင်္ဂလိပ်စာနှင့် အင်္ဂလန်နိုင်ငံသုံး
အင်္ဂလိပ်စာ
- 29. A GUIDE TO ENGLISH USAGE
အင်္ဂလိပ်စာ အသုံးအနှုန်း
- 30. The New Millennium Examination English:
- 31. A Guide to High School English (Standard Nine)
- 32. A Guide to Middle School English (Standard Eight)

- 33. A Guide to Selected Myanmar Tales
- 34. English for Standard Ten
- 35. Grammar Exercises for High School Students
- 36. Examination English (2002)
- 37. IDIOMS FOR EVERYDAY USE နေ့စဉ်သုံး အိဒီယမ်
- 38. THE WISDOM မြော်မြင်စဉ်းစား ပညာစကား
- 39. Dr Jekyll and Mr Hyde (Robert Louis Stevenson)
ဒေါက်တာ ဂျက်ကျေးလ်နှင့် မစ္စတာ ဟိုက်ဂ်
- 40. Aladdin and the Enchanted Lamp (Judith Dean)
အာလာဒင်နှင့် မှော်မီးခွက်
- 41. The Adventures of Sindbad the Sailor (Enid Blyton)
သင်ဘာသား ဆင်းဘတ်၏ စွန့်စားခန်းများ
- 42. The Prince and the Pauper (Mark Twain)
ဘုရင့်သားတော်နှင့် သူတောင်းစားလေး
- 43. Dracula (Bram Stoker) ဒရက်ကူလာ
- 44. The Enchanted Horse (Tales from the Arabian Nights)
မှော်မြင်းပျံ

□ □ □

ဇာတ်တို:

- ◆ ၁။ နှစ်ပွင့်နိုင် (ဆရာကြီး တက်တိုး နှင့် ဆရာမကြီး နုယဉ်)
- ၂။ တက်တိုး၏ တက်တိုး ဘဝပုတ်တမ်း
- ◆ ၃။ သူတို့အကြောင်း သူတို့အမြင်
- ၄။ ကျွန်တော် နှစ်သက်မိသော ကဗျာများ
- ၅။ မြန်မာပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များ၏ ဘဝ နှင့် စာပေ
- ◆ ၆။ အပြစ်ကင်းတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ
- ◆ ၇။ Model Letters (ပေးစာရေးနည်းများ)

နိုးသန်းကျွတ် (ပါဠိစာပေ-ငြိမ်း)

အောင်အောင် (ရွှင်သိန်း) (ဇာတ်စွဲစာပေအုပ်စု)

အမှာစာ

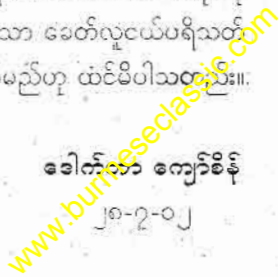

ဘာရေဗျညများ (ARABIAN NIGHTS) ဟုလည်း
 အမည်ရသော တစ်ထောင်တစ်ညပုံပြင်များ (TALES
 FROM THE THOUSAND AND ONE NIGHTS)ကို
 ဂန္ထဝင်စာတစ်အုပ်အဖြစ် လူသိများသည်။ ကမ္ဘာ့ဘာသာ
 ပေါင်းများစွာသို့လည်း ပြန့်ဆိုပြီးဖြစ်သည်။ မြန်မာ
 ဘာသာပြန်နှင့်ပတ်သက်၍မူ ဆရာကြီး သခင်ဘသောင်းနှင့်
 ကျော်လှိုင်ဦး(မင်းကျော်)တို့၏စာအုပ်များမှာ ထင်ရှားသည်။
 ယခု ဆရာ မောင်သိန်းလွင် က လူငယ်များအတွက်
 ရည်ရွယ်၍ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာနှစ်ဘာသာဖြင့် တင်ပြ
 ထားသည်။

တစ်ထောင်တစ်ညပုံပြင်များတွင် မီးခွက်စောင်
 ဘီလူး၊ သူရဲ၊ ကဝေ နတ်ခြင်းပျံ၊ မှော်ဆရာစသည့် ဒဏ္ဍာရီ
 လာလာတဲကောင်များဖြင့် ပြည့်ဝလျက် ရှိသည်။ မှော်ပညာ၊
 ကဝေအတတ်တို့ကိုသုံး၍ ဂါထာပန္နရားရွတ်ဖတ်ကာ မိမိ
 ဖြစ်စေချင်တာကို ဖြစ်နိုင်ပုံတို့ကို ဖော်ပြထားရာ လူငယ်တို့
 အကြိုက်ဖြစ်သည်။

ဤစာအုပ်တွင် ဆရာ မောင်သိန်းလွင် က
 တစ်ထောင်တစ်ညပုံပြင်ဖြစ်ပေါ်လာပုံအကြောင်း နိဒါန်း
 ပျိုးကာ “မှော်ခြင်းပျံ၊ တင်္ဂါသင်္ဃာနှင့် မဟူရာကျွန်း
 ဘုရင်” ဟူသောပုံပြင် (၂)ပုဒ်ကို ရွေးထုတ်တင်ပြထားသည်။
 “မှော်ခြင်းပျံ” ကို “ဝက်ခြင်းပျံ” ဟု လည်းကောင်း၊ “နတ်
 ခြင်းပျံ” ဟု လည်းကောင်း အခြားဆရာတို့က ဘာသာပြန်
 ကြသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ယခု မောင်သိန်းလွင်တင်ပြသော
 ဘာသာပြန်တို့မှာ တိုရှင်း၍ လိုရင်းသို့မရောက်အောင် ရေးထား
 သည်ဖြစ်ရာ၊ စိတ်ကူးယဉ်စရာဇာတ်ယမ်းအစအဆုံးကို
 အချိန်တိုတိုတွင်း သိလိုကြသော မေတ်လူငယ်ပရိသတ်
 အတွက်မူ အဝင်ဝင်ကျဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်မိပါသည်။

မောင်သိန်းလွင် နှင့် မှော်မြင်းပျံ

ကောင်းသန့်

ဆရာ မောင်သိန်းလွင်သည် အင်္ဂလိပ်စာလေ့လာ လိုက်စားနေသော လူငယ်များအတွက် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ နှစ်ဘာသာတွဲစာအုပ်လေးတွေ ဘာသာပြန်ရေးသားထုတ်ဝေ လာခဲ့သည်မှာ အတော်များပြီ။ အုပ် ၃၀ နီးပါးရှိပြီဟု ထင်ပါသည်။ ထိုအထဲတွင် ပုံပြင်စာအုပ်လေးတွေလည်း ပါသည်။ ဆရာစာ စာအုပ်ရွေးတတ်သည်။ ပုံပြင်စာအုပ် လေးတွေဆိုလျှင် ငူးထူးသန်းသန်းနှင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းသည့်စာအုပ်မျိုးတွေချည်း ဖြစ်သည်။

ယခု မှော်မြင်းပျံနှင့်အခြားပုံပြင်များစာအုပ်သည် လည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ မကြားဖူး ကြားဖူးသည့်ပုံပြင်များ ဖြစ်ကြသည်။ အင်္ဂလိပ်စာဖတ်ကြည့်တော့လည်း ၁၀ တန်း အဆင့်အောင်ပြီးသူများနှင့် တွက်တီ။ မလွယ်လွန်းမခက် လွန်း အနေတော်ဖြစ်နေသည်။ ထိုစာအုပ်ကို ဖတ်ကြည့် နေရင်း သည်ခေတ်ကလေးတွေ အင်္ဂလိပ်စာဖတ်ရတာ အတော်အဆင်ပြေတာပဲဟု တွေးမိသည်။

ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်တုန်းက သည်လိုအဆင်မပြေ။ ကျွန်တော်တို့ကျောင်းသားအဆင့်နှင့်ကိုက်ညီသော အင်္ဂလိပ် စာအုပ်လေးတွေ ပေါ့ပေါ့များများ မရှိ။ အမှန်အတိုင်း ပန်ခံ ရလျှင် ၁၀ တန်း ရောက်သည်အထိ မတွေ့ဖူး။ ကျွန်တော် တို့ တောမြို့လေးတွင် အင်္ဂလိပ်စာအုပ်မဆိုထားနှင့် မြန်မာ စာအုပ်တောင် ကောင်းကောင်းမရှိ။ အပျော်ဖတ်အချစ် တွေ့၊ သိုင်းဝတ္ထု၊ စုံယောက်ဝတ္ထုတွေသာ အတွေ့များသည်။

စာအုပ်ကောင်းတွေဆို ငှားဖတ်သူ ဝယ်သူနည်းသဖြင့် စာအုပ်ဆိုင်တွေက မတင်။ တက္ကသိုလ်တက်နေကြသော တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတွေထံကသာ ငှားဖတ်ခဲ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်းနှင့် ဒဂုန်ရွှေများစာအုပ် များကို စာဖတ်ဝါသနာပါ၍ ကိုယ်တိုင်ဝယ်ဖတ်နိုင်သူများထံ မှသာ ငှားဖတ်ကြရသည်။

ယခုတော့ အဆင်ပြေသည်။ စာဖတ်သူတွေ များလာ သည်။ မြို့ကြီးတိုင်းလိုလို စာအုပ်ဆိုင်တွေရှိသည်။ သူတို့က နယ်မြို့လေးတွေကို ဖြန့်ဝေရောင်းချကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာ မောင်သိန်းလွင်၏ နှစ်ဘာသာတွဲစာအုပ်လေးတွေ နယ်မြို့လေးတွေအထိ ရောက်ရှိပျံ့နှံ့သွားသည်ဟု သိရ သည်။

ဆရာစာအုပ်လေးတွေဖတ်ရတာ အတော် ဟန်ကျ သည်။ အဘိဓာန်လွန်မရာမလိုတော့၊ အင်္ဂလိပ်လိုဖတ် နေရင်းက နားမလည်လျှင် ဘာသာပြန်ထားတာ ပြန်ရှာဖတ် လိုက်ရုံပဲဖြစ်သည်။ ဆရာထွက်သမျှသာ အကုန်ဝယ်ဖတ်မည် ဆိုလျှင် အင်္ဂလိပ်ဝတ္ထုပုံပြင်လေးတွေ အတော်များများ ဖတ်ပြီးသွားလိမ့်မည်။ အင်္ဂလိပ်စာအရည်အသွေးလည်း အတော် တိုးတက်သွားလိမ့်မည်ထင်သည်။

ဤလို စာအုပ်ပျိုးတွေ များများ ထွက်လေလေ၊ အင်္ဂလိပ်စာ လေ့လာနေကြသူများအတွက် များများ အကျိုးရှိ လေလေ ဖြစ်မည်။ ထို့ကြောင့် ဤလို စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်းသည့်စာအုပ်မျိုးတွေကို ဆရာ မောင်သိန်းလွင် များများ ဘာသာပြန်ရေးသားထုတ်ဝေနိုင်ပါစေဟု သာ ဆုမွန်ကောင်းတောင်းလိုက်ရပါတော့သည်။

ကောင်းသန့်

www.burmeseclassic.com

ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာ

“နောက်နေ့နံနက်အထိ... အသက်ရှင်ခွင့်ရှိစေ...”ဟု စူလတန် ဘုရင်ကြီးက မိန့်ပြန်သည်။ “သင်၏ ပြောလက်စွဲပြန်ကို ယနေ့ည ဆက်လက်၍ အဆုံးသတ်ပြောကြားစေ...”

ရေးအခါက ပါဏားပြည်တွင် စူလတန်ဘုရင်ကြီးတစ်ပါး ရှိသည်။ သူသည် နေ့စဉ်ခွင့်တိုင်း... ညနေဘက်တွင် ကြင်ရာတော်မိဖုရားတစ်ပါးကို လက်ထပ်ယူပြီး နောက်နေ့နံနက်တွင် ထိုမိဖုရားကို ခေါင်းဖြတ်သတ်လေ့ ရှိသည်။ သူ၏နောက်ဆုံးလက်ထပ်ထားသောမိဖုရားမှာ အဟတ်ချုပ်ကြီး၏ သမီး ဖြစ်သည်။ ဉာဏ်ပညာအကြော်အမြင်ရှိသည်။ လိမ္မာပါးနပ်သည်။ ဘုရင်ကြီး၏ အကျင့်စရိုက်ကိုပြောင်းလဲအောင်ပြုလုပ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်။

ညစဉ်ညတိုင်း... သူ(မ)က ထူးခြားဆုံးသြစ်တံဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ကို ပြောပြသည်။ နံနက်မိုးသောက်လင်းအားကြီးတွင်... ပုံပြင်၏ဇာတ်လမ်းအတွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သည်။ အချိန်မရှိတော့၍ ပုံပြောခြင်းကို ရပ်ရသည်။ ဘုရင်က ဇာတ်လမ်း၏နိဂုံးကို သိလိုသည်။ ထို့ကြောင့် ခေါင်းဖြတ်မသတ်ဘဲ တစ်ရက်ဆက်၍ အသက်ရှင်ခွင့်ပြုသည်။ ဤသို့... ထပ်ညပြီးတစ်ည ဆက်၍ပုံပြင်များကို ပြောလာရာ... ညပေါင်းတစ်ထောင့် တစ်ညတိုင်ခဲ့သည်။

ဤစာအုပ် မှော်မြင်းပျံနှင့် အခြားပုံပြင်များ (The Enchanted Horse and Other Stories) မှာ ထိုတစ်ထောင့်တစ်ညပုံပြင်များထဲမှ ဖြစ်သည်။ ထိုပုံပြင်များ၏ မူရင်း

အမည်မှာ (The Arabian Nights) အာရပ်ဒေသ၏ညများ ဖြစ်သည်။ ထိုပုံပြင်များအနက် ၂၆၄ ခုမှာ ရှေးအာရပ်လူကြီးသူမတို့ တစ်ဆင့် စကားတစ်ဆင့်နားဖြင့်ပြောကြားခဲ့သောပုံပြင်များဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်ပြင်များကို နှောင်းလူတို့က ပြည့်စွက်ရေးသားသည်ဟု ဆိုသည်။ ဤပုံပြင်များကို (၁၀)ရာစုနှစ်များအတွင်းက ပြုစုရေးသားခဲ့ကြသည်။ ၁၄၅၀ ပြည့်နှစ်ရောက်မှ ယခု ကျွန်တော်တို့ဖတ်ရှုနေသည့်ပုံပြင်များအဖြစ်ရောက်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဤပုံပြင်များကို ဆာရစ်ချတ်တတန်က အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုသည်။ (၂၀)ရာစုနှစ်ဦးပိုင်းလောက်ရောက်မှ မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုကြသည်ဟု စာပေမှတ်တမ်းများက ဆိုသည်။

ဆာရစ်ချတ်တတန်၏ မူရင်းအရေးအသားများမှာ မြင့်သည်။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂလိပ်စာလေ့လာဆဲလူငယ်များ ဖတ်ရှုနိုင်စေရန် ပညာရှင်များက (Simplified English) ဖြင့် လွယ်ကူရှင်းလင်းအောင် ပြန်လည်ရေးသားကြသည်။ ဤစာအုပ်မှာ Enid Blyton ၏ Retold Series မှဖြစ်သည်။ သူတို့နိုင်ငံ သူတို့လူငယ်များအတွက် သူတို့ကြိုးစားပေးနိုင်ကြလျှင် ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံ ကျွန်တော်တို့လူငယ်များအတွက် ကျွန်တော်တို့လည်း ကြိုးစားကြရမည်ဟုသောခံယူချက်ဖြင့် ကျွန်တော်ဘာသာပြန်ဆိုပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အင်္ဂလိပ်စာကို လေ့လာလိုက်စားဆဲလူငယ်များ အနည်းငယ်မျှ အကျိုးရှိသည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်ဘာသာပြန်ရေးကျိုးနပ်ပြီဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ပါသည်။

စေတနာအနှံ့ဖြင့်
မောင်သိန်းလွင်

မာတိကာ

1. Where these stories come from	1
ဤပုံပြင်များဖြစ်လာရသည် အကြောင်းရင်း	၁
2. Tale of the Bull and the Ass	15
နွားသိုးနဲ့ မြင်း	၁၅
3. The Enchanted Horse	38
ဓမ္မာမြင်းပျံ	၃၈
4. The Fisherman and the King of the Black Isles	71
ငါးမိသည့်နှင့် ဓမ္မာရာဇာနိုးဘုရင်	၇၁

ဥပဇ္ဈိတဗျားဖြစ်လာရမည်
အခြားကဲ့သို့...

WHERE THESE STORIES COME FROM

Long, long ago, there was a king in the country of Persia. He had two sons who were very brave. The name of the elder prince was Shahryar and the younger one's was Shah Zaman. After the king's death, Shahryar ascended the throne. He ruled the kingdom with wisdom, justice and kindness and was loved by the people. He made his younger brother, Shah Zaman, King of Samarcand.

Where these stories come from

ကျပ်ပြင်များ ဖြစ်လာရသည့်အကြောင်းရင်း

ဟို ရှေးရှေးတုန်းကပေါ့။ ပါရှားပြည်မှာ ဘုရင်တစ်ပါးရှိခဲ့တယ်။ သူ့မှာ အလွန်ရဲရင့်တဲ့ သားတော်နှစ်ပါးရှိတယ်။ သားတော်မင်းသားကြီးရဲ့ အမည်က ရှားရရာ ဖြစ်ပြီး သားတော်မင်းသားငယ်ရဲ့ အမည်က ရှားဇမန် ဖြစ်တယ်။ ဘုရင်ကြီး နတ်ရွာစံကတော်ကုန်တဲ့အခါ... သားတော်မင်းသားကြီး ရှားရရာ နန်းတက်တယ်။ သူက တိုင်းပြည်ကို ဉာဏ်ပညာအမြော်အမြင်ရှိရှိ... တရားမျှတကြင်နာစွာ အုပ်ချုပ်တဲ့အတွက်... သူဟာ တိုင်းသူပြည်သားတွေရဲ့ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို ခံရတယ်။ သူက သူ့ရဲ့ ညီတော်မင်းသား ရှားဇမန် ကို ဆမာကန်နိုင်ငံရဲ့ ဘုရင်အဖြစ် ခန့်အပ်အုပ်ချုပ်စေတယ်။

ကျပ်ပြင်များဖြစ်လာရသည့်အကြောင်းရင်း

They did not meet each other for twenty years. Shahryar was longing to see his brother. He wrote a letter to Shah Zaman expressing his warm love and great wish to see him. He told his Wazir to deliver the letter to Shah Zaman. He also sent him lots of handsome gifts-jewels, white slaves and beautiful maids.

သူတို့ညီနောင်နှစ်ဦး တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မတွေ့ဆုံကြတာ အနှစ်နှစ်ဆယ်ကြာမြင့်ခဲ့ပါပြီ။ ရှားရရာက သူ့ရဲ့ ညီတော်ကို တွေ့မြင်လိုတဲ့ဆန္ဒ အလွန်ပြင်းပြ တောင့်တမိတယ်။ သူက သူ့ညီတော်ထံ သဝဏ်လွှာတစ်စောင် ရေးတယ်။ သဝဏ်လွှာထဲမှာ သူ့ရဲ့ နွေးထွေးလှိုက်လှဲတဲ့ မေတ္တာတရားနဲ့ ညီတော်ကို အလွန်အမင်းတွေ့လိုတဲ့ ကြီးမားတဲ့ဆန္ဒတော်တို့ကို ဖော်ပြထားတယ်။ သူက သူ့ရဲ့ သဝဏ်လွှာကို ရှားဇမန် ထံ ပေးပို့ဆက်သဖို့ အမတ်ကြီး ဝဇီယား အား မိန့်မှာတယ်။ သူက ညီတော်ထံ လှပကောင်းမွန်တဲ့ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများလည်း ပေးပို့တယ်။ ကျောက်သံပတ္တမြားတွေ... ကျွန်ဖြူတွေ... လှပတဲ့ မိန်းမချောအမျိုးသမီးငယ်တွေစတဲ့ များစွာသောလက်ဆောင်ပဏ္ဏာတွေပေါ့။

The Wazir started making preparations for the journey and then took leave of the king. He marched over desert, and hills and across pleasant fields, without halting, by night or by day.

Where these stories come from

ဝင်္ဇီယား အမတ်ကြီးလည်း ခရီးစဉ်အတွက် လိုအပ်တဲ့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုတွေကို ချက်ချင်း စတင်လုပ်ကိုင်ပြီး၊ ဘုရင်ကြီးဆီကနေ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြတယ်။ သူက ကန္တာရကို ဖြတ်... တောင်အထပ်ထပ်ကိုကော်... နှစ်လို့ဖွယ်သာယာတဲ့ တွင်းပြင်တွေကိုလည်း ဖြတ်သန်းပြီး နေ့ရောညပါ မရပ်မနား ခရီးနှင်ခဲ့တယ်။

ရှင်ပြင်များပြန်လာရသည့်အကြောင်းရင်း

When he drew near Shah Zaman's court in Samarcand, he sent one of his officials to the King to report his arrival. The King ordered his Lords and Emirs to go and meet his brother's Wazir at the distance of a full day's journey. They greeted him and brought him and those with him to the city in a procession. He presented himself in the royal presence, kissed the ground, and gave him the letter.

Shah Zaman was very glad to read the letter. He told the Wazir that for three days he would stay with him as his guest and on the fourth he would set out on his journey to Persia.

ရှားဇမန် ရဲ့ ဆမာကန် နန်းတော်နား ရောက်တဲ့ အခါ...သူက တာဝန်ခံအရာရှိတွေထဲက တစ်ယောက်ကို... ဘုရင်မင်းမြတ်ထံ လွှတ်လိုက်တယ်။ သူ့ရောက်ရှိကြောင်း သတင်းပို့လျှောက်ထားဖို့ပေါ့။ ဘုရင်ကြီးက သူ့နောင်တော် ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ အမတ်ကြီးကို တစ်ရက်ခရီးအကွာကနေ သွားရောက်ကြိုဆိုဖို့ သူ့ရဲ့ပူးမတ်တွေကို အမိန့်တော် ချမှတ်တယ်။ သူတို့ကလည်း အမိန့်တော်အတိုင်း သွား ရောက်ကြိုဆိုတယ်။ အမတ်ကြီးနဲ့အတူပါလာသူအားလုံးကို မြို့တော်သို့ စီတန်းခေါ်ယူကြိုဆိုလာခဲ့တယ်။ အမတ်ကြီး ကိုယ်တိုင် ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ရှေ့တော်မှောက်မှာ ဝင်ရောက် ခစားတယ်။ မြေပြင်မှာ ဝပ်တွားနမ်းရှုပ်ပြီး... ဘုရင် မင်းမြတ်ထံ သဝဏ်လွှာကို ဆက်သတယ်။

ရှားဇမန် ဘုရင်မင်းမြတ်က နောင်တော်ရဲ့ သဝဏ် လွှာကို ဖတ်ရှုရတာ အလွန်တရာ ဝမ်းမြောက်တော်မူတယ်။ သူက ဝဇီယား အမတ်ကြီးကို သူ့တိုင်းပြည်မှာ သူ့ရဲ့ ညွှန်ကြားရေးအဖွဲ့ သုံးရက်လောက် တည်းခိုနေထိုင်ဖို့ ပြောတယ်။ လေးရက်မြောက်နေ့မှာ သူ့ကိုယ်တိုင် ပါရှား ပြည်သို့ ခရီးထွက်တော်မူမယ့်အကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူ တယ်။

On the fourth day, a little while before leaving Samarcand, Shah Zaman got secret information about his wife that broke his heart and made him mad with anger. He loved her very much but she was, in fact, an evil and wicked woman. He was so furious that he unsheathed his sword, entered her apartments and cut her in two pieces then he began his travel.

Where these stories come from

တော့ပြောက်နေ... ဆမာကန် ကနေ ရှားလမန် ထွက်ခွာခါနီးဆဲဆဲ... မထွက်ခွာမီကလေးမှာ... ရှားလမန် ဟာ လျှို့ဝှက်တဲ့ ဆဲဆဲထူး(တစ်ခု) ရရှိတယ်။ ဒီသတင်းက သူ မိဖုရားကြီးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့သတင်းဖြစ်ပြီး... သူ့ရဲ့ နှလုံးသား တွေ ကွဲကြေခဲ့ရတယ်။ ဒေါသတရားကြောင့် ရူးသွပ်မတတ် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ဒေါသအမျှက်ချောင်းချောင်းထွက်ခဲ့ရတယ်။ သူက သူ(မ)ကို အလွန်တရာ ချစ်မြတ်နိုးခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့... တကယ်တမ်းကျတော့ သူ(မ)က ဆိုးသွမ်းယုတ်မာ ကောက် ကျစ်ဖောက်ပြန်သူတစ်ယောက်သာ ဖြစ်တယ်။ သူဟာ အလွန်တရာ ဒေါသမာန်ရှုတော်မူတဲ့အတွက် လက်သုံးတော် ဓားကို ဓားအိမ်ကဆွဲထုတ်ပြီး မိဖုရားရဲ့ အဆောင်တော် ထဲသို့ ဝင်တယ်။ ပြီးတော့ သူ(မ)ကို နှစ်ပိုင်းပြတ်အောင် ခုတ်ထစ်သတ်ဖြတ်ပြီးတော့မှ... သူ့ရဲ့ ခရီးစဉ်ကို စတင် ထွက်ခွာတော်မူတယ်။

ရှမ်းပြည်နယ်လူ့အကြောင်း

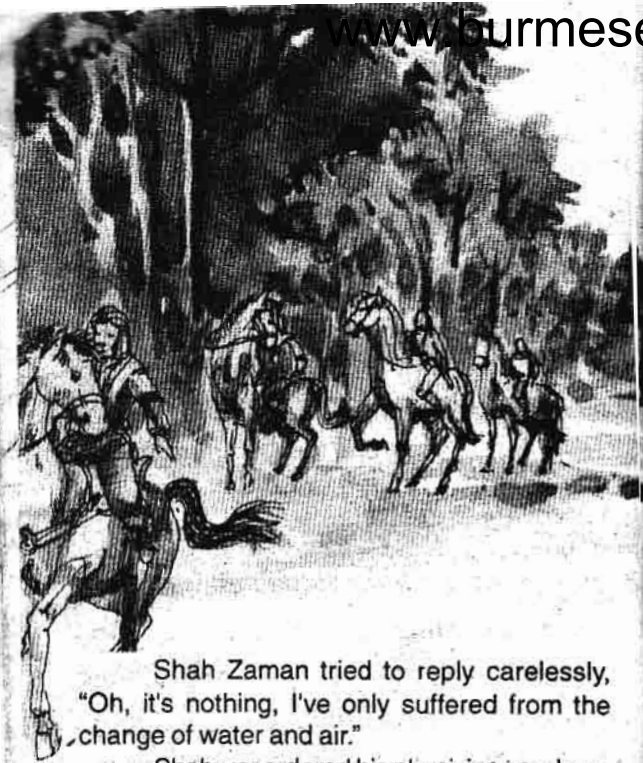

သူဟာ အလွန်တရာ စိတ်မချမ်းမြေ့တဲ့သူ တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ သူ့ရဲ့ နှလုံးသားမှာ သောကတရားတွေ ပြည့်နှက်နေပြီး... သူ့ရဲ့အသားအရေတွေဟာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဝါတာတာအရောင်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့ရတယ်။ သူ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ကြုံလို့ပြီး အားအင်ကုန်ခမ်း ချည်နဲ့ခဲ့ရပါတယ်။

တမန်တော်ဆက်သားတွေက ညီတော်ရောက်ရှိလာကြောင်း ရှားရရာ ဘုရင်မင်းမြတ်ကို လျှောက်ထားအကြောင်းကြားတဲ့အခါ... ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယ်တိုင် သူ့ရဲ့ ဗျူကြီးမတ်ရာတွေနဲ့အတူ ညီတော်ကိုတွေ့ဆုံဖို့ ထွက်တော်မူတယ်။ ညီနောင်နှစ်ယောက် တွေ့ဆုံကြတဲ့အခါ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ပွေ့ဖက်နှုတ်ဆက်ကြတယ်။ ရှားရရာ က သူ့ရဲ့ညီတော် ရှားဇမန် ဟာ တစ်ခုခု ချွတ်ယွင်းနေပြီဆိုတာ ချက်ချင်းပဲ သတိပြုမိတယ်။ ဒီတော့သူက “ညီတော်မောင်... ဘာခုကွတွေ့များ ခံစားနေရပါသလဲ...?” လို့ မေးလိုက်တယ်။

He was a very unhappy man. His heart was full of grief; his colour changed to yellow and his body became thin and weak.

When the messengers announced his arrival to Shahryar, he came forth to meet him with his Lords and Emirs. The brothers met and hugged each other. Shahryar at once noticed that something was wrong with Shah Zaman and asked, "What can ail you, brother?"

Shah Zaman tried to reply carelessly, "Oh, it's nothing, I've only suffered from the change of water and air."

Shahryar ordered his physicians and surgeons to treat his brother, but all their herbs, potions and sherbets proved of no use.

One day Shahryar told him that he was going hunting and invited him to accompany him. It would lighten his heart. But Shah Zaman would rather stay quietly in the palace. Shahryar left the palace next morning.

Where these stories come from

ရှားဇမန် က ခပ်ပေါ့ပေါ့ အလေးမထားဘဲ ပြန်ကြားလျှောက်တင်ဖို့ ကြိုးစားရင်း "ဘာအကြောင်းမှ မရှိပါဘူး... နောင်တော်၊ ရေပြောင်း လေပြောင်း ရာသီဥတုအပြောင်းအလဲလေးတွေကို ခံစားရ၍သာ ဖြစ်ပါတယ်..." လို့ ပြန်လည် လျှောက်ကြားတယ်။

ရှားရရာ က သူ့ရဲ့ နန်းတွင်းသမားတော်များကို သူ့ညီတော်အား ပြုစုကုသပေးစေဖို့ မိန့်မှာတော်မူတယ်။ ဒါပေမဲ့... သမားတော်တွေရဲ့ ဆေးပင်ဆေးမှုန့်တွေ၊ ဆေးရည်တွေ၊ ဖျော်ရည်အမျိုးမျိုးတွေဟာ ညီတော်မောင် အကျိုးထူးအောင် ဘာမှ မတတ်နိုင်ဘူးဆိုတာ တွေ့ရှိရတယ်။

တစ်နေ့ကျတော့ ရှားရရာ ဘုရင်မင်းမြတ်က သူတောကစားထွက်တော်မူမယ့်အကြောင်းနဲ့ ညီတော်ကို သူနဲ့အတူ လိုက်ပါဖို့ ဖိတ်ကြားတယ်။ အဲဒီလို လိုက်ခြင်းအားဖြင့် သူ့ရဲ့ စိတ်ကို ပေါ့ပါးသက်သာသွားစေပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ရှားဇမန် ကတော့ နန်းတော်မှာပဲ အေးအေးချမ်းချမ်း နေခဲ့ချင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နောက်တစ်နေ့မှာ ရှားရရာ က (ညီတော်မပါဘဲ) နန်းတော်ကနေ နောက်တစ်နေ့ နံနက်မှာ တောကစားဖို့ ထွက်ခွာသွားပါတယ်။

ရှားရရာရှားရရာပြန်လာရသည့်အကြောင်းရင်း

What a dreadful shock it was when he noticed that his brother's wife was more evil and wicked than his own wife.

He thought, "I'm not the only one to have a bad wife. There are lots of others who are more unlucky than I'm. No man in this world is safe from bad women."

He put away his sorrow and soon began to recover health and strength. By the time his brother returned from his hunting-trip, he was in sound health.

(နန်းတော်မှာ ကျန်ခဲ့တဲ့) ညီတော်ဟာ အလွန်အမင်း ထိတ်လန့် အံ့ဩတုန်လှုပ်ခဲ့ရပါတယ်။ (ဘာကြောင့်ဆို) သူ့ နောင်တော်ရဲ့ မိဖုရားကြီးဟာ သူ့မိဖုရားထက်ပိုပြီး ဆိုးဝါး ကောက်ကျစ်ယုတ်မာဖောက်ပြန်တာကို သိရှိလိုက်ရလို့ပါပဲ။

“ဆိုးယုတ်တဲ့ ဇနီးကို ရရှိပိုင်ဆိုင်ခဲ့တာဟာ... ငါ တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ပါလား...။ ငါ့ထက်တောင် ကံဆိုး တဲ့ အခြားသူတွေ အများကြီးရှိနေပါသေးလား...။ ကမ္ဘာ ပေါ်မှာရှိတဲ့ ဘယ်ပုရိသယောက်ျားမှ မိန်းမဆိုးတွေရဲ့ ဘေးဒုက္ခကနေ ကင်းဝေးလုံခြုံမှုမရှိနိုင်ကြပါကလား...” လို့ သူ တွေးတောစဉ်းစားမိတယ်။

(ဒီတော့မှ) သူ့မှာရှိနေတဲ့ သောကတရားတွေကို ဖယ်ရှားနိုင်ပြီး၊ မကြာမီ ပြန်လည်ကျန်းမာစပြုလာတယ်။ ခွန်အားတွေ ပြန်လည်ရရှိတယ်။ သူ့နောင်တော်... တော ကစားထွက်ရာက ပြန်လာတဲ့ အချိန်မှာတော့ သူ့ရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ကြံ့ခိုင်ပြီး အခြေအနေကောင်းနေပါပြီ။

Shahryar was very glad to see his brother fully recovered but very sad and furious to know the cause of his recovery. He immediately got his wife killed, and said to Shah Zaman, "Today let's take an oath that whatever wife we marry, we will kill her next morning. In this way we won't give them time to become evil and wicked. We are convinced there never was nor is there a good woman in the world."

Then Shah Zaman asked for permission to return home.

Where these stories come from

ရှားရရာ ဘုရင်မင်းမြတ်ဟာ... သူ့ညီတော် လုံးဝ ကျန်းမာလာတာ တွေ့ရတော့ အလွန်အမင်း ဝမ်းမြောက် ခြင်းဖြစ်ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ ပြန်လည်ကျန်းမာလာရတဲ့ အကြောင်းရင်းကို သိရတဲ့အခါမှာတော့ အရမ်းကို ကြေကွဲ ဝမ်းနည်းပြီး ဒေါသအမျက်ချောင်းချောင်းထွက်ရပြန်ပါတယ်။ သူက သူ့ရဲ့ မိဖုရားကြီးကို ချက်ချင်း သေဒဏ်ပေး လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ "ဒီနေ့ကစပြီး ဒို့တွေ သစ္စာဆိုကြစို့...၊ ဘယ်မိန်းမကိုပဲ လက်ထပ် လက်ထပ်... နောက်တစ်နေ့ နံနက်မှာ အဲဒီမိန်းမကို သတ်ကြစို့၊ ဒီလိုသတ်လိုက်ခြင်း အားဖြင့် သူတို့တွေ ဆိုးဝါးယုတ်မာဖောက်ပြန်ချိန်ကို ဒို့တွေ မပေးအပ်ရာ ရောက်မယ်။ ဒီလောကမှာ မိန်းမကောင်းဆို တာ ဘယ်တုန်းကမှ မရှိခဲ့ဖူးဘူး... အခုလည်း မရှိဘူး ဆိုတာ ဒို့တွေ လက်ခံယုံကြည်ခဲ့ရပြီပဲ..." လို့ သူက သူ့ရဲ့ ညီတော် ရှားဇမန် ကို မိန့်မြွက်တော်မူတယ်။

အဲဒီနောက်မှာ ရှားဇမန် ဟာ နောင်တော်ကို နှိပ်ပန် ပြီး... ကိုယ့်တိုင်းဌာနီကို ပြန်သွားပါတယ်။

ကျမ်းပြင်မှုအဖြစ်လက်ရသည့်အကြောင်းရင်း

Shahryar decided that he would marry a woman every evening and get her killed the next morning. He told the Wazir to bring him the bride of the night and when morning dawned he ordered her head to be struck off.

This cruel practice went on for three years-his marrying a maiden every night and killing her next morning. The people raised an outcry against him, mothers wept and cursed him and parents fled with their daughters. At last there remained not a single maiden in the city.

ရှားရရာ ကတော့ “ညနေတိုင်း... ညနေတိုင်း မိန်းမ တစ်ယောက်ကို သူက လက်ထပ်ပြီး ယူမယ်၊ နောက်နေ့ မနက်တိုင်းမှာ အဲဒီမိန်းမကို သတ်စေမယ်” လို့ ဆုံးဖြတ် ချက်ချင်းတယ်။ သူက သူ့ရဲ့ ဝင်္ဇီယား အပတ်ကြီးကို သူ့ထံ သတို့သမီးတစ်ယောက်ကို ညဘက်မှာ ခေါ်လာဖို့ အမိန့်ချ တယ်။ နောက်တစ်နေ့မနက်လည်းရောက်ရော... အဲဒီ သတို့ သမီးကို ခေါင်းဖြတ်သတ်ဖို့ အမိန့်ချမှတ်ပြန်တယ်။

အဲဒီလို မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ကို ညစဉ်ညတိုင်း လက်ထပ်ပြီး... နောက်တစ်နေ့နက်မှာ သတ်သတ်ပစ်တဲ့... ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ ဘုရင်ကြီးရဲ့အကျင့်ဓလေ့ဟာ သုံးနှစ်တာကာလ ကြာမြင့်ခဲ့ပါတယ်။ တိုင်းသူပြည်သား တွေက သူ့အပေါ် ဆန့်ကျင်ပြီး မကျေမနပ်နဲ့ အုတ်အော် သောင်းတင်းဖြစ်လာကြတယ်။ မိခင်တွေက ငိုကြွေးပြီး သူ့ကို ပြစ်တင်ဆဲရေး ကျိန်စာတိုက်ကြတယ်။ သမီးရှင်မိဘတွေဟာ သမီးတွေနဲ့အတူ ထွက်ပြေးကြတယ်။ နောက်ဆုံးကျတော့ မြို့တော်မှာ အမျိုးသမီးငယ်ဆိုလို့ တစ်ယောက်တလေ တောင် မကျန်တော့ပါဘူး။

One day the Wazir came home in deep sorrow and anxiety. He feared for his life from the King. Now this Wazir had two daughters who were very beautiful. Their names were Shahrazad and Dinarzad. Shahrazad, the elder one, was a great lover of books and knew a lot about the men and things of the past. She was wise, pleasant, polite and witty.

Where these stories come from

တစ်နေ့ကျတော့ ဝဇီယား အမတ်ကြီးဟာ အလွန် တရာ ဝမ်းနည်းစိုးရိမ်စွာနဲ့ အိမ်ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ (သတို့သမီး မရှာပေးနိုင်ရင်... ဘုရင်က သူ့ကိုသတ်မှာဖြစ်တဲ့ အတွက်) သူ့အသက်ဘေးအတွက် စိုးရိမ်သောကဖြစ်ပြီး ကြောက်ရွံ့ပူပန်နေပါတယ်။ အဲဒီ ဝဇီယား အမတ်ကြီးမှာ အလွန်တရာ ချောမောလှပတဲ့ သမီးနှစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူတို့နာမည်တွေက ရှာရဇက် နဲ့ ဒီနာဇက် တို့ဖြစ်တယ်။ သမီးအကြီး ရှာရဇက် က စာအုပ်စာပေတွေကို အလွန် မြတ်နိုးသူဖြစ်တယ်။ စာပေပညာတွေကို အလွန်တရာ လေ့လာလိုက်စားဖတ်ရှုတယ်။ အတိတ်က လူတွေ အရာဝတ္ထုတွေ... သိအပ်ခံစားအပ်တဲ့ အရာတွေ အများကြီးကို သိတယ်။ သူ(မ) က ဉာဏ်ပညာအမြော်အမြင်ရှိပြီး နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းတယ်။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ပြီး ဉာဏ်ရွှင်တဲ့သူ တစ်ယောက်လည်းဖြစ်တယ်။

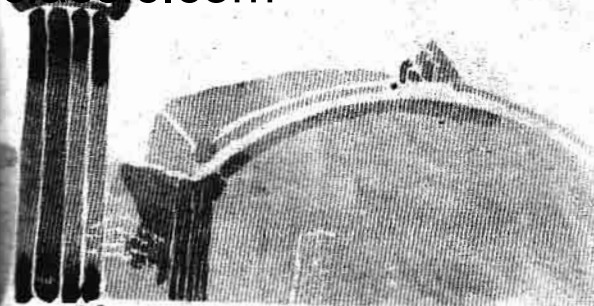
ရှုပြင်မှုအဖြစ်ဟုသိရအကြောင်းရင်း

On that day she said to her father, "What is the matter, father? Why do you look so worried?"

The Wazir explained to her his difficulty and concluded with these words: "The King has commanded me to find him a bride for the night but all the maidens have fled the city. My life is in danger."

Shahrazad said, "Father, let me marry the King this time."

အဲဒီနေ့မှာ သူ(မ)က သူ(မ)ရဲ့ဖခင်ကို "ဖခမည်းတော်... အဘယ်အရေးကိစ္စများ ကြုံနေရပါသလဲ? ဘာကြောင့် အလွန်စိုးရိမ်ပူပန်နေပုံရနေတာပါလဲ...?" လို့မေးတယ်။

ဝဇီယား အမတ်ကြီးက သူ(မ)ကို သူ့ရဲ့အခက်အခဲတွေ့နေရတဲ့အကြောင်းကို ရှင်းလင်းပြောပြတယ်။ ပြီးတော့ ဒီစကားတွေနဲ့ နီရုံးချုပ်လိုက်တယ် "ဘုရင်မင်းမြတ်က သူ့အတွက် သတ္တိသမီးတစ်ယောက်ကို ဒီညရှာဖွေပေးဖို့ အမိန့်ချမှတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့... အမျိုးသမီးငယ်အားလုံး မြို့တော်ကနေ ထွက်ပြေးသွားကြပြီ... (ဘုရင်အမိန့်ကို မဖြည့်ဆည်းနိုင်ရင်) ငါလည်း အသက်ဆုံးရှုံးမယ့် ဘေးအန္တရာယ်နဲ့ ကြုံတွေ့ရပြီပေါ့။"

ရှာရခက် က "ဖခမည်းတော်... ဒီအကြိမ်မှာတော့ ဘုရင်ကြီးကို သမီးတော် လက်ထပ်ပါရစေ..." ခွင့်တောင်းတယ်။

The Wazir exclaimed in surprise, "Are you mad to utter such words? Don't you know you will embrace death a few hours after the wedding? How can I allow you to expose your life to such peril?"

ဝင်္ဇီယား အမတ်ကြီးက ထိတ်လန့်တကြား တဖန် တဖြည့် ထအော်လိုက်ပြီး "ဒီလိုစကားမျိုး ပြောရအောင်... သမီးတော် နှုမ္မာ့နေသလား...? ဘုရင်နဲ့လက်ထပ်ပြီး နာရီ အနည်းငယ်အကြာမှာ သေဘေးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရမယ်ဆိုတာ သိဘူးလား? ဒီလောက်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ ဘေးအန္တရာယ်ကြားမှာ သမီးတော်ရဲ့ အသက်ကိုစွန့်လွှတ်ဖို့ ခမည်းတော် ဘယ်လို ခွင့်ပြုနိုင်မှာလဲ...?" လို့ ခြောက် လိုက်တယ်။

She said, "I can't allow this slaughter of innocent women to go on for ever. I assure you either it will come to an end, or I shall die. Let him kill me if he will, I shall die for a good cause."

The Wazir was again furious and said: "Foolish daughter, I'm afraid the same misfortune will befall you which befell the Bull and the Ass with their Master."

Shahrazad asked, "And what misfortune befell them?"

“ဒီလို အပြစ်မဲ့တဲ့အမျိုးသမီးတွေ အများကြီးကို တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် အစုလိုက် အပြုံလိုက် အမြဲတမ်းသတ်နေတာကိုလည်း ကျွန်မ ခွင့်မပြုနိုင်ပါဘူး... ခမည်းတော်၊ ကျွန်မ ကျိန်းသေအာမဝန္တာခံပြီး ပြောရဲတာ ကတော့ လူသတ်နေတဲ့ကိစ္စ လုံးဝချုပ်ငြိမ်းသွားချင် သွားမယ်... သို့မဟုတ် ကျွန်မ သေချင်သေမယ်၊ သူ ဆန္ဒရှိရင် ကျွန်မကို သတ်ချင်သတ်ပါစေ၊ ကောင်းမြတ်တဲ့ အကြောင်း တရားတစ်ခုအတွက် ကျွန်မ အသေခံပါမယ်” လို့ သူ(မ)က ပြန်လည်ပြောကြားတယ်။

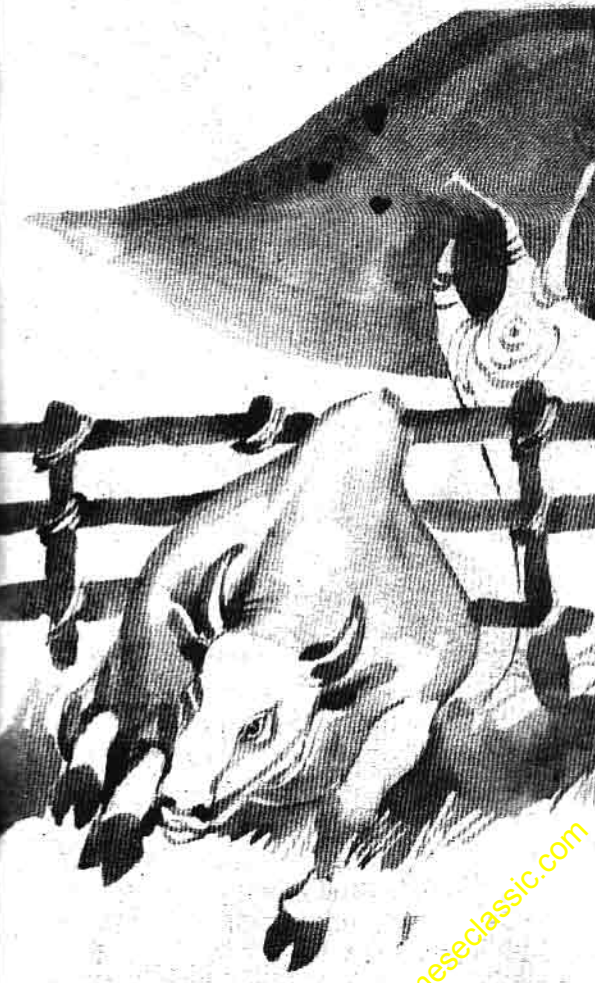
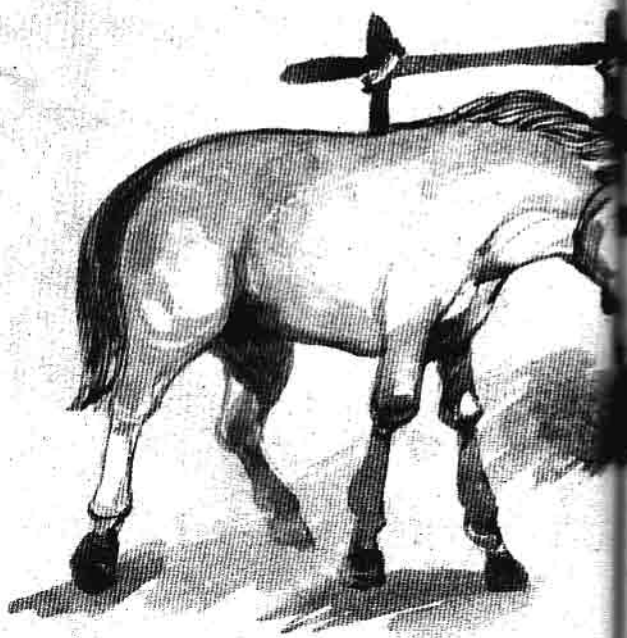
ဝဇီယား အမတ်ကြီးဟာ နောက်တစ်ခါထပ်ပြီး ဒေါသ အပျက်ချောင်းချောင်းထွက်ရပြန်ပါတယ်။ “မိုက်လှတဲ့ သမီးတော်ပဲ... နွားသိုးနဲ့ မြည်းဟာ သူတို့သခင်နဲ့အတူ ဘေးဆိုးကြမ္မာဆိုးတွေ ကျရောက်သလို... သမီးတော်အပေါ်လည်း ထပ်တူကျရောက်တော့မှာကို စိုးထိတ်မိတော့တယ်” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

“သူတို့အပေါ် ဘယ်လိုကြမ္မာဆိုးတွေကျရောက်တာလဲ ဖခမည်းတော် ?” လို့ ရှာရက် က မေးလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

ရွာသို့ ခုတ် ခြား

TALE OF THE BULL AND THE ASS

The Wazir began his tale-

'Once there was a merchant who was very rich. He had lots of cattle and a good amount of gold and silver. He had also a wife and children. He had a very special talent. He could understand the language of all kinds of animals and birds. But he had to keep this talent a secret. If he divulged the secret to anyone, he was sure to die.'

နားသိုး နဲ့ မြည်း

ဝဇီယား အမတ်ကြီးက သူ့ရဲ့ပုံပြင်ကို စတင်ပြောကြားတယ်

“ဟို... တစ်ခါတုန်းက အလွန်တရာ ချမ်းသာတဲ့ ကုန်သည်ကြီးတစ်ယောက်ရှိသတဲ့။ သူ့မှာ ကျွဲနွားတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ပြီးတော့ ရွှေတွေ ငွေတွေလည်း အများကြီး ပိုင်တာပေါ့။ သူ့မှာ ဝန်းတစ်ယောက်နဲ့ သားသမီးတွေလည်း ရှိတယ်။ သူ့မှာ အလွန်ထူးခြားတဲ့ ပင်ကိုယ်စွမ်းရည်တစ်ခုလည်း ရှိတယ်။ တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုး ငှက်အမျိုးမျိုးရဲ့ မာဂဓ ဘာသာစကားကို သူက နားလည်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့မှာ အဲဒီစွမ်းရည်ရှိကြောင်း လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ရပ်အဖြစ် ထိန်းသိမ်းထားရတယ်။ အကယ်၍ သူက အဲဒီလျှို့ဝှက်ချက်ကို တစ်ယောက်ယောက်သို့ ဖွင့်ဟပြောကြားမယ်ဆိုရင်... သူဟာ ကျိန်းသေ ပုချသေရမှာ ဖြစ်တယ်။”

www.burmeseclassic.com

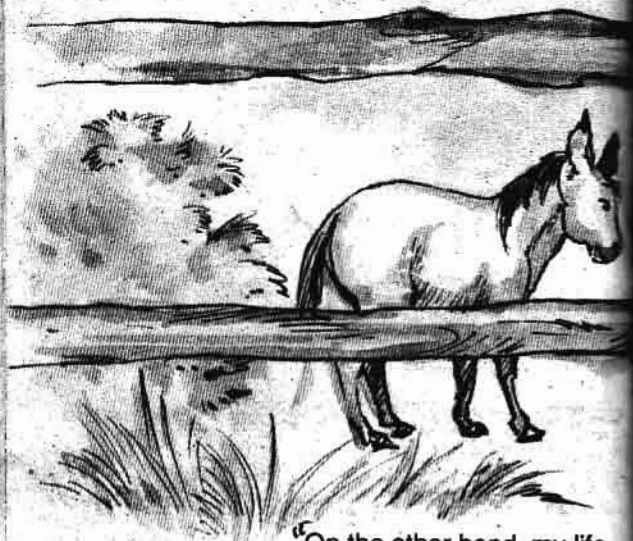

Now it so happened that he had a Bull and an Ass in his cow-shed. One day as he was sitting near the cow-shed, he heard the Bull say to the Ass, "O, you whose voice is heard at dawn, how lucky you are! Your life is full of pleasure and comforts. There are men to wait upon you, to feed you and to sweep the place where you rest. Your food is soft barley and pure spring-water is your drink."

16 Where these stories come from

‘အဲဒီအချိန်မှာ... ကြက်တိုက်တိုက်ဆိုင် ဖြစ်ပျက်နေတာက သူ့မှာ နွားသိုးတစ်ကောင်နဲ့ မြည်းတစ်ကောင် သူ့နွားတင်းကုပ်ထဲမှာရှိတယ်။ တစ်နေ့... သူက နွားတင်းကုပ်နားမှာ ထိုင်နေတုန်း နွားသိုးက မြည်းကို လှမ်းပြီးစကားပြောလိုက်တာ သူ့ကြားတယ်။ “ဪ... အရက်မိုးသောက်ဆိုရင် မင်းရဲ့အသံကိုကြားရပြီ မင်းက အရမ်းကို ကံကောင်းတဲ့ကောင်ပေပဲ! မင်းရဲ့ ဘဝကတော့ သာယာမှုတွေ... သက်သောင့်သက်သာ... ဇိမ် ရှိမှုတွေနဲ့ ပြည့်လှမ်းနေတာပဲ။ မင်းကို ပြုစုစောင့်ရှောက်မယ့်လူတွေ၊ မင်းကို ကျွေးမယ့် မွေးမယ့်လူတွေ၊ မင်းနားနေမယ့်နေရာကို လှည်းကျင်း သန့်ရှင်းပေးမယ့်လူတွေ ရှိတယ်။ မင်းစားဖို့အတွက် နူးညံ့ပျော့ပျောင်းတဲ့ မုယောစပါး...! မင်းသောက်ဖို့အတွက် သန့်စင်တဲ့ စမ်းရေရှိတယ်။”

ရှုပ်ပြင်များဖြစ်လာသည့်အကြောင်းရင်း ၁၆

"On the other hand, my life is full of hardships. In the middle of the night I'm taken out with the plough on my neck. I have to plough the field from dawn till sunset. I am ill-treated, made to work much more than I can under the blazing sun. In the evening I am taken back with tired body, aching neck and tearful eyes. I am shut up for the night. They throw me crushed straw mixed with dirt. I lie in dung and filth the livelong night. You are almost always resting except when the master sits on your back to go to town. How different our lives are!"

Where these stories come from

တစ်ဖက်က မင်းနဲ့မတူတဲ့ ငါ့အဖြစ်ကို ကြည့်ပါဦး။ ငါ့ဘဝက ခက်ခဲကြမ်းတမ်းမှုတွေ အပြည့်...။ ညသန်းခေါင်ကြီးမှာ ငါ့ကို အပြင်ဖက်ထုတ်...။ ငါ့လည်တိုင်(ပခုံး)မှာ ထယ်ကို တပ်ပေးတယ်။ အရက် တက်ကနေ နေဝင်မိုးချုပ်ထိ ငါက ထယ်ထိုးလယ်ထွန် လုပ်ရတယ်။ ချစ်ချစ်တောက်ပူလောင်တဲ့ နေရောင်ခြည်ရဲ့ အောက်မှာ ငါ လုပ်နိုင်တဲ့စွမ်းအားထက် အများကြီးပိုခိုင်းပြီး ငါ့ကို နှိပ်စက်ကြတယ်။ ညနေဘက် ရောက်တော့ ငါ့ကို ပြန်ခေါ်လာခဲ့ကြတယ်။ ပင်ပန်းနွမ်းလျနေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်...။ နာကျင်ကိုက်ခဲနေတဲ့ လည်ပင်း... မျက်ရည်တွေ တွေတွေ ကျနေတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ပေါ့...။ ငါ့ကို တစ်ညတာ ပိတ်လှောင်ထားကြတယ်။ ခုတ်ချေထားတဲ့ ကောက်ရိုးကို ငါ့ထံပစ်ပေးပြီး ကျွေးမွေးကြတယ်။ ဖုံအလိမ်းလိမ်းရော... လို့ပေါ့။ ... နွားချေးတွေ အညစ်အကြေးတွေ ကြားမှာ... ငါ တစ်ညလုံးလဲလှောင်းနားနေရတယ်။ မင်းကတော့ သခင် ပြို့ကိုသွားဖို့ မင်း ကျောကုန်းပေါ်တက်စီးတဲ့ အချိန်ကလွဲရင် အမြဲတမ်းလိုလို နားနေရတာပဲ။ ဦးဘဝတွေဟာ ဘယ်ထောက် များ ကွာခြားလိုက်သလဲ... ဝွာ...!"

ကျွန်ုပ်တို့များဖြစ်လာရသည့်အကြောင်းရင်း

The Ass said:

"My foolish friend, you are made to work so hard because you are always willing to work. You are ill-fed because you greedily fall on your rotten fodder. Now, listen to me. If you accept my advice, you will lead an easier life than mine. When they take you out to the field and put the yoke on your neck, fall down. When they bring you home and offer you fodder, only sniff at it and move back without touching it. In this way, pretend to be sick for two or three days and you will have rest from work."

The merchant had been listening to their conversation.

မြည်းက ပြန်ပြောတယ်။

“အသိဉာဏ်နည်းတဲ့ မိတ်ဆွေရေ... မင်းကို အရမ်း ပင်ပင်ပန်းပန်း ခိုင်းမှာပေါ့... ဘာကြောင့်ဆို... မင်းကလည်း အလုပ်လုပ်ဖို့ အမြဲတမ်း လိုလိုလားလား ရှိနေတာကိုး...၊ မင်းကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဘယ်ကျွေးမလဲ... ကွ၊ မင်းက (မင်းကိုကျွေးတဲ့) မကောင်းတဲ့နွားစာတွေကိုလည်း လောဘ တကြီး အငမ်းမရ စားတာကိုး... ကွ။ ကဲ... အခု ငါပြောတာကို နားထောင်စမ်း... ငါပေးတဲ့အကြံဉာဏ် ကိုသာ မင်းလက်ခံရင်... မင်းဘဝဟာ ငါထက်တောင်ပိုပြီး သက်သက်သာသာ အေးအေးဆေးဆေး ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်... မင်းကို လယ်ကွင်းထဲသွားဖို့ အပြင်ထုတ်မယ်... မင်းရဲ့ လည်တိုင်မှာ ထမ်းပိုးကို တပ်မယ်ဆိုရင် လှဲချပစ်လိုက်။ မင်းကို အိမ်ပြန်ခေါ်လာပြီး နွားစာကျွေးရင်လည်း... နမ်းရှုပ်ကြည့်ရုံပဲကြည့်...၊ ထိတောင်မထိဘဲနဲ့ နောက်ပြန် ဆုတ်နေလိုက်။ အဲဒီလိုနည်းလမ်းအတိုင်း နှစ်ရက် သုံးရက် လောက် ဖျားနာ... နေမကောင်းဟန်ဆောင်လိုက်။ အဲဒီလိုဆိုရင် မင်းအနေနဲ့ အလုပ်ကနေ အနားရမှာပေါ့ကွ”

ကုန်သည်ကြီးက သူ့တို့ပြောနေတဲ့စကားတွေကို နားထောင်နေပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

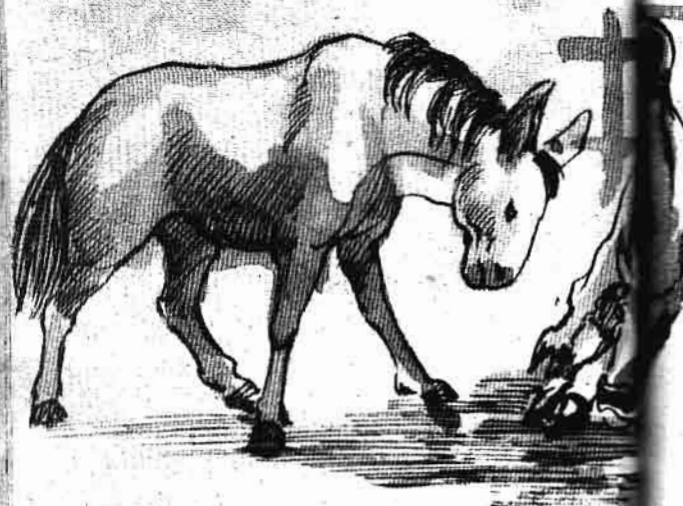
'Next day when the Bull was taken to the field and the yoke was put on his neck, he lay down and refused to work. The driver thought that the Bull was ill and led him home. He did not touch his fodder but lay on his back with legs outstretched.

The driver went to the merchant, and said, "Master, the Bull is ill. He did not plough and is refusing to eat his fodder."

နောက်တစ်နေ့မှာ... လယ်ထဲသွားဖို့ နွားသိုးကို ထုတ်ပြီး လည်တိုင်မှာ ထမ်းပိုးကို တင်လိုက်တဲ့အခါ... သူက မြေပြင်ပေါ်လှဲချပြီး အလုပ်မလုပ်ဘူးလို့ ငြင်းဆန်တယ်။ နွားမောင်းတဲ့သူက... နွားသိုး နေမကောင်းဘူးလို့ ထင်ပြီး အိမ်ပြန်ခေါ်လာတယ်။ သူ့ကိုကျွေးတဲ့နွားစာကိုလည်း မထိဘူး။ ခြေတွေလက်တွေကို ဆန့်ထုတ်ပြီး လဲလျောင်းလို့သာ နေပါတော့တယ်။

နွားမောင်းတဲ့သူက ကုန်သည်ကြီးဆီသွားပြီးပြောတယ်... "သခင် နွားသိုး နေမကောင်းဘူး။ သူ ထယ်ထိုးလယ်ထွန်လည်း မလုပ်ဘူး။ အစာစားဖို့တောင် ငြင်းဆန်နေတယ်"

The merchant had overheard their talk and knew what this meant. He said, "Let the Ass do the Bull's work today."

The driver took the Ass to the field, placed the yoke on his neck and made him plough the field all the day long. If he slowed down, he was beaten with a stick till his ribs ached. By the evening he could hardly drag himself. The Bull, on the other hand, had passed the day lying lazily and enjoying his fodder.

ကုန်သည်ကြီးက သူတို့ (ခွားသိုးနဲ့ မြည်း) ပြောတဲ့ စကားတွေကို ကြားထားပြီးပြီလေ။ ဘာဖြစ်နေတယ် ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လုပ်နေတယ်ဆိုတာ သိတာပေါ့ ဒီတော့ သူက ပြောလိုက်တယ် "ကဲ... ဒီနေ့... ခွားသိုးလုပ်ရမယ့် အလုပ်တွေကို မြည်းကို လုပ်ခိုင်းလိုက်"

ခွားမောင်းတဲ့လူက မြည်းကို လယ်ကွင်းဆီ ခေါ်သွားတယ်။ လည်တိုင် (ပခုံး)မှာ ထမ်းပိုးကို တပ်ပေးပြီး တစ်နေ့ကုန်အောင် ထယ်ထိုးလယ်ထွန်အလုပ်တွေကို လုပ်ခိုင်းတယ်။ သူက လေးလေးကန်ကန်နဲ့ ဖင့်နေ့နေ့ရင် သူ့ရဲ့ နံရိုးတွေ နာကျင်ကိုက်ခဲလာတဲ့အထိ သူ့ကို တုတ်တစ်ချောင်းနဲ့ ရိုက်တယ်။ ညနေဘက်ရောက်တော့... သူ့ကိုယ်သူတောင် အနိုင်နိုင်ဆွဲပြီး အိမ်ပြန်လာရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခွားသိုးကတော့ မျှင်းပျင်းရိရိနဲ့ လဲလျောင်းနားနေရင်း... ခွားစာတွေကို အားရပါးရ စားသောက်ရင်းနဲ့ တစ်နေ့တာတာလက်ကို ကုန်လွန်စေခဲ့တယ်။

www.burmeseclassic.com

When the Ass was led home, the Bull thanked him for his wonderful piece of advice. The Ass was so full of sorrow and anger that he did not speak a word. He was silently cursing himself for giving the wonderful piece of advice to the Bull. The Ass was suffering because of his foolishness. In the same way, O my daughter, you will die for lack of wisdom.

Now, the Ass said to the Bull, "Tell me what you will do tomorrow."

The Bull replied, "I will continue to follow your good advice as it has given me rest."

မြည်းကို အိမ်ပြန်ခေါ်လာတဲ့အခါ နွားသိုးက မြည်းကို သူ့ရဲ့ အထူးကောင်းမွန်တဲ့ အကြံဉာဏ်အတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောပြတယ်။ မြည်းကတော့ ဝမ်းနည်းပူဆွေးမှုတွေ... ဒေါသတရားတွေနဲ့ ပြည့်လျှမ်းနေပြီး စကားတစ်ခွန်းတောင် မပြော(နိုင်)ပါဘူး။ နွားသိုးကို ခုလို အထူးကောင်းမွန်တဲ့ အကြံဉာဏ်ပေးပိတဲ့အတွက် သူ့ကိုယ်သူ တိတ်တိတ်လေး ကြိုတ်ပြီး ပြစ်တင်ကျိန်ဆဲမိတယ်။ မြည်းဟာ သူ့ရဲ့ မိုက်မဲမှု အသိဉာဏ်မဲ့မှုအတွက် ဒုက္ခဝေဒနာကို သူ့ဟာသူ ခံစားနေရတာဖြစ်တယ်။ ဒီနည်းအတိုင်းထပ်တူပါပဲ... သမီးတော်၊ သမီးတော်ရဲ့ အဆင်ခြင်ဉာဏ်ပညာ မဲ့မှုကြောင့်... သမီးတော် သေဆုံးရပေလိမ့်မယ်။

အဲဒီနောက်... မြည်းက နွားသိုးကို "မနက်ဖြန်... မင်းဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ ငါ့ကိုပြောပါဦး" လို့ မေးတယ်။

နွားသိုးက "မင်းပေးတဲ့ အကြံကောင်းဉာဏ်ကောင်းကိုပဲ ငါ ဆက်ပြီး လိုက်နာရမှာပေါ့... အဲဒါက ငါ့ကို အနားရစေတယ်လေ..." လို့ ပြန်ပြောတယ်။

www.burmeseclassic.com

The Ass said, "I am glad that my advice has done you good. But, beware! I have heard the Master say to someone, "If the Bull does not get up tomorrow and refuses to eat fodder, sell him to the butcher. Take my advice and when they bring you fodder, eat and get ready for work."

The Bull said, "I will do so."

The merchant and his wife were standing nearby. As the merchant heard their talk, he laughed loudly.

မြည်းက "ငါ့ရဲ့အကြံဉာဏ်က မင်းအတွက် ကောင်းတယ်ဆိုလို့ ငါ ဝမ်းသာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့... သတိလည်းထားဦး...! အခြားတစ်ယောက်ကို သခင်က ပြောနေသံ ငါကြားခဲ့တယ်။ မနက်ဖြန်ရောက်လို့မှ နွားသိုးက မထဘူး... အစာစားဖို့လည်း ငြင်းတယ်ဆိုရင်... သူ့ကို သားသတ်သမားဆီ ရောင်းလိုက်တဲ့...၊ ငါပေးတဲ့ အကြံဉာဏ်ကို လိုက်နာပြီး... သူတို့က မင်းဆီ နွားစာတွေ ယူလာရင် စားလိုက်...၊ အလုပ်လုပ်ဖို့အတွက် အဆင်သင့်အနေအထား ဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်ထားလိုက်..." လို့ ပြောလိုက်တယ်။

"မင်း ပြောတဲ့အတိုင်း ငါ လုပ်ပါမယ်... ကွာ" လို့ နွားသိုးက ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

ကုန်သည်ကြီးနဲ့ သူ့ဇနီးက အဲဒီ အနီးအနားမှာ ရပ်နေကြတာဖြစ်တယ်။ ကုန်သည်ကြီးက သူတို့ (အပြန်အလှန်) ပြောတဲ့စကားကိုကြားတော့ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ရယ်မောတယ်။

The merchant's wife asked him, "Why do you laugh so loudly?"

"I laugh because I have heard something which I can never disclose to anyone," said the merchant.

"Not even to your wife?" the wife said.

"To nobody. If I do, I will die," replied the merchant. "I understand what the animals and birds say in their language but I cannot reveal their talk to anyone lest I die."

"ရှင် ဘာဖြစ်လို့ အရမ်း ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ရယ်တာလဲ...?" လို့ ကုန်သည်ရဲ့ ဇနီးက မေးတယ်။

"ဘယ်သူ့ကိုမှ ဖွင့်ပြောလို့ မရတဲ့အရာတစ်ခုကို ကြားရလို့ ရယ်တာပါကွာ" လို့ ကုန်သည်ကြီးက ပြန်ပြောတယ်။

"ရှင်ဇနီးကိုတောင် ရှင် ဖွင့်ပြောလို့ မရဘူးလား?" လို့ ဇနီးသည်က မေးတယ်။

"ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြောလို့မရဘူးကွ၊ ပြောမိရင် ငါ သေလိမ့်မယ်။ ငါက တိရစ္ဆာန်တွေ ငှက်တွေ... သူတို့ရဲ့ မာဝေဘာသာစကားနဲ့ပြောတာကို နားလည်တယ်၊ ဒါပေမဲ့... ငါ့ သေမှာစိုးလို့... သူတို့ ဘာပြောတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ငါ ပြန်မပြောရဲဘူး..." လို့ ကုန်သည်ကြီးက ပြန်ပြောတယ်။

ကျမ်းပြင်များဖြစ်လာရသည့်အကြောင်းရင်း

The wife was stubborn and shrieked in anger, "Don't tell me lies. I know you laughed at me. If you really laughed at something you heard, tell me about it. I don't care whether you live or die, but tell me what passed between the Ass and the Bull."

The merchant was helpless and gave in. He told her to call all the relatives, neighbours and the Kazi. He wanted to make his will before his death after revealing the secret of the animals' talk.

Where these stories come from

ကုန်သည်ရဲ့နီးက ခေါင်းမာတယ်... ဒေါသတကြီး စူးစူးဝါးဝါးအော်ပြီး "ရှင် ကျုပ်ကို လိမ်ညာပြီး မပြောနဲ့... ရှင် ကျုပ်ကို လှောင်တာမှန်း ကျုပ်သိတယ်၊ အကယ်၍ တစ်ခုခုအကြောင်း ရှင်တကယ်ကြားလို့ ရယ်မောတယ်ဆိုရင် ကျုပ်ကို အဲဒီအကြောင်းပြောပြလေ...၊ ရှင့်ဟာရှင်... အသက်ရှင်တာ အသက်သေတာတွေ... ကျုပ် ဂရုမစိုက်ဘူး... ဒါပေမဲ့ မြည်းနဲ့ နွားသိုးကြား ဘာတွေပြောတယ်ဆိုတာ... ကျုပ်ကို ပြောပြရမယ်..."

ကုန်သည်ကြီးဟာ ကုရမဲ့ ကယ်ရာမဲ့ဖြစ်ပြီး... လက်လျှော့အရုံးပေးလိုက်တယ်၊ သူက သူ(မ)ကို ဆွေမျိုးတွေအားလုံး အိပ်နီးနားချင်းတွေနဲ့ ကာဒီကိုပါခေါ်ထားဖို့ ပြောလိုက်တယ်...၊ တိရစ္ဆာန်တို့ရဲ့ ပြောစကားလျှို့ဝှက်ချက်ကို သူ ဖွင့်ဟပြောကြားပြီးတဲ့အခါ သူ... သေမှာဖြစ်တယ်၊ ဒီတော့ သူ မသေခင်မှာ သူ့ရဲ့သေတမ်းစာကို သူ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ချင်တယ်။

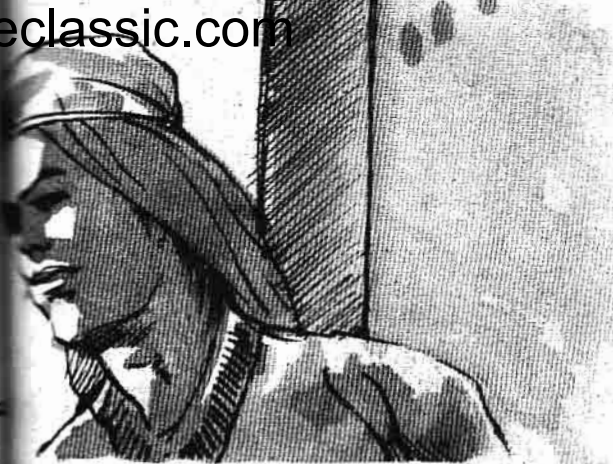
ကွဲပြားခြင်းနားခြင်းအကြောင်း

Everyone urged the wife not to force the merchant to tell the secret of the animals' talk but she firmly declared, "He will have to tell me even though it costs him his life."

Now, the merchant came out of the house for a while. He heard his dog talking to the Cock who was crowing happily- "Shame on you for crowing happily on such a sad day!"

Where these stories come from

တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ စကားလျှို့ဝှက်ချက်ကို ကုန်သည်ကြီးအား အတင်းအကြပ်မပြောခိုင်းဖို့ လူတိုင်းက ဇနီးဖြစ်သူတို့ တိုက်တွန်းတောင်းပန်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့... သူ(မ)ကတော့ တင်းတင်းမာမာပဲ ပြတ်ပြတ်သားသားပြောတယ်။ "ဖွင့်ပြောလို့... သူ့အသက်သေရမယ်ဆိုရင်တောင်မှ... သူ့အနေနဲ့ တွန်မကို ပြောကို ပြောရမှာပဲ..."

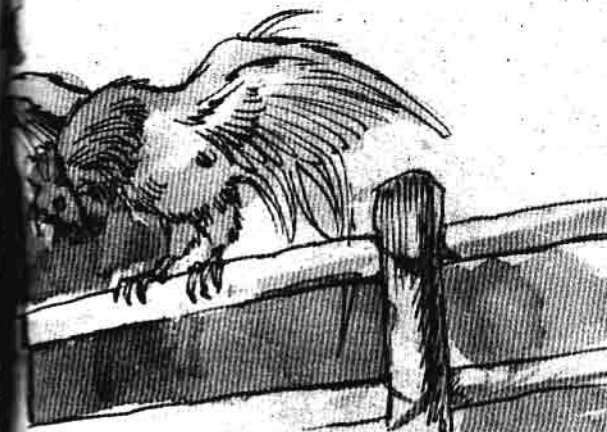
အဲဒီအချိန်မှာ... ကုန်သည်ကြီးက အိမ်ပြင်ကို ခေတ္တခဏထွက်လိုက်တယ်။ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် တွန်ကျားနေတဲ့ ကြက်ဖကို သူ့ခွေးက စကားပြောနေတယ်။ "ဒီလောက် ကြေကွဲဖွယ်ကောင်းတဲ့နေ့မျိုးမှာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် တွန်ကျားနေတာ... မင်းအနေနဲ့ ရှက်ဖို့ ကောင်းပါတယ်!" အဲဒီလို ခွေးက ကြက်ဖကို ပြောတဲ့စကား... သူ ကြားတယ်။

ဘုံပြင်ပျားဖြစ်လာရသည့်အကြောင်းရင်း

"And what has happened today?" asked the Cock.

The dog replied, "The master is going to die. His wife is forcing him to disclose to her the secret of the animals talk. He is going to do that but for this he will have to die. That is why I tell you not to crow so happily today."

"နေပါဦး... ဒီနေ့ ဘာဖြစ်လို့လဲကွ...?" လို့ ကြက်ဖက မေးလိုက်တယ်။

ခွေးက "သခင် သေတော့မယ်လေ...၊ တိရစ္ဆာန်တို့ရဲ့ ကောင်းလျှို့ဝှက်ချက်ကို ဖွင့်ပြောဖို့ သူ့မိန်းမက သူ့ကို အတင်းအကြပ်ခိုင်းနေတယ်... သူကလည်း ပြောရတော့မယ်၊ ဒါပေမဲ့... အဲဒီလိုပြောတဲ့အတွက် သူ သေရလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့်... ဒီနေ့... ဒီလောက် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ကြီး တွန်ကျူးပနေပါနဲ့လို့ ငင်းကို ငါပြောတာ..." လို့ ပြန်ပြောတယ်။

The Cock said, "Our master has no right to live if he cannot control one wife. Look here, I have fifty of them but they are well under my control and very obedient. The master is foolish and unwise."

"What should the master do?" asked the dog.

"He should take a twig from that mulberry tree and give her a sound beating till she becomes obedient."

Where these stories come from

ဒီတော့ ကြက်ဖက "သခင်အနေနဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကိုတောင် မထိန်းချုပ်နိုင်ဘူးဆိုရင်... အသက်ရှင်နေထိုင်ဖို့လည်း မသင့်ပါဘူး။ ဒီမှာ ကြည့်လေကွာ... ငါ့မှာ (ကြက်မ) ဇနီး အကောင်ငါးဆယ်ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့အားလုံးဟာ ငါ့ရဲ့ ထိန်းချုပ်မှုအောက်မှာ ကောင်းကောင်းရှိကြတယ်။ အရမ်းကို နာခံကျိုးနွံကြတယ်။ သခင်ကတော့ မိုက်မဲထုံအပြီး ဉာဏ်ပညာအမြော်အမြင်မှ မရှိတာ..." လို့ ပြောလိုက်တယ်။

"ဒီလိုဆိုရင် သခင် ဘာလုပ်သင့်သလဲကွာ...?" လို့ ဇွေးက မေးလိုက်တယ်။

"ငိုဓာပင်က သစ်ခက်တစ်ခက်ကို ချိုးပြီး သူ(မ) နာခံကျိုးနွံလာတဲ့အထိ ခပ်နာနာရိုက်ပေးသင့်တာပေါ့ကွ"

ကျွန်ုပ်တို့များဖြစ်လာသည့်အကြောင်းရင်း

"The merchant heard the wise words spoken by the Cock. He broke a twig from the mulberry tree and said to his wife, "Come into the room so that I may tell you the secret." When she came in, he gave her a beating so sound that she cried out, "Forgive me, my lord, I will ask you no more questions." She came out of room as a submissive and obedient wife.

Where these stories come from

ကုန်သည်က ကြက်ဖရဲ့ အမြော်အမြင်ရှိတဲ့ စကားတွေကို ကြားတယ်။ သူက ပိုးစာပင်ကနေ သစ်ခက်တစ်ခက်ကို ချိုးပြီး ဇနီးကို ပြောလိုက်တယ်။ "အခန်းထဲဝင်ခဲ့ဟေ့... ငါ့ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက် မင်းကို ပြောပြနိုင်အောင်..." သူ(မ) အခန်းထဲ ဝင်လာတဲ့အခါ သူက သူ(မ)ကို ရိုက်တော့တာပါပဲ။ သူက အလွန်ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရိုက်နှက်တဲ့ အတွက် သူ(မ)က အော်ဟစ်ငိုကြွေးပါတယ်။ "ကျွန်မကို ခွင့်လွှတ်ပါ အရှင်... ကျွန်မ နောက်ထပ် ဘာမေးခွန်းမှ မမေးတော့ပါဘူး..." သူ(မ)ဟာ အခန်းရဲ့အပြင်ဘက်ကို ကျိုးခွံနာခံတဲ့ ဇနီးတစ်ယောက်အဖြစ်နဲ့ ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

ကျမ်းပြင်များဖြစ်လာရသည့်အကြောင်းရင်း

"Thus the merchant taught obedience to his wife. O my daughter, if you do not obey me, I will do to you what the merchant did to his wife."

Shahrazad replied, "O father, this tale will not make me change my mind. I will marry the King. I will go to him and tell him that you are not allowing me to marry him."

"ဒီလိုနဲ့... ကုန်သည်က သူ့ရဲ့ဇနီးကို စကားနားထောင်အောင်... နာခံတတ်အောင် သွန်သင်ခဲ့တယ်။ သမီးတော်... သမီးလည်း အဖေစကားကို နားမထောင်ရင် အဖေလည်း သမီးကို ကုန်သည်က သူ့ဇနီးကို ဆုံးမတဲ့နည်းအတိုင်း ဆုံးမရလိမ့်မယ်..."

ရှာရဇက် က ပြန်လည်ပြောကြားတယ်... "ဖခမည်းတော်... (ဒီပုံလေးပြောပြပေမယ့်) ဒီပုံပြင်လေးက ကျွန်မရဲ့စိတ်ကို ပြောင်းလဲနိုင်စေလိမ့်မယ် မဟုတ်ပါဘူး။ ဘုရင်ကြီးကို ကျွန်မ လက်ထပ်ရပါလိမ့်မယ်။ ဘုရင်ထံသွားရောက်ပြီး ဖခမည်းတော်က ကျွန်မကို သူနဲ့လက်ထပ်ခွင့်မပြုတဲ့အကြောင်း လျှောက်တင်ရပါလိမ့်မယ်..."

www.burmeseclassic.com

The Wazir was helpless. He told the King that his daughter was willing to become the bride for the night.

The King was surprised, and said, "But she will die the next day!"

"She knows it, my lord," the Wazir said. "Still she insists on becoming the bride."

In the evening she was taken to the hammam where she was bathed in perfumed water by female slaves and her body was massaged with scented oils. Then she was dressed in lovely bridal dress.

ဝဇီယား အမတ်ကြီးလည်း ဘာကိုမှ မတတ်နိုင်တော့ပါဘူး။ ဒီတော့ သူက ဘုရင်ကြီးထံ ပြန်သွားပြီး... သူ့ရဲ့ သမီးက ဒီညအတွက် သတို့သမီးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရန် ဆန္ဒရှိကြောင်း လျှောက်ထားတယ်။

ဘုရင်ကြီးက အံ့ဩသွားပြီး "ဒါပေမဲ့... နောက်တစ်နေ့မှာ သူ(မ) သေရလိမ့်မယ်လေ...!" လို့ ပြောလိုက်တယ်။

"ဒီကိစ္စကို သူ(မ)သိပါတယ်... အရှင်မင်းကြီး၊ သိပေမယ့်... သတို့သမီးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရန် ဝတ်အတင်းအကြပ် ပြောကြားကြောင်းပါ" လို့ ဝဇီယား အမတ်ကြီးက လျှောက်တင်တယ်။

ညနေဘက်ရောက်တော့... သူ(မ)ကို ရွှေနန်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြတယ်။ အဲဒီမှာ မိန်းမကျေးကျွန်တွေက သူ(မ)ကို အမွှေးနံ့သာရည်တွေနဲ့ ရေချိုးပေးကြတယ်။ သူ(မ)ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို နံ့သာဆီတွေနဲ့ နှိပ်နယ်ပေးကြတယ်။ အဲဒီနောက် သူ(မ)ကို လှပတဲ့ သတို့သမီးဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ပေးကြတယ်။

She said the Wazir, "Father, go to the King and tell him that I wish to bring my younger sister with me to the palace." The King willingly granted her request.

Before setting out for the royal palace, Shahrazad said to Dinarzad, "Listen to me, O my sister! You will be with me in the palace. When it is past midnight, say to me, "O my sister, if you are not feeling sleepy, tell me some interesting story."

"I will do that," said Dinarzad.

Where these stories come from

သူ(မ)က ဝဇီယား အမတ်ကြီးကို "ဖခမည်းတော်... ဘုရင်ကြီးကို လျှောက်တင်ပေးပါ။ ကျွန်မရဲ့ ညီမ တော်လေးကိုပါ ကျွန်မနဲ့အတူ နန်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ ချင်ပါတယ်" လို့ ပြောကြားတယ်။ ဘုရင်ကြီးကလည်း သူ(မ)ရဲ့ လျှောက်တင်ချက်ကို လိုလားနှစ်သက်စွာ ခွင့်ပြု တော်မူတယ်။

နန်းတော်သို့ မထွက်ခွာမီမှာ... ရှာရဇက် က ညီမ ဖြစ်သူ ဒီနာဇက် ကို ပြောတယ်။ "အစ်မတော် ပြောတာကို နားစိုက်ပါ ညီမတော်... ညီမတော်က အစ်မတော်နဲ့အတူ နန်းတော်ထဲမှာ ရှိလိမ့်မယ်။ ညသန်းခေါင်ကျော်တဲ့အခါ... ညီမတော်က အစ်မတော်ကို "အို... အစ်မတော်... အစ်မ တော် မအိပ်ချင်သေးဘူးဆိုရင် ကျွန်မကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းတဲ့ ပုံပြင်အချို့ပြောပြပါ... လို့ ပြောပါ။"

"ပြောပါမယ် အစ်မတော်..." လို့ ဒီနာဇက်က ပြန်ပြောတယ်။

ကျမ်းပြင်များဖြစ်လာသည့်အကြောင်းရင်း

The King's eyes opened wide in wonder when Shahrazad appeared before him as the bride. Never had he seen a woman of such surpassing beauty. It seemed as if moonlight had taken the human form. In spite of his deep hatred for the womenfolk he could not take his eyes off her pretty face. Great was his joy to have such a beauty as the bride for the night.

Where these stories come from

ရှာရက် ဟာ သတို့သမီးအဖြစ်နဲ့ သူ့ရဲ့ ရှေ့တော်
မှောက်ကို ရောက်လာတဲ့အခါ ဘုရင်ကြီးဟာ မျက်လုံး
မျက်ဆန်ပြူးသွားတဲ့အထိ တအံ့တဩဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ဒီလို
ထူးကဲသာလွန်လှပတဲ့ အလှပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးမျိုးကို သူ
ဘယ်တုန်းကမှ မတွေ့ရှိခဲ့ဖူးပါဘူး။ လနတ်သမီးလေးကပဲ
လူယောင်ဖန်ဆင်းပြီး ရောက်လာလေသလားလို့ ထင်မှတ်
ရပါတယ်။ မိန်းမဆိုတဲ့ အမျိုးအစားတွေကို (ရင်ထဲ အသည်း
ထဲကနေ) နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း မုန်းတီးမိပေမယ့်လည်း...
သူ(မ)ရဲ့ မျက်နှာအလှကလေးကနေ သူ့မျက်လုံးတွေကို
မခွာနိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ဒီညအတွက် ဒီလောက်လှတဲ့
သတို့သမီး အလှအပတန်ဦးကို ရရှိပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရလို့လည်း
အလွန်အမင်း ဝမ်းမြောက်အားရ ရှိရပါတယ်။

ကျမ်းပြင်များဖြစ်လာရသည့်အကြောင်းရင်း

After the midnight hour was struck, Dinarzad spoke, "O my sister, if you are not feeling sleepy, tell me some interesting story."

Shahrazad began a tale and went on telling it till the end of the night announced by the crowing of a cock. The tale had reached the most interesting point when she suddenly stopped it.

The King had also been very attentively listening the tale. He was eager to hear the remaining part of the tale.

ညသန်းခေါင်ယံ... ၁၂ နာရီ ထိုးတဲ့အခါ ဒီနာရက်
“အို အစ်မတော်... အစ်မတော် မအိပ်ချင်သေးဘူး
အိမ်ထဲ... ကျွန်မကို စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းတဲ့ ပုံပြင်အချို့
ပြောပြပါ” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ရှာရဇက် က ပုံတစ်ခုကို စတင်ပြောပြတယ်။ ည
အခါ ကုန်ဆုံးပြီး နံနက်မိုးသောက် လင်းကြက်တွန်သံ
အထိ ပုံကိုဆက်ပြောတယ်။ ပုံပြင်က စိတ်ဝင်စား
အကောင်းဆုံး (ဇာတ်လမ်း အထွတ်အထိပီ) နေရာကို
အထိတဲ့အခါ သူ(မ)က ပုံပြင်ပြောရာကနေ ရုတ်တရက်
ရပ်လိုက်တယ်။

ဘုရင်ကြီးကလည်း ပုံပြင်ကို အရမ်းအာရုံစူးစိုက်ပြီး
ဆက်ပြောနေပါတယ်။ ပုံပြင်ရဲ့ ကျန်တဲ့အပိုင်းကို ကြားလို
အတွက် ပြောပြ(နေ)ပါတယ်။

During this time the King had grown a strong liking for her. He found her wise, gentle, kind and pure. He knew he could not live without her.

"I will not kill you," declared the King, "you will live as my beloved queen."

Where these stories come from

အဲဒီအချိန်ကာလ အတောအတွင်းမှာ ဘုရင်မင်းမြတ်က သူ(မ)အပေါ် အလွန်အမင်းပြင်းပြစွာ နှစ်သက်သဘောကျတော်မူတယ်။ သူ(မ)ဟာ ပညာ အပြော်အမြင်ရှိတယ်။ နူးညံ့သိမ်မွေ့တယ်။ ကြင်နာသနား တတ်ပြီး ကိုယ်ကျင့်တရား သန့်စင်တယ်ဆိုတာကို သူက တွေ့ရှိခဲ့ပြီလေ။ သူ(မ)မရှိရင် သူ အသက်ရှင်နေထိုင် နိုင်စွမ်း မရှိတော့ဘူးဆိုတာကိုလည်း သူ့ကိုယ်သူ သိရှိခဲ့ပါပြီ။

"ငါ မင်းကို မသတ်တော့ဘူး... မင်းဟာ ငါ့ရဲ့ ချစ် မြတ်နိုးလှစွာသော ပိဖုရားကြီးအဖြစ် ဆက်လက် နေထိုင်ရ ပေလိမ့်မယ်" လို့ ဘုရင်မင်းမြတ်က ကြေညာမြွက်ဟတော် မူတယ်။

ကျမ်းပြုရေးခြစ်ဟုသည့်အကြောင်းရင်း

She said, "O sister of mine, the most interesting part of the tale is yet to come. But my time is run out. The day is about to break. Within moments my head will be cut off."

The King said, "The beheading can wait for one more day. You can complete your wonderful tale tonight."

This went on for a thousand nights. She told them wonderful stories full of wisdom, wit and joy.

သူ(မ)က "ညီမငယ်... ပုံပြင်ရဲ့ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းတဲ့ အခန်းကဏ္ဍက ရောက်လာတော့မယ်။ အစ်မတော်ရဲ့ အချိန်က ကုန်သွားပါပြီ။ နေအရုဏ်တက်တော့မယ်။ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်းမှာ အစ်မတော်ရဲ့ ဦးခေါင်းကို အဖြတ်ခံရတော့မယ်..." လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ဘုရင်ကြီးက "ခေါင်းဖြတ်တဲ့ကိစ္စကို နောက်တစ်ရက် ထပ်မံပြီး စောင့်ဆိုင်းနိုင်တယ်။ သင်ရဲ့ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းမွန်လှတဲ့ ပုံပြင်ကို ဒီညဆက်ပြောပါ..." လို့ မိန့်မြွက်တယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ ညပေါင်း တစ်ထောင်ကြာအောင်... ဆက်လက် ပြောခဲ့ရပါတယ်။ သူ(မ)က သူတို့ကို ဉာဏ်ပညာ အပြော်အပြင်တွေ... စိတ်ချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်မှုတွေ... ရယ်မောစရာဟာသတွေပါ ပြည့်လှူမ်းနေတဲ့... အလွန်ကောင်းမွန်ပြီး ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ကောင်းတဲ့ ပုံပြင်တွေကို ပြောပြခဲ့တယ်။

Shahrazad said, "O sister of mine, the most interesting part of the tale is yet to come. But my time is run out. The day is about to break. Within moments my head will be cut off."

The King spoke:

"I will not kill you today. You can complete your wonderful tale tonight. Your beheading can be put off till tomorrow."

That night she resumed the tale at the end of which she began another tale. She left it incomplete at the most interesting point as she heard the cock crow.

ရှာရဇက် က "ညီမတော်... ပုံပြင်ရဲ့ စိတ်ဝင်စားဖွယ်အကောင်းဆုံးအခန်းကဏ္ဍက ရောက်လာတော့မယ်၊ ဒါပေမဲ့... အစ်မတော်ရဲ့အချိန်က ကုန်သွားပါပြီ။ နေအရုဏ်တက်တော့မယ်... အချိန်အနည်းငယ်အတွင်းမှာ အစ်မတော်ရဲ့ ဦးခေါင်းကို အဖြတ်ခံရတော့မယ်..." လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ဘုရင်ကြီးက "သင့်အား ကျွန်ုပ်က ယနေ့ မသတ်သေး... သင်ရဲ့ ထူးခြားကောင်းမွန်တဲ့ ပုံပြင်ကို ပြီးပြည့်စုံအောင် ဒီည ဆက်လက်ပြောကြားစေ... သင့်ဦးခေါင်းအား ခြွတ်ရန်ကိစ္စကို နက်ဖြန်နံနက်ထိ ရွှေ့ဆိုင်းစေ..." လို့ ခြိမ်းခြောက်တယ်။

အဲဒီညမှာ... သူ(မ)က ပုံပြင်ကို ပြန်လည်စတင် ပြောကြားတယ်။ အဲဒီပုံပြင်တစ်ပုဒ်ဆုံးတဲ့အခါ နောက်ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ကို စတင်ပြောကြားတယ်။ နံနက် လင်းကြက်တွန်သံကြားလို့ အရုဏ်တက်ခါနီးတဲ့အခါ... ပုံပြင်ရဲ့ စိတ်ဝင်စားဖွယ် အကောင်းဆုံးအပိုင်းမပြီးခင် တစ်ပိုင်းတန်းလန်းနဲ့ ခုန်ထားလိုက်တယ်။

On his advice, his brother married Dinarzad.

He summoned the scribes and told them to write down all the tales. They wrote them and named them ALF (one thousand) LAILAH (nights) or "The Arabian Nights"

Where these stories come from

ဘုရင်ကြီးရဲ့ အကြံပေးချက်အရ... သူညီတော်က လည်း ဒီနာဇက် ကို လက်ဆက်ထိမ်းမြားတော်မူပါတယ်။

သူက စာရေးတော်ကြီးများကို ဆင့်ခေါ်တယ်။ ပြီးတော့ ပုံပြင်အားလုံးကို ရေးသား(မှတ်တမ်းတင်)ဖို့ မိန့်မြွက်တယ်။ သူတို့က ပုံပြင်တွေအားလုံးကို မှတ်တမ်းတင်ရေးသားပြီး ALF (တစ်ထောင်) LAILAH (ညများ) "တစ်ထောင့်တစ်ညပုံပြင်များ" သို့မဟုတ် "အာရေးဗီးယန်းညများ" လို့ အမည်ပေးခဲ့ပါတယ်။

◆ အခုဖော်ပြထားတဲ့ ပုံပြင်တွေကတော့ အဲဒီပုံပြင်တွေထဲက အချို့ဖြစ်ပါတယ်။

ဤပုံပြင်များဖြစ်လာရသည့်အကြောင်းရင်း

မော်မြင်းပျံ

THE ENCHANTED HORSE

Long ago, when the Emperor of Persia was holding a festival, an Indian came to the foot of the throne, and bowed himself to the ground. With him he brought a magnificent horse, which, although it looked as if it were real, was artificial.

ဟိုး... ရှေး... ကြာမြင့်လှပြီဖြစ်တဲ့ တစ်ချိန်ကပေါ့၊
ပါရှားပြည် ကေရုင်ဘုရင်မင်းမြတ်ဟာ ပွဲတော်တစ်ခုကို
ကျင်းပနေတုန်း အိန္ဒိယအမျိုးသားတစ်ဦး ရောက်လာတယ်။
သူက ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ ပလ္လင်ခြေရင်းမှာ မြေပြင်ထိ
ဦးခိုက်ပြီး အရိုအသေပြတယ်။ သူနဲ့အတူ ခမ်းနားတင့်တယ်
တဲ့ မြင်းတစ်ကောင်ကို ယူလာတယ်။ အဲဒီမြင်းကို ကြည့်လိုက်
ရင် တကယ်မြင်းလို့ ထင်ရပေမယ့်... တကယ်တမ်းကတော့
မြင်းအစစ်မဟုတ်ဘူး... လူသားတွေ ဖန်တီးပြုလုပ်ထားတဲ့
မြင်းရင်ပါ။

မော်မြင်းပျံ

"Lord," said the Indian, "I bring you the most wonderful thing in the world – a horse that will transport its rider through the air to any place that he wishes to go."

"Let me see this wonder," commanded the emperor. "Do you see that hill yonder? Bid your horse take you there, and, so that I shall know you have truly been there, bring me back a palm-leaf from the tree that grows at the bottom of the hill."

The Enchanted Horse

"အရှင်မင်းကြီး... အရှင်မင်းကြီးထံ... ကမ္ဘာပေါ်မှာ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် အကောင်းဆုံးအရာတစ်ခုကို ကျွန်တော် မှီး ယူဆောင်လာပါတယ်။ မိမိအပေါ်တက်ရောက်စီးနင်းသူ သွားလိုတဲ့ဘယ်နေရာကိုမဆို ကောင်းကင်ခရီးကနေ သယ်ဆောင်ပေးနိုင်တဲ့ မြင်းတစ်ကောင်ဖြစ်ပါတယ်" လို့ အိန္ဒိယ အမိုးသားက လျှောက်ထားတယ်။

"အဲဒီ အံ့ဖွယ်ရာကို ငါ ကိုယ်တော်မြတ် ကြည့်ရှုတော်မူမယ်" လို့ ကေရာင်ဘုရင်က အမိန့်ချမှတ်တော်မူတယ်။ "ဟောဟိုနားက တောင်ကျွန်းကို မောင်မင်းမြင်သလား?၊ အဲဒီနေရာသို့ မောင်မင်းကို ခေါ်ဆောင်သွားဖို့... မောင်မင်း ရဲ့မြင်းကို အမိန့်ပေးစေခိုင်းပါ။ ပြီးတော့ မောင်မင်း အဲဒီနေရာကို တကယ်ရောက်ရှိကြောင်း ငါ့ကိုယ်တော်မြတ် သိနိုင်အောင် တောင်ခြေမှာပေါက်တဲ့ အုန်းပင်ကုန်း အုန်းရွက်တစ်ရွက်ကို ပြန်ယူလာခဲ့ပါ" လို့ မိန့်ပြုခဲ့တယ်။

www.burmeseclassic.com

The Indian leapt on to the horse's back, and turned a peg in its neck. At once the wonderful thing rose up into the air, and flew like the wind to the distant hill. In a short time the Indian returned, bearing in his hand a palm-leaf.

အိန္ဒိယအမျိုးသားက မြင်းရဲ့ ကျောကုန်းပေါ် ခုန်တက်တယ်။ မြင်းရဲ့ လည်ပင်းမှာ ရှိတဲ့ ငုတ်(ခလုတ်)တစ်ခုကို လှည့်လိုက်တယ်။ ချက်ချင်းပဲ... အံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းတဲ့ အရာကြီးက လေထဲကို ကြွတက်ပျံတက်သွားတယ်။ ပြီးတော့ လေရဲ့ အရှိန် လိုနှုန်းနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ရှိတဲ့ တောင်ကုန်းဆီပျံသန်းသွားတယ်။ တိုတောင်းတဲ့ကာလအတွင်းမှာ အိန္ဒိယအမျိုးသား ပြန်ရောက်လာတယ်။ လက်ထဲမှာတော့ အုန်းရွက်တစ်ရွက်ကို ကိုင်လို့ပေါ့...။

The Emperor was amazed.

"What do you want for this wonder of yours?" he asked.

"But one thing," said the Indian. "Grant me your daughter as wife, and you shall have the horse."

The emperor's son, who was nearby, was angry to hear the request of the Indian.

ကေရာဇ်ဘုရင်က အံ့ဩသွားတယ်။

"မောင်မင်းရဲ့ အံ့ဩဖွယ်ရာ ပစ္စည်းအတွက် ဘာများ အလိုရှိပါသလဲ...?" လို့ မေးလိုက်တယ်။

"တစ်ခုတည်းသာ အလိုရှိပါတယ် အရှင်... ကျွန်တော် မျိုးကို အရှင်မင်းကြီးရဲ့သမီးတော်နဲ့ လက်ဆက်ထိမ်းမြား ခွင့်ပြုပါအရှင်၊ ဒါဆိုရင် ဒီမြင်းကို အရှင်မင်းကြီးရရှိပိုင်ဆိုင် ဟာ ဖြစ်ပါတယ်..." လို့ အိန္ဒိယအမျိုးသားက လျှောက် တင်တယ်။

ဒီအိန္ဒိယအမျိုးသားရဲ့ တောင်းဆိုပန်ကြားမှုကို ကြား တော့... အနီးမှာရှိနေတဲ့ ကေရာဇ်ဘုရင်ရဲ့သားတော် မင်း သားလေးက ရာဇမာန်ရှင်ဒေါသထွက်တော်မူတယ်။

"What!" he cried. "Does this insolent juggler think that the princess would be given to him as wife?"

"Peace, my son," commanded the emperor. "I certainly shall not grant him his ridiculous request, but maybe I can give him something else which will please him as much. Before I make my proposal to him, mount the horse yourself, and see what you think of its powers."

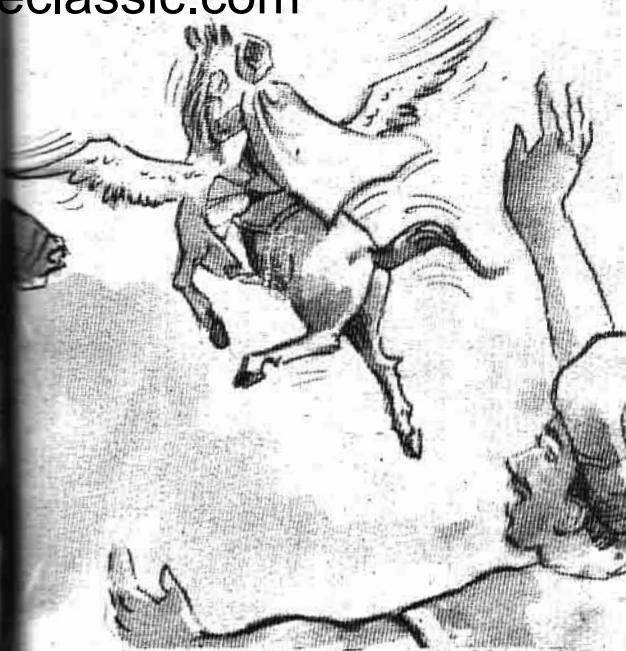

"ဘာကွ!" လို့ သူက အော်လိုက်တယ်။ "ဒီစော်ကားမောက်မာတဲ့ ယှက်လှည့်သမားလူလိပ်ကများ... ဘုရင့်သမီးတော်ကို သူ့ရဲ့ဇနီးကြင်ရာအဖြစ် ပေးအပ်ဖို့ရာကို စဉ်းစားရသတဲ့လား...?"

"ငြိမ်သက်အေးဆေးစွာနေပါ ... သားတော်" လို့ ကေရာင်ဘုရင်က မိန့်မြှောက်တော်မူတယ်။ "သူ့ရဲ့အဓိပ္ပာယ်မဲ့ပြီး ရယ်စရာကောင်းတဲ့ တောင်းဆိုမှုကို ခမည်းတော်မလိုက်လျော့မှာကတော့ ကျိန်းသေမူချပါ။ ဒါပေမဲ့... သူသိပ်ကိုသဘောကျနိုင်တဲ့ တစ်ခုခုကိုတော့ ခမည်းတော်ပေးနိုင်ကောင်း ပေးနိုင်ပါလိမ့်မယ်... ခမည်းတော်က သူ့ကိုမကမ်းလှမ်းမီ... သားတော် ကိုယ်တိုင် မြင်းပေါ်တက်ပြီး သူ့ရဲ့တန်ခိုးစွမ်းအင်က ဘာလဲဆိုတာ စဉ်းစားနိုင်အောင် လေ့လာကြည့်ပါ"

The prince ran to the horse, and before the Indian could help him up, or give him any advice, he leapt into the saddle, and turned the peg in the horse's neck. At once it rose into the air, and flew away to the west.

မင်းသားက မြင်းဆီကို ပြေးသွားတယ် အိန္ဒိယအမျိုးသားက သူ့ကို ဘာမှကူညီပူပေးနိုင်မိ၊ (မြင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး) ဘာအကြံဉာဏ်... ဘာအံသိပေးချက်ကိုမှ ပြောမပြုရပေးရသေးခင်မှာ မင်းသားက မြင်းရဲ့ကုန်းနှီးပေါ် ခုန်တက်လိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ မြင်းရဲ့လည်ပင်းမှာရှိတဲ့ ငုတ်(ခလုတ်) ကို လှည့်လိုက်တယ်၊ ချက်ချင်းပဲ... မြင်းက မိုးပေါ်ကို တက်သွားတယ်၊ အနောက်အရပ်ဘက်ဆီသို့ ပျံသန်းထွက်ခွာသွားတယ်။

The Indian cried out in fear, for he knew that the prince had no idea how to manage the horse. He flung himself down before the emperor, and begged him not to punish him if the prince did not return.

The emperor turned pale. He waited for the horse to bring back the prince, but it had vanished completely, and there was no sign of its return.

အိန္ဒိယအမျိုးသားက ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စွာနဲ့ ဝိုင်းကြွေးတယ်။ ဘာကြောင့်ဆို... မြင်းကို ဘယ်လိုထိန်းသိမ်းချုပ်ကိုင်ရမယ်ဆိုတဲ့ အစီအစဉ်ကို မင်းသား မသိသေးကြောင်း သူက သိရှိနားလည်နေတယ်လေ...။ 'သူက ဧကရာဇ်ဘုရင်ရဲ့ရှေ့မှာ ပစ်လွဲချလိုက်ပြီး... အကယ်၍ မင်းသား ပြန်မလာရင် သူ့ကို အပြစ်မပေးဖို့ တောင်းပန်တယ်။

ဧကရာဇ်ဘုရင်ရဲ့မျက်နှာက ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်သွားတယ်။ မြင်းက မင်းသားလေးကို ပြန်ခေါ်လာမှာကို သူ စောင့်မျှော်နေတယ်။ ဒါပေမဲ့... အဲဒီ(မြင်း)က လုံးဝ ပျောက်ကွယ်သွားပါတယ်။ ပြန်လာမယ့်အချိန်အထိ တောင် မတွေ့ရပါဘူး။

"Throw this Indian into prison," he commanded. "There he shall remain, and if my son does not come back, his head shall be cut off!"
The wretched Indian was flung into prison and there he lay, bewailing his fate and fearing death at any moment.

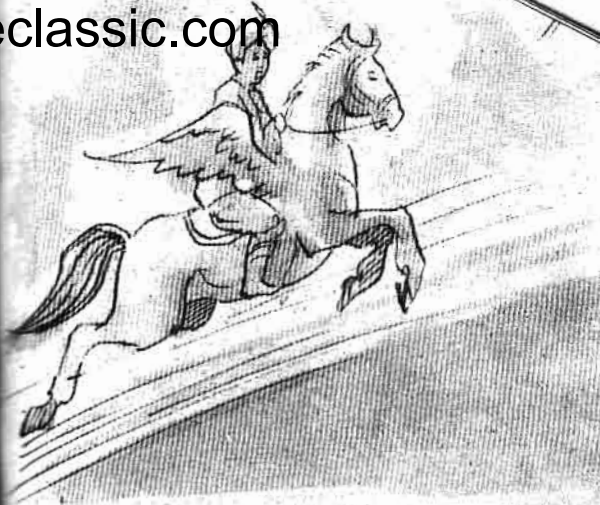

"ဒီအိန္ဒိယအမျိုးသားကို ထောင်သွင်းအကျဉ်းချထားစေ၊ သူ့ကို ထောင်အတွင်း သက်လက်အကျဉ်းချထားပြီး ... အကယ်၍ သားတော်မောင် ပြန်လည်မရောက်ရှိပါက... သူ့အား ခေါင်းဖြတ်သတ်စေ...!" လို့ သူက အမိန့်ချမှတ်လိုက်တယ်။

အတိဒုက္ခရောက်နေတဲ့ ကံဆိုးသူအိန္ဒိယအမျိုးသားကို ထောင်သွင်းအကျဉ်းချထားလိုက်တယ်။ ထောင်ထဲမှာ သူ့ရဲ့ (ဆိုးဝါးလှတဲ့) ကံကြမ္မာကို ညည်းတွားမြည်တမ်းရင်း၊ အချိန်မရွေးကျရောက်လာမယ့် သေဘေးကိုလည်း (တွေးတော) ကြောက်ရွံ့နေမိတယ်။

The prince-at first enjoyed his ride very much. When he thought he had been away long enough, he turned the peg in the horse's neck again. To his surprise and fear, the horse did not return, but went on flying higher than ever in the sky. Soon the prince lost sight of the earth, and could not tell where he was.

ပထမတော့ မင်းသားက မြင်းစီးရတာ အရမ်းကို နှစ်သက်ပြီး အရသာတွေ့နေတာပေါ့။ သူ့ခရီးစဉ်ဟာ တော်တော်လေးဝေးတဲ့နေရာရောက်ပြီ (ပြန်သင့်ပြီ) လို့ သူ တွေးမိတဲ့အခါ... မြင်းရဲလည်ပင်းက ခလုတ်ကလေးကို လှည့် လိုက်တယ်။ သူ အံ့ဩထိတ်လန့်သွားတာက မြင်းဟာ ပြန် မလှည့်ဘူး။ ဆက်ပြီး ပျံသန်းသွားတယ်။ အရင်ကထက် တောင် ပိုပြီး ကောင်းကင်မှာ မြင့်မြင့်မားမား ပျံသန်းတယ်။ မကြာခင်မှာ မင်းသားလေးဟာ ကမ္ဘာမြေပြင်ကို မမြင်ရ တော့ဘူး။ ကမ္ဘာမြေပြင်ဟာ သူ့မြင်ကွင်းကနေ ပျောက်ကွယ် သွားတယ်။ သူ ဘယ်ငနရာရောက်နေတယ်ဆိုတာလည်း မပြောဘတ်တော့ပါဘူး။

At last night came, and stars twinkled down. The prince suddenly found another little peg, just behind the animal's right ear. He turned it, and was delighted to find that the horse at once began to descend.

နောက်ဆုံးမှာ... အကာလ ညအခါကို ရောက်လာတယ်။ ကြယ်ကလေးတွေက အောက်ဘက်မှာ မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ် လင်းလက်နေကြတယ်။ ရုတ်တရက်ဆိုသလို... မင်းသားလေးဟာ မြင်းရဲ့ယာဘက်နားရွက်နောက်ဘက်နားလေးမှာ ခလုတ်လေးတစ်ခုကို သွားတွေ့တယ်။ သူက အဲဒီခလုတ်ကို လှည့်ကြည့်တယ်။ မြင်းဟာ ချက်ချင်းပဲ အောက်ဘက်ကို ဆင်းသက်သွားတာကို တွေ့ရလို့ သူ့ဝမ်းသာသွားမိတယ်။

Soon it came to rest on something hard. The prince leapt off its back, and found that he was on the flat roof of a magnificent palace wherein dwelt the Princess of Bengal. He found a flight of steps leading downwards, and descended them.

He came to a big room where many slaves lay sleeping on the floor. He tiptoed between them, and came to another room. On a raised bed lay a fair princess, more beautiful than any maiden the prince had ever seen.

မကြာမီမှာ မြင်းဟာ မာကျောတဲ့အရာတစ်ခုခုပေါ်ရောက်သွားပြီး... အဲဒီအပေါ်မှာ နားလိုက်တယ်။ မင်းသားက မြင်းရဲ့ကျောကုန်းပေါ်ကနေ ခုန်ဆင်းလိုက်တော့၊ ခမ်းနားကြီးကျယ်တဲ့ နန်းတော်ကြီးတစ်ခုရဲ့ ပြန့်ပြူးတဲ့ ခေါင်မိုးပေါ်မှာ ရောက်နေကြောင်း တွေ့ရှိရတယ်။ အဲဒီနန်းတော်ထဲမှာတော့ ဘင်္ဂါလီမင်းသမီးလေး စံပယ်နေထိုင်ပါတယ်။ အောက်ဖက်ကိုဆင်းသွားတဲ့ လှေကားထစ်တွေကို သူတွေ့တော့... လှေကားထစ်တွေအတိုင်း သူ ဆင်းလိုက်သွားပါတယ်။

အခန်းကြီးတစ်ခုကို သူ့ရောက်သွားတယ်။ အဲဒီအခန်းရဲ့ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ကျွန်တွေအများကြီး လဲလျောင်းအိပ်ပျော်နေကြတယ်။ သူတို့တွေရဲ့ကြားကနေ ခြေဖျားထောက်ပြီး ဆက်လျှောက်သွားတော့ အခြားအခန်းတစ်ခုကို သူ့ရောက်လာတယ်။ အခန်းထဲက မြင့်မြတ်တဲ့ အိပ်ရာအပြင် တစ်ခုပေါ်မှာ... လှပတဲ့ မင်းသမီးလေးတစ်ပါး အိပ်စက်နေပါတယ်။ မင်းသားလေး မြင်ဖူးခဲ့သမျှ ဘယ်အပျိုစင်မယ့်ထက် ပိုမိုလှပတဲ့သူကလေးဖြစ်ပါတယ်။

He made his way softly to her bedside, and gazed on her. Then he gently touched her snow-white arm. She awoke and looked in surprise at the handsome prince by her side.

"Madam," said the prince, "do not be afraid. By the strangest adventure imaginable, I, the son of the Emperor of Persia, have arrived here at your palace. I pray you to give me your protection."

သူက သူ(မ)ရဲ့ အိပ်ရာဘေးကို ဖြည်းဖြည်းသာသာ သွားပြီး သူ(မ)ကို ငေးမောကြည့်ရှုနေမိတယ်။ အဲဒီနောက် သူ(မ)ရဲ့ဖြူဖွေးနေတဲ့ လက်မောင်းလေးကို ညှပ်ညှပ်သာသာ ကိုင်(ပြီးနိုး) လိုက်တယ်။ သူ(မ)အိပ်ရာက နိုးသွားပြီး သူ(မ) ရဲ့ နံဘေးက မင်းသားချောလေးကို တအံ့တဩကြည့်လိုက် တယ်။

"မကြောက်ပါနဲ့... နှမတော်၊ (လူတို့) စိတ်ကူးလို့ ရနိုင်သမျှ အထူးဆန်းဆုံး စွန့်စားခန်းတွေ၊ စိတ်လှုပ်ရှား ဖွယ် အဖြစ်အပျက်တွေနဲ့ တွေ့ကြုံခဲ့ရပြီး... ပါရှားနိုင်ငံ ကေရာင်ဘုရင်ရဲ့သား... မင်းသားလေး မောင်တော်ဟာ နှမ တော်ရဲ့နန်းတော်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ မောင်တော်ကို နှမတော်က အကာအကွယ်ပေးပြီး စောင့်ရှောက်ပါလို့ မေတ္တာရပ်ခံတောင်းပန်ချင်ပါတယ်။" လို့ မင်းသားလေးက ပြောလိုက်တယ်။

The princess listened in astonishment. Then she awoke her slaves, and bade them give the prince food and drink, and then conduct him to a bed.

"You shall tell me your story in the morning," she said.

When day dawned the princess arose and made herself even more beautiful than she was already. Then she sent for the prince to come to her, and listened in surprise to the strange tale he told her.

မင်းသားလေးပြောကြားတာတွေကို မင်းသမီးလေးက တအံ့တဩနဲ့နားထောင်တယ်။ အဲဒီနောက်... သူ(မ)က သူ(မ)ရဲ့ အစေခံတွေကို နှိုးပြီး... မင်းသားလေးကို အစားအသောက်တွေပေးဖို့ မိန့်မှာတယ်။ ပြီးတော့မှ သူ့ကို အိပ်ရာတစ်ခုဆီ လမ်းပြခေါ်ဆောင်သွားပြီးအိပ်စေတယ်။

"မနက်ကျရင်တော့... မောင်တော်ရဲ့အဖြစ်အပျက်ဇာတ်လမ်းတွေကို ပြောပြပါ..." လို့ သူ(မ)က ပြောလိုက်တယ်။

နောက်တစ်နေ့နံနက် အရုဏ်တက်တဲ့အခါ မင်းသမီးလေးက အိပ်ရာမှထပြီး အလှပြင်တယ်။ နဂိုလှပြီးသားထက် ပိုပြီးလှလာအောင် သူ(မ)ကိုယ် သူ(မ) ဖြီးလိမ်းပြင်ဆင်တယ်။ အဲဒီနောက် မင်းသားလေးကို သူ(မ)ဆီလာဖို့ ပင့်ဖိတ်ပြီး သူ ပြောပြတဲ့ ထူးဆန်းတဲ့အဖြစ်အပျက်တွေကို တအံ့တဩ နားထောင်တယ်။

"You must spend some time in my kingdom before you return," she said. This the prince was only too glad to do, for he had straightway fallen in love with the fair princess.

For two months he remained with her, and then he said that he must return to his father.

The Enchanted Horse

"မောင်တော်မပြန်ခင်... နှမတော်တို့ မင်းနေပြည်မှာ အချိန်အနည်းငယ်တော့ နေသွားရမယ်နော်" လို့ မင်းသမီးလေးက ပြောလိုက်တယ်။ ဒီပန်ကြားချက်ကိုလိုက်နာဖို့... မင်းသားလေးကလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပေါ့..။ ဘာကြောင့်ဆို... သူက ဒီချောမောလှပတဲ့ မင်းသမီးလေးကို မြင်... မြင်ခြင်း... ချစ်မိခဲ့ပြီလေ...။

နှစ်လလောက်ကြာအောင်... မင်းသားလေးက မင်းသမီးလေးနဲ့အတူ ဆက်လက်နေထိုင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက်... သူ့အနေနဲ့... သူ့ဖခမည်းတော်ထံ ပြန်ရတော့မယ်... ဆိုတာ မင်းသမီးလေးကို ပြောပြတယ်။

“မောင်တော်နဲ့အတူ လိုက်ခဲ့ပါ... နှမတော်ကို တောင်းပန်ပါတယ်...” လို့ သူက အနူးအညွတ် ပန်ကြား တောင်းပန်တယ်။ “နှမတော်အပေါ်မှာ မောင်တော်က မေတ္တာသက်ဝင် ချစ်ခင်မိပါတယ်။ နှမတော်ကို စုလျား ရစ်ပတ် လက်ထပ်ချင်ပါတယ်။ နှမတော်ကို မောင်တော်ရဲ့ ဖခမည်းတော်... ပါရှားဘုရင်ကေရာင်...ထံ ခေါ်သွား ပါရစေ...”

လှပချောမောတဲ့ မင်းသားလေးအပေါ်မှာ အရူးအမူး ချစ်မိနေပြီဖြစ်တဲ့ အပျိုစင်ကလေးကလည်း... မကြာခင် မှာပဲ... သူ့ရဲ့ပန်ကြားချက်ကို သဘောတူလက်ခံလိုက် ပါတယ်။

"Come with me, I beg of you," he etreated.
"I love you, and would marry you. Let me take
you to my father, the Emperor of Persia."

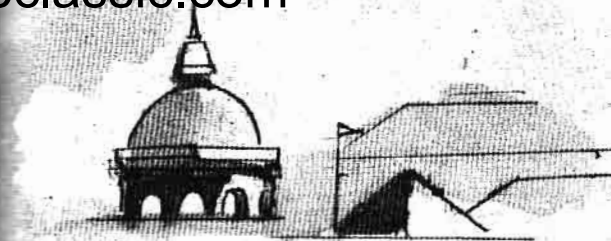
The maiden, who had fallen madly in love
with the handsome prince, soon consented.

Next morning, very early, they arose and went to the enchanted horse. The prince mounted on its back, and placed the princess safely before him. Then, turning the peg in its neck, they set out on their journey through the air.

When they arrived at the kingdom of the Persian emperor, the prince made the horse descend.

"This palace at which we are now arrived is the summer palace of my father," he said. "Remain here, I pray you, until I have prepared the emperor for your coming. I will then send to fetch you."

နောက်တစ်နေ့မနက် အစောကြီးထပြုံး... သူတို့ နတ်မြင်းယုံ (မှော်မြင်းယုံ)ဆီသွားကြတယ်။ မင်းသားလေးက မြင်းရဲ့ကျောကုန်းပေါ်တက်တယ်။ မင်းသမီးလေးကို သူ့ရှေ့မှာ ဘေးကင်းလုံခြုံစွာ တင်ထားလိုက်တယ်။ အဲဒီနောက် မြင်းရဲ့လည်ပင်းမှာရှိတဲ့ စက်ခလုတ်ကို လှည့်(နှိပ်)ပြီး ကောင်းကင်ကနေ သူတို့ရဲ့ခရီးစဉ်ကို (စတင်)ထွက်ခွာပါတယ်။

ပါရှား ကေရာင်ရဲ့ နေပြည်တော်ကို သူတို့ရောက်တဲ့ အခါ... မင်းသားလေးက မြင်းကို ဆင်းသက်စေတယ်။

"အခု မောင်တော်တို့ရောက်နေတဲ့ နန်းတော်ဟာ ဖခမည်းတော်ရဲ့ နွေရာသီနန်းတော်ပါပဲ... ဒီမှာ ခေတ္တခဏ နေရစ်ခဲ့ဖို့ မောင်တော်တောင်းပန်ပါတယ်။ ခမည်းတော် ဘုရင်ကြီးအား နှမတော်ရဲ့ရောက်ရှိခြင်းကို ကြိုဆိုရန် ပြင်ဆင်ခိုင်းဖို့ မပြီးခင်ကလေးပါ။ အဲဒီလို ပြင်ဆင်ပြီးတဲ့ အခါ နှမတော်ကို ခေါ်ဖို့ မောင်တော်လွှတ်လိုက်ပါမယ်။ လို့ မင်းသားလေးက ပြောဆိုတယ်။"

The prince gave the enchanted horse to a groom, and then mounted one of his own horses. He rode off, and soon came to his father's city. The people gave him a great welcome, cheering him, and running beside his horse in delight.

မင်းသားလေးက နတ်မြင်းပျံကို မြင်းထိန်းတစ်ယောက်ထံ ပေးအပ်ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ သူပိုင်တဲ့မြင်းတွေထဲက တစ်ကောင်ပေါ်တက် လိုက်တယ်။ သူ့မြင်းကို စီးနင်းထွက်ခွာပြီး မကြာမီမှာ ဒေသဦးတော်ရဲ့နေပြည်တော်ကို ရောက်တယ်။ တိုင်းသူပြည်သားတွေက သူ့ကို အကြီးအကျယ် သောင်းသောင်းဖြူဖြူ ကြိုဆိုကြတယ်။ ကောင်းချီးဩဘာပေး ကြွေးကြော်ကြတယ်။ မင်းသားလေးရဲ့ စီးတော်မြင်းနဲ့အတူတူ နေ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနဲ့ ပြေးလွှားလိုက်ပါလာကြတယ်။

The emperor was overjoyed to see his son again, and embraced him tenderly. When he heard of his strange adventure, he was amazed.

"We will go to fetch your princess with great pomp and splendour," he said. "Let us make ready now. In the meantime, the Indian to whom the horse belonged shall be freed."

သားတော်ကို ပြန်လည်တွေ့ဆုံရတဲ့အတွက် ဘုရင်ကြီးလည်း အလွန်တရာပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်တော်မူတယ်။ သားတော်ကို ယုယကြင်နာစွာ ပွေဖက်နှုတ်ဆက်တယ်။ သားတော်ရဲ့ထူးခြားဆန်းကြယ်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ် အဖြစ်အပျက်တွေ... စွန့်စားခန်းတွေကို ကြားရတဲ့အခါ... သူ့အလွန်အံ့ဩရပါတယ်။

"သားတော်ရဲ့ မင်းသမီးလေးကို မင်းခမ်းမင်းနားနဲ့ ထည့်ဝါခမ်းနားစွာ သွားရောက်ခေါ်ယူကြရအောင်..." လို့ ဘုရင်ကြီးက မိန့်မြွက်တယ်။ "ကဲ... အခုပဲ ဒို့တွေ အဆင်သင့်ဖြစ်အောင်ပြင်ဆင်ကြစို့...၊ လောလောဆယ်မှာ... ဒီမြင်းရဲ့ပိုင်ရှင်အိန္ဒိယအမျိုးသားကို အကျဉ်းချထားရာကနေ... လွှတ်စေ..." လို့ အမိန့်တော်မြတ် ချမှတ်တယ်။

Now, as soon as the Indian was freed, he asked what had happened. His jailer told him, and an evil plan came into the Indian's mind. He would revenge himself on the emperor and the prince!

Without delay, he ran to the summer palace, where the princess awaited the prince.

"Tell the princess that I have been sent to carry her on the enchanted horse to the prince, her lover," he said to the man guarding the animal.

အိန္ဒိယအမျိုးသားက အချုပ်က လွတ်... လွတ်ခြင်း... အခုဘာတွေဖြစ်ပျက်နေကြတာလဲ... လို့ မေးတယ်။ ထောင်မှူးက အဖြစ်အပျက်အားလုံး သူ့ကိုပြောပြတယ်။ အဲဒီအခါ... အိန္ဒိယအမျိုးသားရဲ့စိတ်ထဲမှာ မကောင်းတဲ့ အကြံအစည်တစ်ခု ဝင်လာတယ်။ ဧကရာဇ်ဘုရင်နဲ့ မင်းသားလေးအပေါ်မှာ ကလဲ့စားချေမယ်... (လို့ သူ တွေးဆတယ်။)

အချိန်ဆွဲမနေတော့ဘဲ... မင်းသမီးလေးက မင်းသား လေးကို စောင့်ဆိုင်းနေတဲ့ နွေရာသီနန်းတော်ဆီသို့ အမြန် ဆုံးပြေးလွှားသွားရောက်ပါတယ်။

"မင်းသမီးလေးကို လျှောက်တင်ပေးပါ... သူ(မ) ရဲ့ ချစ်သူ မင်းသားလေးထံ... သူ(မ)ကို မှော်မြင်းယုံနဲ့ တင်ဆောင်ခေါ်ယူခဲ့ဖို့... ကျွန်တော်ကိုလွှတ်လိုက်ပါတယ်" လို့ ဘုက မြင်းကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နေတဲ့သူသို့ ပြောလိုက်တယ်။

မော်မြင်မှု ၅၆

The princess believed the message to be true, and at once came out and mounted the horse with the Indian. He turned the peg in the neck, and they rose into the air. As they flew off, they were seen by the emperor and the prince, who were on their way to fetch the princess.

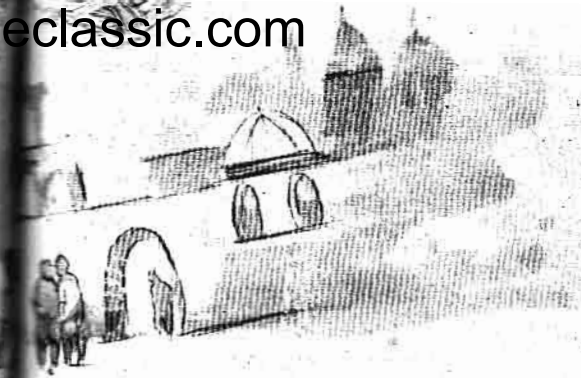
မင်းသမီးလေးက... ပေးပို့လာတဲ့သတင်းကို အမှန်
တကယ်ပဲလို့ ယုံကြည်တယ်။ ဒါကြောင့် ချက်ချင်းပဲ... ထွက်
လာပြီး... အိန္ဒိယအမျိုးသားနဲ့အတူ မြင်းပေါ်သို့ တက်
လိုက်တယ်။ အိန္ဒိယအမျိုးသားက မြင်းရဲ့လည်ပင်းမှ
ခလုတ်ကို လှည့်လိုက်တော့ သူတို့တွေ ကောင်းကင်သို့
ပျံတက်သွားကြတယ်။ သူတို့ပျံသန်းထွက်ခွာသွားစဉ်မှာ...
သူတို့ကို ဘုရင်မင်းမြတ်နဲ့မင်းသားလေးတို့က မြင်တယ်။
သူတို့က မင်းသမီးလေးကို သွားခေါ်တဲ့လမ်းခုလတ်မှာ
လေ...။

အပြင်အကျ

In amazement and despair the poor prince stood and watched the Indian flying off with his lady. Then he began to weep bitterly, for he did not know where she was being taken to, nor how he should find her again.

He dressed himself as a peasant, and went wandering through many lands, seeking for his princess, but not for a long while did he obtain news of her.

အံ့လည်းအံ့ကြ... မျှော်လင့်ချက်မရှိလောက်အောင် စိတ်ပျက်အားငယ်မှုလည်း ဖြစ်သွားတဲ့ သနားစရာ မင်းသား လေးဟာ... ရပ်တန့်ငေးမောနေမိတယ်။ အိန္ဒိယအမျိုးသားက သူ့ချစ်သူကို (မှော်မြင်းပျံပေါ်တင်ပြီး) ခေါ်ဆောင်သွား တာကို စောင့်ကြည့်နေမိတယ်။ ပြီးတော့ ယူကျုံးမရ... နာကြည်းကြေကွဲစွာ ဝိုကြွေးတယ်။ ဘာကြောင့်ဆို... သူ(မ)ကို ဘယ်နေရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားမှာလဲ... သူ(မ)ကို နောက် တစ်ကြိမ်ထပ်ပြီးတွေ့ရှိဖို့ ဘယ်လိုရှာရမလဲ... ဆိုတာ သူ မသိနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်နေလို့ပါ။

မင်းသားလေးက တောသူတောင်သား ဆင်းရဲသား ဟန်ဆောင်ဝတ်ဆင်ပြီး... သူ့ချစ်သူ မင်းသမီးလေးကို ရှာဖွေ ဖို့ တိုင်းပြည်ပေါင်းများစွာကို ခြေဆန့်ခဲ့တယ်။ လှည့်လည် ရှာဖွေခဲ့တယ်။ အချိန်ကာလတွေ ကုန်လွန်ကြာညောင်းခဲ့ပေ မယ့်... သူ(မ)ရဲ့ သတင်းအစအနကိုတောင် မရရှိခဲ့ပါဘူး။

Meanwhile the Indian had flown far away with the frightened maiden, who knew, as soon as she saw the prince down below, that the Indian had played her false.

After some hours, the wicked man brought the horse down into a wood, near the capital city of Cashmire.

The Enchanted Horse

အဲဒီအတောအတွင်းမှာ... အိန္ဒိယအမျိုးသားဟာ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေတဲ့အပျိုစင်လေးနဲ့အတူ... ဟိုအဝေးကြီးကို ပျံသန်းရောက်ရှိသွားပါပြီ။ မင်းသမီးလေးကလည်း မြင်းပေါ်ကနေကြည့်လိုက်တော့... အောက်မှာ မင်းသားလေးကို မြင်ရတယ်။ အဲဒီလို မြင်လိုက်လျှင် မြင်လိုက်ခြင်းပဲ... အိန္ဒိယအမျိုးသားဟာ သူ့ကိုလှည့်စားလိမ်လည်တာပါလားလို့... နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့တယ်။

နာရီအနည်းငယ်ကြာတဲ့အခါကျတော့... ကောက်ကျစ်ယုတ်မာတဲ့လူဟာ... မြင်းကို တောအုပ်ကလေးတစ်ခုအတွင်းသို့ ဆင်းသက်စေလိုက်တယ်။ ကက်ရှိုမီးယားပြည်မင်းနေပြည်မြို့တော်ကြီးအနီးမှာရှိတဲ့ တောအုပ်ကလေးပေါ့။

www.burmeseclassic.com

"I will get you some food, fair lady," he said, "and then I will find someone to marry us."

"I will never marry you!" cried the princess in horror. She tried to run away but the Indian ran after her and caught her. She began to shriek for help, and happily her cries were at once heard.

“မိန်းမချောလေး... မင်းအတွက် အစားအစာ အနည်းငယ်ရဖို့ ငါ သွားယူမယ်၊ ပြီးတော့ တို့နှစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ပေးဖို့ တစ်ယောက်ယောက်ကိုလည်းရှာရမယ်...” လို့ သူက ပြောလိုက်တယ်။

“ရှင့်ကို ကျွန်မ... ဘယ်တော့မှ လက်မထပ်ဘူး...!” လို့ မင်းသမီးလေးက ထိတ်လန့်တကြား အော်လိုက်တယ်။ သူ(မ)က ထွက်ပြေးဖို့ကြိုးစားတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အိန္ဒိယ အမျိုးသားက နောက်ဘက်က ပြေးလိုက်လာပြီး ဖမ်းတော့ သူ(မ)ကို မိသွားတယ်၊ သူ(မ)က ငယ်သံပါအောင်အော်ပြီး ကူပါကယ်ပါနဲ့ အကူအညီတောင်းတယ်၊ ကံကောင်းထောက်စုစွာပဲ... သူ(မ)ရဲ့အော်သံတွေကို ချက်ချင်းပဲ (အခြားသူတွေက) ကြားသိသွားကြတယ်။

www.burmeseclassic.com

The Sultan of Cashmire and his men were passing through the wood, returning from a hunt. They ran to the fair lady's rescue, and one of the men slew the wicked Indian. The princess was full of gratitude, and thanked the sultan with all her heart.

"Come with me to my palace," said the sultan. "You shall stay there and be well looked after. Tell me your story as we ride through the wood."

ကက်ရှ်မီးယားပြည်ရှင် စူလတန်ဘုရင်ဟာ သူ့ရဲ့ နောက်လိုက်နောက်ပါတွေနဲ့အတူ အဖဲလိုက်ရာကနေ တောအုပ်ကလေးကို ဖြတ်သန်းပြီး နန်းတော်သို့ ပြန်လာ (တုန်း ကြုံကြိုက်)တာ ဖြစ်တယ်။ သူတို့က မိန်းမချောလေးကို ကယ်တင်ဖို့ ပြေးလာကြတယ်။ အဲဒီလူတွေထဲမှ တစ်ယောက်က ကောက်ကျစ်ယုတ်မာတဲ့ အိန္ဒိယအမျိုးသားကို သတ်ပင်လိုက်တယ်။ မင်းသမီးလေးက အလွန်အမင်း ကျေးဇူးတင်မိတယ်။ ဒါကြောင့် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း စူလတန် ဘုရင်ကို အူလှိုက်သည်းလှိုက် လျှောက်ထား ပြောကြားတယ်။

"ငါနဲ့အတူ ငါ့ရဲ့နန်းတော်ကို လိုက်ခဲ့ပေတော့..." လို့ စူလတန်ဘုရင်က ပြောလိုက်တယ်။ "မင်း အဲဒီမှာပဲ နေရလိမ့်မယ်... မင်းကို ကောင်းကောင်းပြုစုစောင့်ရှောက်ပါမယ်။ ဒို့တွေ တောအုပ်ကလေးကိုဖြတ်ပြီး မြင်းစီးသွားနေတုန်းမှာ မင်းရဲ့အဖြစ်အပျက်ဇာတ်လမ်းလေးကို ပြောပြပါ..."

The princess told her story, and the sultan looked with great interest at the enchanted horse, which he commanded to be taken along with them. As soon as they reached his palace he took the princess to some beautiful rooms, gave her a great number of slaves, and left her.

The princess felt sure that the sultan would send her back to her prince without delay, and went to bed very happily. She was awakened next morning by the sound of drums and trumpets, and asked her slaves what the joyful sounds were for.

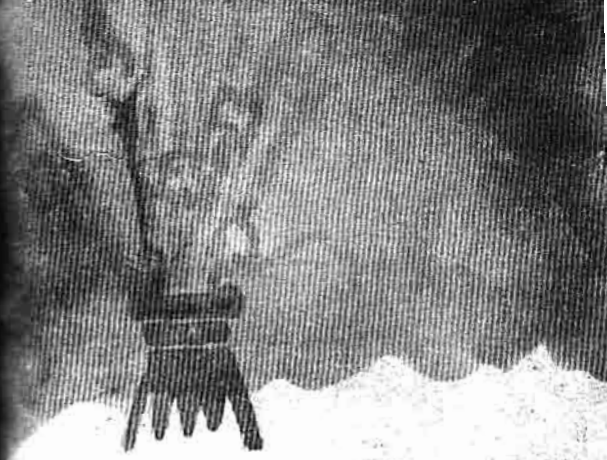
မင်းသမီးလေးက သူ(မ)ရဲ့ အဖြစ်အပျက်ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြတယ်။ စူလတန်ဘုရင်က သူတို့နဲ့အတူ သယ်ဆောင်လာခဲ့ဖို့ အမိန့်ပေးထားတဲ့ မှော်မြင်းပျံကို စိတ်ဝင်တစားကြည့်လိုက်တယ်။ သူ့ရဲ့နန်းတော်ကို သူတို့ ရောက်ရောက်ချင်း သူက မင်းသမီးလေးကို လှပတဲ့ခန်းမဆောင်အချို့ဆီခေါ်သွားတယ်။ သူ(မ)ကို (ပြုစုဖို့) ကျေးကျွန်တွေ အများကြီးပေးပြီး၊ သူ(မ)ဆီကနေ ထွက်ခွာသွားတယ်။

စူလတန် ဘုရင်ဟာ သူ(မ)ကို သူ(မ)ရဲ့ချစ်သူမင်းသားလေးထံ မဆိုင်းမတွအလျင်အမြန်ပြန်ပို့ပေးမှာ ကျိန်းသေပဲလို့ ထင်မှတ်မိခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် အရမ်းကို စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်စွာနဲ့ အိပ်ရာဝင်ခဲ့တယ်။ နောက်တစ်နေ့ မနက်မှာ တပိုးခရာသံတွေ၊ စည်သံ ဖြောသံတွေကြောင့် လန့်နိုးလာခဲ့တယ်။ ကြည့်နူးဝမ်းမြောက်ဖွယ် တီးခတ်နေတဲ့ တူရိယာအသံတွေဟာ ဘာအတွက် တီးခတ်နေကြတာလဲလို့ သူ(မ)က သူ(မ)ရဲ့ကျေးကျွန်တွေကို မေးလိုက်တယ်။

"It is your wedding day!" they said. "The sultan, our master, means to marry you today!"

The poor princess fell back in a faint at this news. She had no idea that the sultan had fallen in love with her, and had resolved to marry her immediately. When she came to her senses, she determined to pretend she was mad, and then perhaps the sultan would put off the wedding.

"ဒီနေ့ အရှင်မရဲ့ မင်္ဂလာနေ့ရက်လေ!" လို့ သူတို့က ဖြေတယ်။ "ကျွန်တော်မျိုးတို့ရဲ့ သခင် စူလတန်ဘုရင်က သခင်မကို ဒီနေ့လက်ထပ်ပြီးယူဖို့ ရည်ရွယ်ပါတယ်...!"

ဒီသတင်းကြောင့် သနားစရာကောင်းတဲ့ မင်းသမီးလေးဟာ မေ့မြောသွားပါတယ်။ စူလတန် ဘုရင်ဟာ သူ(မ)ကို မေတ္တာသက်ဝင်ပြီး ချက်ချင်းလက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်မယ်လို့ သူ(မ) မထင်မိခဲ့ဘူး။ သူ(မ) သတိပြန်လည်လာတဲ့အခါ... သူ(မ)အနေနဲ့ ရူးဟန်ဆောင်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ အဲဒီလိုဆိုရင် စူလတန် ဘုရင်က လက်ထပ်ဖို့ ကိစ္စကို ရက်ရွှေ့နောက်ဆုတ်သွားကောင်း သွားနိုင်တယ်။

So she said strange things, and flew at every one who came near her. Her slaves were dismayed, and sent word to the sultan. The princess sang and gabbled and made as if she would fly at him too, so that he departed in horror, and gave orders that the marriage was not to be held until the princess was better.

But she became worse rather than better, and the sultan sent for the wisest doctors in the land. They could do nothing with her, and gave her up in despair, for they did not guess that her madness was all a pretence.

The Enchanted Horse

ဒါကြောင့် သူ(မ)က ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ ပြောတယ်။ သူ(မ)ရဲ့ အနားကို ကပ်လာတဲ့ ဘယ်သူမဆိုကို တိုက်ခိုက် ရန်တွေ့တယ်။ သူ(မ)ရဲ့ အစေခံတွေက တုန်လှုပ်ချောက်ချား တုန်ကြပြီး၊ စူလတန် ဘုရင်ဆီကို သတင်းပို့တယ်။ ဘုရင် ရောက်လာတဲ့အခါ မင်းသမီးက သီချင်းတွေဆိုတယ်။ စကား တွေကို (အဓိပ္ပါယ်ပဲ) ပလုံးပထွေးပြောတယ်... သူ့ကိုလည်း ရန်လုပ်မယ်လို့ လုပ်တယ်။ ဒါကြောင့် သူလည်း ထိတ်လန့် တကြား ပြန်လည်ထွက်ခွာလာခဲ့ရတယ်။ မင်းသမီး သက်သာ ကျန်းမာ မလာမချင်း လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲကို မကျင်းပရသေး ဘူးလို့ မိန့်မြွက်တယ်။ အမိန့်ပေးတယ်။

ဒါပေမဲ့ သူ(မ)က ပိုကောင်းမလာဘဲ... ပိုပို ဆိုးလာ တယ်။ စူလတန်ဘုရင်က သူတိုင်းပြည်မှာရှိတဲ့ အတော်ဆုံး၊ ပညာအရှိဆုံး သမားတော်ကြီးတွေကို ဆင့်ခေါ်(ပင့်ဖိတ်ပြီး ကုသစေ)တယ်။ သူတို့လည်း သူ(မ)နဲ့ ပတ်သက်ရင် ဘာမှ မတတ်နိုင်ပါဘူး စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ လက်လျှော့ အနွှဲပေး ကြတယ်။ ဘာကြောင့်ဆို သူ(မ)ရဲ့ ရူးသွပ်မှုဟာ ဟန်ဆောင်သူ သက်သက်သာဖြစ်တယ်လို့ သူတို့က မထင်ဘူးလေ။

One day the prince, who was still seeking for his lady, heard news of a princess of Bengal who was mad, and wondered if it could be his long-lost love. He made his way to Cashmire, and at last came to the sultan's city. He sent word to him that he thought he could cure the princess if he could have a little time alone with her.

The sultan, eager to try anyone's skill, consented to this. The prince, disguised as a doctor, entered the room where the princess sat. She made as if she would fly at him, but he spoke softly to her.

The Enchanted Horse

တစ်နေ့ကျတော့... သူ့ချစ်သူကို ရှာနေဆဲဖြစ်တဲ့ မင်းသားလေးက... ရှေးနေတဲ့ ဘင်္ဂါလီ မင်းသမီးလေးတစ်ပါးရဲ့ သတင်းကို ကြားတယ်။ အဲဒီ မင်းသမီးလေးဟာ ကာလကြာမြင့်စွာ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ သူ့ချစ်သူများ ဖြစ်နေလေမလားလို့ တွေးတောမိတယ်။ ဒါကြောင့် သူက ကက်ရှိုဦးယား ပြည်ဘက်ကို ခရီးထွက်ခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးမှာ စူလတန်ဘုရင်ရဲ့ နေပြည်တော်ကို ရောက်ရှိခဲ့တယ်။ သူက စူလတန်ဘုရင်ထံ သတင်းပေးပို့လျှောက်ထားတယ်။ မင်းသမီးကိုသာ သီးသန့်တွေ့ဆုံကုသခွင့် အချိန်အနည်းငယ်ရမယ်ဆိုရင်... သူ အနေနဲ့ သူ(မ)ကို ပျောက်ကင်းအောင်ကုသနိုင်မယ်လို့... ထင်မြင်မိကြောင်းပေါ့...။

ဘယ်သူ့ စွမ်းရည်အရည်အချင်းကိုမဆို စိတ်အားထက်သန်စွာ စမ်းသပ်ချင်နေတဲ့ စူလတန် ဘုရင်က ဒီလျှောက်ထားချက်ကို သဘောတူတယ်။ မင်းသားက သမားတော်ဟန်ဆောင်ပြီး... မင်းသမီးထိုင်နေတဲ့ အခန်းထဲကို ဝင်တယ်။ သူ(မ)က သူ့ကို တစ်ခုခုနဲ့ ကောက်ပေါက်ပြီး ရန်လုပ်မယ်လို့ မြင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက သူ(မ)ကို တိုးတိတ်ညင်သာစွာ ပြောလိုက်တယ်။

"I am your own prince," he said. "I come to rescue you: Do not show that you know me, in case anyone is spying upon us."

The princess was overjoyed. She sat quietly, and the prince, in a low voice, told her all his tale. Then he went to speak with the sultan.

"Lord," he said, "how comes it that the Princess of Bengal should be here, so far from her own country?"

"She came on an enchanted horse," answered the sultan. "I have it here still."

"မောင်တော်ဟာ နမူတော်ရဲ့ မင်းသားလေးပါ... နမူတော်ကို ကယ်တင်ဖို့ ရောက်လာတာပါ... မောင်တော်ကို သိကြောင်း အမူအရာမပြန်... ဒို့ကို တစ်ယောက်ယောက်က သူလျှို့လုပ်ပြီး ချောင်းကြည့်ကောင်း ချောင်းကြည့်နေမှာ စိုးလို့ပါ" လို့ သူက ပြောလိုက်တယ်။

မင်းသမီးလေးဟာ သိပ်ကို ဖျော်သွားတာပေါ့။ သူ(မ) က ငြိမ်ငြိမ်လေး ထိုင်နေတယ်။ မင်းသားလေးက အသံ တိုးတိုးလေးနဲ့ သူ့အဖြစ်အပျက်ကိုပြောပြတယ်။ အဲဒီနောက် သူက စူလတန် ဘုရင့်ထံသွားရောက်ပြီး စကားဆိုတယ်။

"အရှင်မင်းကြီး... ဘင်္ဂါလီ မင်းသမီးလေးဟာ ဒီလောက်ဝေးတဲ့ သူ(မ)ရဲ့ တိုင်းပြည်ကနေ... ဘယ်နည်း ဘယ်ပုံ ဒီကိုရောက်ရှိလာပါသလဲ... ဘုရား" လို့ လျှောက်ထားပေးမြန်းတယ်။

"သူ(မ)ဟာ မှော်မြင်းပျံကိုစီးပြီး ရောက်ရှိလာပေ တာပဲ... အခုထိ အဲဒီမှော်မြင်းပျံကို ငါ့ကိုယ်တော် သိမ်းထား ဆဲဖြစ်တယ်..." လို့ စူလတန်ဘုရင့်က ပြောကြားတယ်။

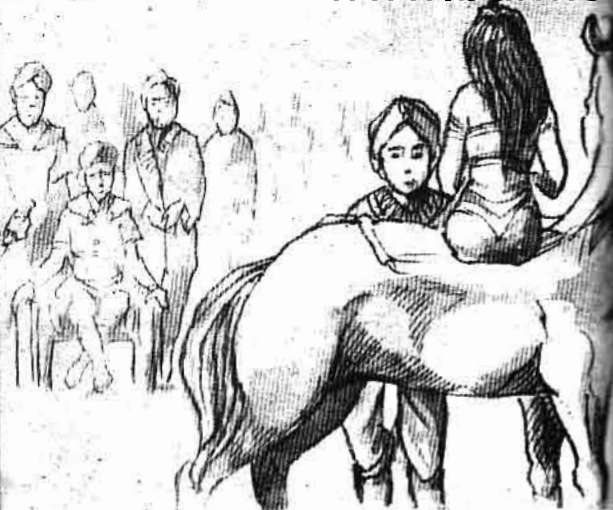

"Ah!" said the prince, who had made a cunning plan. "Now I see what is the cause of the princess's illness. Some of the horse's enchantment has entered into her and made her mad. I can cure her, if you will permit me to mount her upon the horse, whilst I use my magic near by."

The sultan promised to do all that the prince wished, for he was full of happiness to think that the princess might soon be well enough to marry him.

"အလိုလေး... ဒီကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ အစီအစဉ်ကို ဘယ်သူကများ ပြုလုပ်တာပါလိမ့်... ဒါဆိုရင် မင်းသမီးလေး နာမကျန်းဖြစ်ရတဲ့အကြောင်းရင်းကို ကျွန်တော်မျိုး အခု... နားလည်သဘောပေါက်ပါပြီ မြင်းရဲ့ အချို့ ညှို့ယူဖမ်းစားမှု တွေက သူ(မ)ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဝင်ရောက်သွားပြီး... သူ(မ)ကို ရူးသွပ်သွားစေတာပါပဲ။ အရှင်မင်းကြီးက သူ(မ)ကို မြင်းပေါ်တက်စေပြီး အနီးအနားကနေ ကျွန်တော်မျိုးက မှော်အတတ်ပညာနဲ့ စိတ်အစွမ်းတန်ခိုးကို မြင်းရဲ့အနားမှာ အသုံးပြုခွင့်ပေးမယ်ဆိုရင်... သူ(မ)ကို ကျွန်တော်မျိုး ကုသနိုင်ပါတယ်..." လို့ မင်းသားလေးက လျှောက်တင်တယ်။

မင်းသားလေး ဆန္ဒရှိသလို အရာရာအားလုံးကို လုပ်ဆောင်ခွင့်ပြုကြောင်း စူလတန် ဘုရင်က ကတိပြု မြွက်ကြားတယ် ဘာကြောင့်ဆို... မင်းသမီးဟာ မကြာခင်မှာ သူ့ကို လက်ထပ်နိုင်လောက်တဲ့အထိ ကျန်းမာလာနိုင်လိမ့်မယ် ဆိုတဲ့အတွေးနဲ့... သူက အရမ်းကို ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့နေ ပါတယ်။

"Bring out the enchanted horse and stand it in the great square of the city," said the prince. "Then bid the princess dress herself richly, and adorn herself with the most beautiful jewels that you possess. Proclaim to your people that the princess is to be cured, and let them come to see the sight, for it will be a marvellous one."

All was done as the prince commanded. The horse was brought out into the great square, and every one assembled to see the princess cured. Soon she herself appeared, covered with jewels. The prince took her hand, and led her to the horse. She mounted it, and sat there, waiting.

“မှော်မြင်းယုံကို ယူထုတ်လာပြီး မြို့တော်ရဲ့ မြေကွက်လပ်ကြီးအလယ်မှာ ထားပေးပါ...။ အဲဒီနောက် မင်းသမီးကို အဖိုးထိုက်အဖိုးတန်အဝတ်အစားတွေ ဝတ်ဆင်ပေးပါ။ အရှင်မင်းကြီးပိုင်ဆိုင်တဲ့ အလှပဆုံး ကျောက်မျက်ရတနာတွေကို ဆင်မြန်းပေးပါ။ အရှင်မင်းကြီးရဲ့ တိုင်းသူပြည်သားတွေကိုလည်း မင်းသမီးကို ဆေးကုသမှာဖြစ်ကြောင်း ကြေညာပေးပါ။ အဲဒီနေရာသို့ သူတို့လာရောက်ကြည့်ရှုဖို့ကိုလည်း ခွင့်ပြုပါ။ ဘာကြောင့်ဆို... ဒီဟာက အလွန်အံ့ဩဖွယ်ကောင်းတဲ့ အရာတစ်ခု ဖြစ်မှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။”

မင်းသားလေး မိန့်မှာတဲ့အတိုင်း အားလုံးကို ဆောင်ရွက်ပြီးပါပြီ။ မြင်းကို မြေကွက်လပ်ကြီးထဲသို့ ယူဆောင်လာတယ်။ မင်းသမီးလေးအား ဆေးဝါးကုသမှာကို ကြည့်ရှုဖို့ လူတိုင်းလူတိုင်းစုဝေးရောက်ရှိလာကြတယ်။ မကြာမီ သူ(မ)ကိုယ်တိုင် ပေါ်ပေါက်လာပါတယ်။ သူ(မ)ရဲ့ ကိုယ်ပေါ်မှာတော့ ကျောက်မျက်ရတနာတွေ အပြည့်ပါပဲ။ မင်းသားလေးက သူ(မ)ရဲ့လက်ကိုဆွဲပြီး မြင်းဆီသို့ခေါ်သွားတယ်။ သူ(မ)က မြင်းပေါ်တက်လိုက်တယ်။ (အချိန်ကာလကို) စောင့်ဆိုင်းရင်းနဲ့ သူ(မ)က မြင်းပေါ်မှာထိုင်ပါတယ်။

အဲဒီနောက် မင်းသားလေးက မြင်းရဲ့ပတ်ပတ်လည်
 မှာ မီးအပြည့်ဖို့ထားတဲ့ အိုးတွေအများကြီးကို ထားခိုင်းတယ်။
 သူက မီးတောက်မီးလျှံတွေပေါ်မှာ ဆေးမှုန့်တွေ ပက်ဖျန်း
 လိုက်တယ်။ မြင်းထန်တဲ့အနံ့နဲ့ မည်းမှောင်တဲ့ မီးခိုးတွေ
 ထွက်လာတယ်။ အဲဒီနောက် သူက မြင်းကို သုံးကြိမ်သုံးခါ
 ပတ်တယ်။ မှော်ဂါထာမန္တရားတွေ ရွတ်ပတ်ဟန်ဆောင်
 ရင်းနဲ့ပေါ့။

အဲဒီအချိန်မှာ... အိုးတွေထဲကနေ ထူထပ်သိပ်သည်း
 တဲ့ မီးခိုးလုံးကြီးတွေကို ထုတ်လွှတ်တဲ့အတွက် မြင်းကိုရော
 မင်းသမီးကိုပါ မမြင်နိုင်တော့ပါဘူး။ မင်းသားလေးက သူ
 ချစ်သူရဲ့ နောက်ကနေ ခုန်တက်လိုက်တယ်။ မြင်းရဲ့
 လည်ပင်းမှာရှိတဲ့ ခလုတ်ကိုလှည့်လိုက်တော့ ချက်ချင်း...
 ကောင်းကင်ကို ပျံတက်သွားပါတယ်။

Then the prince caused a great many
 vessels full of fire to be placed round the horse.
 He threw on the flames a powder which sent
 out a strong smell and a dark smoke. Then he
 ran round the horse three times, pretending to
 mutter magic words.

By this time the vessels had sent out
 such dense clouds of smoke that neither the
 horse nor the princess could be seen: The prince
 jumped up behind his lady, turned the peg in
 the horse's neck, and it at once rose into the
 air!

The sultan saw them when they were high up, and was filled with the most terrible rage and grief. But he could do nothing.

It was not long before the prince and princess arrived in Persia, and were greatly welcomed by the emperor and all his people. They were married that same day, and every one rejoiced at their happiness. They dwelt together in great content, and were happy to the end of their days.

သူတို့တွေ အမြင့်ကြီးရောက်သွားတဲ့အခါမှာမှ စူလတန်ဘုရင်က သူတို့ကိုမြင်တယ်။ အလွန်အမင်းပြင်းထန်တဲ့ဒေါသတွေ၊ သောကတွေနဲ့ ပြည့်လျှမ်းသွားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့... သူ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ပါဘူး။

သိပ်ပြီးတော့... မကြာမီမှာပဲ မင်းသားလေးနဲ့ မင်းသမီးလေးဟာ ပါရှားပြည်ကို ပြန်ရောက်ကြတယ်။ သူတို့ကို ကေရင်ဘုရင်မင်းမြတ်နဲ့ တိုင်းသူပြည်သားအားလုံးက အကြီးအကျယ်ကြိုဆိုကြတယ်။ အဲဒီနေ့မှာပဲ သူတို့နှစ်ဦးဟာ စုလျားရစ်ပတ်လက်ထပ်ကြတယ်။ သူတို့နှစ်ဦးရဲ့ စိတ်ချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်မှုကြောင့် လူတိုင်းဝမ်းမြောက်ကြရတယ်။ သူတို့တွေဟာ အလွန်အမင်းကျေနပ်ဝမ်းမြောက်စွာနေထိုင်ကြတယ်။ သူတို့တွေ သက်ဆုံးတိုင် ရိုးမြေကျတဲ့အထိ ကြည်နူးရွှင်ပျနေထိုင်ခဲ့ကြတာဖြစ်ပါတယ်။

THE FISHERMAN AND THE KING OF THE BLACK ISLES

Once upon a time there was an old fisherman, so poor that he had scarcely enough money to keep his wife and three children. Every day he went to fish in the sea. He cast his nets four times only, for it was his rule to do no more than that each day.

One morning, very early, when the moon still rode in the sky, he took his nets and went down to the sea. He cast them in the water, and then threw them towards the shore. He felt them to be very heavy, and he rejoiced, thinking he had a fine catch of fish.

တံငါသည် နှင့် မဟူရာကျွန်းဘုရင်

ဟိုး... ရှေးရှေးတုန်းက တံငါအိုကြီး တစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူက သိပ်ဆင်းရဲလွန်းတဲ့အတွက် သူ့လူနီးနဲ့ သားသမီးသုံးယောက်ကို ကျွေးမွေးဖို့ သူ့မှာပိုက်ဆံ လုံလုံလောက်လောက်ဆိုတာ မရှိသလောက်ပါဘဲ။ သူ့ဟာ... နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ပင်လယ်ထဲကို ငါးဖမ်းဖို့ သွားတယ်။ သူက တစ်နေ့ကို လေးကြိမ်ပဲ ကွန်ပစ်တယ်။ ဘာကြောင့်ဆို... တစ်နေ့ တစ်နေ့မှာ ဒီထက်ပိုပြီး ကွန်ပစ်ဘူးဆိုတာကို သူက စည်းကမ်းအဖြစ် ချမှတ်ပြီး ဖြစ်လို့ပါပဲ။

တစ်မနက်... အရမ်းကို စောတဲ့အချိန်... ကောင်းကင်မှာ လမင်းတောင်မဝင်သေးဘဲ သာနေဆဲကာလမှာ... သူ့ဟာ ပိုက်ကွန်တွေယူပြီး ပင်လယ်ဘက် ထွက်ခဲ့တယ်။ သူက ပိုက်ကွန်တွေကို ရေထဲသို့ ပစ်ချလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ကမ်းခြေဘက်ကို ဆွဲလာတယ်။ ပိုက်ကွန်တွေဆွဲရတာ အရမ်းလေးနေတော့... ငါးတွေ အများကြီးမိပြီဆိုပြီး သူ ဝမ်းသာအားရဖြစ်မိတယ်။

www.burmeseclassic.com

But he soon found that he had caught nothing but the carcass of an ass. A second time he cast his nets, and again found them heavy. He drew them in, and discovered he had got a wicker basket full of stones and mud. In great disappointment he mended his torn net, and threw it into the water a third time.

Once more his net became heavy, but alas for the poor man! Stones, slime, and sand filled the meshes, and he was nearly mad with despair, for now he had but one more time to throw his net.

ဒါပေမဲ့ သူ့ပိုက်ကွန်ထဲမှာ မြည်းအသေတစ်ကောင်ပဲ ပါလာတာဖြစ်တယ်။ ဘာငါးမှ မပိဘူးဆိုတာ မကြာခင်မှာ သူ တွေ့ရှိခဲ့ရပါတယ်။ ဒုတိယအကြိမ် ကွန်ပစ်ပြန်တယ်... ဒီတစ်ခါလည်း လေးနေတာကို တွေ့ရတယ်။ ပိုက်ကွန်တွေ ကိုဆွဲပြီး ကြည့်လိုက်တော့... ကျောက်ခဲတွေ ရွံ့တွေ အပြည့်နဲ့ ကြိပ်ခြင်းကြီးတစ်လုံးကို တွေ့ရတယ်။ အရမ်းစိတ်ပျက် လက်ပျက်ဖြစ်သွားပြီး... စုတ်ပြုသွားတဲ့ သူ့ပိုက်ကွန်ကို မြင်ဆင်ဖာထေးတယ်။ ပြီးတော့ တတိယအကြိမ်အဖြစ် ကွန် ပစ်လိုက်တယ်။

ဒီတစ်ခါလည်း... ထပ်ပြီး... သူ့ပိုက်ကွန်ကြီးက လေးနေ နယ်ဆိုတာ တွေ့ရပြန်တယ်။ ဒါပေမဲ့... အင်မတန် သနား ရောကောင်းတဲ့ အဘိုးအိုပါပဲ။ သူ့ပိုက်ကွန်ထဲမှာ ကျောက်ခဲ တွေ... နွံတွေ... သဲတွေနဲ့အပြည့်ပါပဲ။ သူဟာ ရူးမတတ် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်သွားတယ်။ ဘာကြောင့်ဆို အခုဆိုရင် သူ... ကွန်ပစ်ပို့ ဟစ်ကြိမ်ပဲ ကျန်တော့တယ်လေ။

www.burmeseclassic.com

A fourth time he cast it, waited a little and drew it in. It felt very heavy, and was difficult to drag to shore. The fisherman rejoiced, for he thought surely he had been lucky at last. He looked eagerly in the net, but saw no fish. Instead he found a big jar made of yellow copper, which seemed by its weight to be full of something.

စတုတ္ထအကြိမ်အဖြစ်နဲ့ သူ့... ကွန်ပစ်တယ်၊ ခေတ္တ
ခဏလောက် စောင့်ဆိုင်းပြီး ပိုက်ကွန်ကို ဆွဲယူလိုက်တယ်။
အရမ်းလေးနေပြီး... ကမ်းခြေကို ဆွဲယူဖို့တောင် တောတော်
ခက်ခက်ခဲခဲ ဆွဲရတယ်။ တံငါသည်ကြီးလည်း ဝမ်းသာအားရ
ဖြစ်သွားတယ်။ ဘာကြောင့်ဆို... နောက်ဆုံးကျတော့ သူဟာ
ကံကောင်းသွားပြီလို့ ကျိန်းသေတွေးထင်မိလို့ပါပဲ။ သူက
ပိုက်ကွန်ထဲကို စိတ်အားထက်သန်စွာ ကြည့်လိုက်တယ်။
ဒါပေမဲ့ ဘာ... ငါးကိုမှ မတွေ့ပါဘူး။ ငါးတွေကို တွေ့မယ့်
အစား... ကြေးဝါနဲ့ လုပ်ထားတဲ့အိုးကြီးတစ်လုံးကို တွေ့ရ
တယ်။ အိုးရဲ့ အလေးချိန်ကို ကြည့်ရတာ အထဲမှာ တစ်ခုခု
အိုးနဲ့အပြည့်ရှိနေတယ်လို့ ထင်ရတယ်။

www.burmeseclassic.com

The jar was tightly fastened and sealed with lead. The fisherman took it out of the net, and looked at it with joy.

"I can sell this jar!" he said. "With the money I get I shall buy a measure of corn."

He looked at the seal on it, and wondered if anything precious was inside. He shook it, but could hear nothing rattle. He took out his knife, and broke the seal. Then he turned the jar upside down to see what would come out of it.

But to his surprise nothing came out at all. This puzzled the old man, for he could not think why it felt so heavy, or was so well sealed, if there was nothing inside. He turned it the right way up, and stood it on a rock, looking at it closely.

အိုးအဖုံးကို တွပ်နေအောင် ပိတ်ထားတယ်၊ ပြီးတော့ ရေမဝင်အောင် ခဲနဲ့ (ဂဟေဆော်ပြီး) အသေပိတ်ထားတယ်။ တံငါသည်ကြီးက အိုးကို ပိုက်ကွန်ထဲက ထုတ်လိုက်ပြီး... ဝမ်းသာအားရ ကြည့်လိုက်တယ်။

"ဒီအိုးကြီးကို ငါ ရောင်းစားလို့ရတာပဲ... ရောင်းလို့ရ တဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ ဂျုံတွေ ပြောင်းတွေ အများကြီးဝယ်မယ်..." လို့ သူက ပြောလိုက်တယ်။

သူက အိုးပေါ်မှာ ခဲနဲ့ အသေပိတ်ထားတာကို ကြည့် လိုက်တယ်။ အထဲမှာ တန်ဖိုးကြီးတဲ့အရာ တစ်ခုခုများ ရှိမလားလို့ တွေးဆတယ်။ သူက အိုးကို လှုပ်ကြည့်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဂျောက်ဂျောက်ဂျက်ဂျက်မြည်သံတောင် မကြားရ ဘူး။ သူက သူ့စားကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး အသေပိတ်ထားတဲ့ ခဲလေးတွေကို ခွာလိုက်တယ်။ ပြီးတော့... အိုးထဲက ဘာများ ထွက်ကျလာမလဲ... ဆိုပြီး အိုးကို မှောက်လိုက်တယ်။

ဒါပေမဲ့... သူ အံ့ဩသွားရတာက... ဘာမှ ထွက်ကျ မလာပါဘူး။ သူ ဝေဝေဝါမြစ်ပြီး စိတ်ရှုပ်ထွေး တွေဝေသွား တယ်။ အကယ်၍ အထဲမှာ ဘာမှမရှိရင် အိုးကြီးက ဘာကြောင့် ဒီလောက်လေးနေရတာလဲ၊ ဒါမှမဟုတ် ခဲတွေ နဲ့ ဘာကြောင့် အသေအချာ ပိတ်ထားရတာလဲ... ဆိုတာ သူ မဟွေးတတ်တော့ပါဘူး။ သူက အိုးကို ပြန်လှန်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့... ကျောက်ဆောင်တစ်ခုပေါ်မှာတင်ပြီး... အိုးနား ကပ်ကြည့်လိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

Suddenly a very thick smoke began to stream out of the mouth of the jar. The fisherman stepped back in astonishment, and watched it. It rose as high as the clouds, and spread all over the sea and the shore, making a great mist. The old man gaped at it, startled and amazed.

When all the smoke was out of the jar, it began to collect itself together, until it became a solid body. Then the fisherman saw that it had taken the shape of a genie, twice as big as the greatest of giants. He was so terrified that he tried to run away, but his legs would not carry him.

ရုတ်တရက်ဆိုသလို... အိုးရဲ့အဝကနေပြီး သိပ်ကို ထူထပ်တဲ့ မီးခိုးလုံးကြီး ထွက်လာတယ်။ တံငါသည်ကြီးက တအံ့တဩနဲ့ နောက်ဆုတ်ပြီး စောင့်ကြည့်လိုက်တယ်။ မီးခိုးတွေက မိုးတိမ်တွေအထိ လွင့်ပျံ့ မြင့်တက်သွားတယ်။ ပင် လယ်ပြင်နဲ့ ကမ်းခြေပေါ်မှာပါ ပျံ့လွင့်သွားပြီး (ဝန်းကျင်မှာ) ပြူတွေ ဆိုင်းနေစေတယ်။ အဘိုးအိုဟာ ပါးစပ်ကြီး အဟောင်းသားနဲ့... ထိတ်လန့်အံ့ဩစွာ ငေးကြည့်နေမိတယ်။

မီးခိုးအားလုံး အိုးထဲကထွက်သွားတဲ့အခါ... ပုံသဏ္ဍာန် တစ်ခုက သူ့ဟာသူ စုစည်းလာတယ်... နောက်ဆုံး အကောင် အထည်ရှိတဲ့ ရုပ်ခန္ဓာတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာတဲ့အထိပေါ့။ အဲဒီနောက်မှာ... အဲဒီပုံပန်းဟာ ဘီလူးကြီးတစ်ကောင်ရဲ့ ပုံပန်းပဲဆိုတာကို တံငါသည်က သိလိုက်တယ်။ အကြီးမားဆုံး ဘီလူးဆိုတဲ့ကောင်ထက် နှစ်ဆလောက်ကြီးတဲ့ ဘီလူးကြီး ခါပဲ။ တံငါသည်က အရမ်းကို ကြောက်လန့်သွားတဲ့အတွက် ထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ခြေထောက်တွေက (အကြောက်လွန်ပြီး လှုပ်လို့မရဘူး) သူ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကို သယ်ဆောင်ပြီး မပြေးပါဘူး။

www.burmeseclassic.com

Then the genie spoke.

"Solomon, Solomon!" he cried. "Pardon me, I beseech you I will henceforth obey you!"

The fisherman heard him in amazement.

"What is this you say?" he said. "Do you not know that Solomon has been dead for hundreds of years?"

"Speak to me more civilly!" answered the genie fiercely: "Or I will kill you."

"But what have I done that you should kill me?" asked the poor fisherman. "Have I not done you the great service of freeing you from your imprisonment in that jar?"

အဲဒီနောက်မှာ ဘီလူးကြီးက စကားပြောတယ်။
“အရှင် ဆော်လမွန်ဘုရင်ကြီး... ကျွန်တော်မျိုးအား ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ... ကျွန်တော်မျိုးတောင်းပန်ပါတယ်။ ခု အချိန်အခါကစပြီး ကျွန်တော်မျိုး အရှင်ကို နာခံပါမယ်... အရှင်စကားကို နားထောင်ပါမယ်...” လို့ သူက အော်ပြောတယ်။

သူပြောတဲ့စကားတွေကို တံငါသည်က တအံ့တဩနဲ့... ကြားမိတယ်။

“ခင်ဗျား... ဘာတွေ(လာပြီး) ပြောတာလဲ...? ဆော်လမွန် ဘုရင်ကြီးသေခဲ့တာ နှစ်ရာပေါင်းများစွာ ကြာပြီပဲ။ အဲဒါကို ခင်ဗျားမသိဘူးလား...?” လို့ အဘိုးအိုက မေးလိုက်တယ်။

“ငါ့ကို ဒီထက်ပိုပြီး ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ပြောစမ်း!” လို့ ဘီလူးကြီးက ခက်ခက်ထန်ထန် ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။ “ဒါမှ မဟုတ်ရင် မင်းကို ငါ သတ်မိလိမ့်မယ်...”

“ဒါပေမဲ့... ခင်ဗျား သတ်ရလောက်အောင် ကျွန်တော်က ဘာလုပ်မိလို့လဲ...? ဒီအိုးထဲမှာ ခင်ဗျားအကျဉ်းကျ... အချုပ်အနှောင်ခံနေရာကနေ လွတ်မြောက်အောင်... ကျွန်တော်က အကြီးအကျယ် ဆောင်ကြဉ်းပေးခဲ့တာမို့ မဟုတ်ဘူးလား...?” လို့ သနားစရာကောင်းတဲ့ တံငါသည်ကြီးက မေးလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

"I shall kill you because of a vow I have made," answered the genie. "Listen to my story. King Solomon shut me up in the jar, because I would not obey him. He threw it into the deep sea, and there I remained for centuries. Now the first hundred years I was in the jar I vowed that whoever should free me should be rewarded by wealth. The second hundred years I vowed that my rescuer should have all the treasure of the earth. The third hundred years I promised that whoever freed me should become a powerful monarch, and that I would be his servant, and grant him three wishes every day, no matter what they might be."

“ငါပြုခဲ့တဲ့ အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် မင်းကို ငါသတ်ရလိမ့်မယ်...” လို့ ဘီလူးကြီးက ပြန်ဖြေတယ်။ “ငါ့ရဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို နားထောင်ကြည့်ပါဦး...။ သူ့စကားနားမထောင်လို့ဆိုပြီး ဆော်လမွန်ဘုရင်က ငါ့ကို ဒီအိုးထဲမှာ ပိတ်လှောင်ထားခဲ့တယ်။ ဒီအိုးကို ပင်လယ်ရေနက်ပိုင်းထဲသို့ ပစ်ချထားခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာအောင် ငါ ဆက်လက်နေထိုင်ခဲ့ရတယ်။ အိုးထဲမှာ ပထမဆုံး နှစ်တစ်ရာနေ့နေ့ရတုန်းက ငါ့ကိုလွှတ်တဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမဆို စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေနဲ့ ကျေးဇူးတုံ့ပြန်မယ်လို့ ငါ အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့တယ်။ ဒုတိယ နှစ်တစ်ရာကာလမှာတော့... ငါ့ကိုကယ်တဲ့သူ့ကို ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိသမျှ ရတနာအားလုံး ရရှိပိုင်ဆိုင်စေရမယ်...လို့ ငါ အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့ပြန်တယ်။ တတိယ နှစ်တစ်ရာကာလမှာတော့... ငါ့ကိုလွှတ်တဲ့ ဘယ်သူမဆို တန်ခိုးအာဏာပြည့်ဝတဲ့ သက်ဦးဆံပိုင်ကေရင်တစ်ယောက် ဖြစ်စေရမယ်... ၊ သူ့ဆီမှာ ငါက အမှုတော်ထမ်းမယ်၊ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း လိုချင်တဲ့ဆုသုံးခုကို တောင်းခိုင်းမယ်... ဘာဆုပဲဖြစ်ဖြစ်... ပြည့်ဝအောင် ဆောင်ကြဉ်းပေးအပ်မယ်လို့ ငါ အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့ပြန်တယ်။”

www.burmeseclassic.com

"But the centuries went by, and still I was a prisoner. Then I became angry, and vowed that whoever should free me should die straightway. You must therefore be killed."

The fisherman listened and trembled with fear. He begged for mercy, but the genie scorned his pleading. Then a cunning plan came into the poor man's mind.

"Before I die," he said, "I beg you to tell me one thing—were you really in that small jar?"

“ဒါပေမဲ့ ရာစုနှစ်တွေသာ ကုန်လွန်ခဲ့တယ်... ငါကတော့ အကျဉ်းသားတစ်ယောက်အဖြစ်နဲ့ပဲ ရှိသေးတယ်။ အဲဒီနောက်မှာ ငါ ဒေါသထွက်လာတယ်။ ဒီတော့ ငါ့ကို လွှတ်တဲ့ မည်သူမဆိုဟာ ရုတ်ချည်းသေစေရမယ်လို့ ကျိန်ဆို အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် မင်းကို သတ်ရမယ်...။”

သူပြောတာတွေကို နားထောင်ပြီး... တံငါသည်ဟာ ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့် တုန်နေတယ်။ သူ့အပေါ် ကြင်နာသနားဖို့ တောင်းပန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘီလူးကြီးက သူ့ရဲ့ တောင်းပန်အသနားခံမှုကို မထီလေးစားနဲ့ သရော်ဖော်ကားပြုတယ်။ အဲဒီနောက် သနားစရာကောင်းတဲ့ အဘိုးအိုရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ပါးနပ်တဲ့ အစီအစဉ်တစ်ခုပေါ်လာတယ်။

“ကျွန်တော် မသေခင်မှာ... တစ်ခုလေး ပြောခဲ့ဖို့ တောင်းပန်ချင်ပါတယ်...။ ခင်ဗျားဟာ ဒီအိုးသေးသေးလေးထဲမှာ တကယ်ရှိခဲ့လို့လား...? သိချင်ပါတယ်လို့ သူက မေးလိုက်တယ်။”

www.burmeseclassic.com

"You know that I was," answered the genie.

"I can hardly believe you," said the fisherman. "Why, not even one of your feet would go into the jar, so how could your whole body be there?"

"I swear to you that I was in the jar," said the genie angrily. "How can you say that you do not believe me?"

"I certainly shall doubt your word unless you show me that you truly were in the jar," said the fisherman. "It is impossible!"

At that the angry genie began to dissolve himself into smoke again, and soon streamed into the jar, until not even a wisp was left. Then a voice came out of the neck, saying: "Well, now unbelieving man, I am all in the jar. Do you still doubt what I say?"

"ငါ အဲဒီအထဲမှာ ရှိခဲ့တာ... မင်းသိသားပဲ" လို့ ဘီလူးက ပြန်ဖြေတယ်။

"ကျွန်တော်... မယုံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်နေလို့ပါ... ဘာကြောင့်ဆို... ခင်ဗျားရဲ့ ခြေတစ်ဖက်တောင် မဆန့်တဲ့ ဒီအိုးထဲကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ခင်ဗျားတစ်ကိုယ်လုံး ဝင်နိုင်တာလဲ... ?" လို့ တံငါသည်က မေးလိုက်တယ်။

"ငါ... အိုးထဲမှာ ရှိတယ်လို့ မင်းကို တကယ်အတည်ပြောခဲ့ပြီးပြီပဲ... မင်းက ငါ့ကို မယုံဘူးလေး ဘာလေးနဲ့ ဘယ်လိုကြောင့် ပြောဝံ့ရတာလဲ...?" လို့ ဘီလူးကြီးက ဒေါသတကြီး ပြောလိုက်တယ်။

"ခင်ဗျားဟာ အိုးထဲမှာ... အမှန်တကယ်ရှိခဲ့တယ်လို့ ကျွန်တော့်ကို မပြနိုင်ရင်... ကျွန်တော်ကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ စကားတွေကို ကျိန်းဆေ သံသယ ဝင်မိမှာပဲ... မဖြစ်နိုင်တာဘဲဗျာ...!" လို့ တံငါသည်က ပြောလိုက်တယ်။

အဲဒီလို ပြောစကားကို ကြားတဲ့အခါ... ဒေါသထွက်နေတဲ့ ဘီလူးကြီးက သူ့ကိုယ်သူ မီးခိုးတွေ ပြန်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်တယ် ပြီးတော့ မကြာမီ အိုးထဲကို တငွေ့ငွေ့နဲ့ ပြန်ဝင်တယ်။ နောက်ဆုံး မီးခိုးလေးတစ်မျှင်တောင် မကျန်တဲ့အထိပေါ့။ အဲဒီနောက်... အိုးလည်ပင်းနားကနေ အသံထွက်လာတယ်... "ကဲ... မယုံဘူးဆိုတဲ့ လူကြီး...၊ ကျုပ်တစ်ကိုယ်လုံး အိုးထဲရောက်သွားပြီ...၊ ကျုပ်ပြောတာကို ခုအထိ သံသယ ဝင်တုန်းပဲလား...?" လို့ မေးလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

The fisherman made no answer, but swiftly took the lid of the jar, and screwed it on tightly.

"Ha!" he cried in joy. "Now it is your turn to beg for mercy, genie! I shall throw the jar back into the deep sea again, and warn all poor fishermen against freeing you, should they catch the jar in their nets!"

The genie saw that he had been tricked, and besought the fisherman to free him again. He tried to get out of the jar, but he could not.

"Fisherman," he said, in kindly tones, "free me once more, and I will make you a rich man."

တံငါသည်ကြီးက ပြန်မဖြေဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အိုးအဖုံးကို အပြန်ယူပြီး အိုးကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ပိတ်လိုက်တယ်။

သူက အားရဝမ်းသာ အော်ပြောလိုက်တယ်... "အခု ခင်ဗျားတောင်းပန်ရမယ့်အလှည့် ရောက်လာပြီ ဘီလူးကြီး...! အိုးကို ပင်လယ်ရေနက်ထဲ ပြန်ပစ်လိုက်တော့မယ်...! သနားစရာကောင်းတဲ့ တံငါသည်အားလုံးကိုလည်း သတိပေး ထားရမယ်... အကယ်၍ သူတို့ ပိုက်ကွန်တွေထဲမှာ... ဒီအိုး ကြီးကိုမိလာရင် ခင်ဗျားကို မလွတ်ဖို့ ပြောထားရမယ်...!"

ဘီလူးကြီးက... သူ့ဟာ လှည့်စားခံလိုက်ရပြီဆိုတာ သိရှိသဘောပေါက်သွားတယ်။ သူ့ကို ထပ်ပြီးလွှတ်ပေးဖို့ သူက တံငါသည်ကြီးကို တောင်းပန်တယ်။ အိုးထဲက ထွက်နိုင် အောင် သူက ကြိုးစားတယ်... ဒါပေမဲ့... သူ မထွက်နိုင်ပါ တော့...။

"တံငါသည်ကြီးရယ်... ကျုပ်ကို တစ်ခါထပ်ပြီး လွှတ် ပေးပါဦး... ခင်ဗျားကို သူ့ဌေးတစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ဇွန်တော် လုပ်ပေးပါမယ်..." လို့ ဘီလူးကြီးက နှစ်လိုဖွယ် အသံလေးနဲ့ ပြောဆိုတောင်းပန်တယ်။

www.burmeseclassic.com

The fisherman longed to be wealthy, and he listened to the genie's promises. But he did not trust the monster, and refused to free him unless the genie swore to him in the great name of God that he would keep his word.

This the genie did, and since the fisherman felt certain that he would not dare to break such an oath as that, he took off the lid of the jar once more. Out came the smoke again, and soon the genie was there before the old man, who trembled a second time to see his huge form towering above him.

The first thing the genie did was to kick the jar right into the sea. He saw the look of fear that came into the fisherman's face, and laughed.

"Do not be afraid," he said. "I will keep my word to you. You shall be rich. Take up your nets, and follow me."

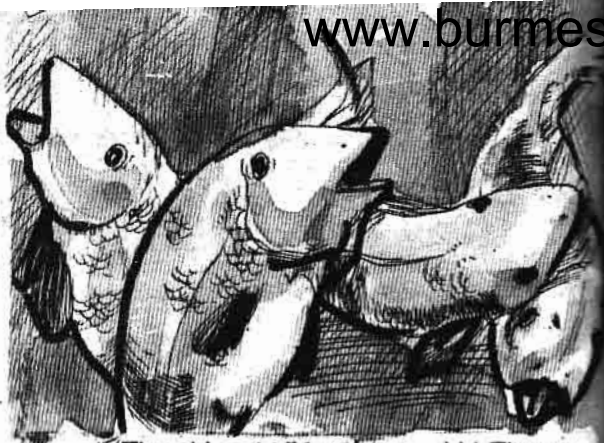
တံငါသည်က ချမ်းသာဖို့ဆိုတာကို ငမ်းငမ်းတက်လိုချင် တောင့်တတာပေါ့။ သူက ဘီလူးကြီးရဲ့ ကတိစကားတွေကို ဂရုပြုနားစွင့်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက ဒီရောမကြောက်စရာကောင်ကြီးကို မယုံဘူး။ ဒါကြောင့် ဘုရားသခင်ရဲ့ မဟာနာမတော်ကို တိုင်တည်ပြီး သူ့ကတိကို တည်အောင် ထိန်းပါမယ်လို့ ကျိန်ဆိုမပြောရင် သူ့ကို မလွှတ်ဘူးလို့ ငြင်းဆန်တယ်။

ဒီတောင်ဆိုချက်ကို ဘီလူးကြီးက လိုက်နာတယ်။ ဒီလို ကျိန်စာမျိုးကို ဘီလူးကြီး ဖောက်ဖျက်ရုံမယ် မဟုတ်ဘူးလို့ တံငါသည်ကြီးအနေနဲ့ သေချာသွားတဲ့အခါ သူက အိုးအဖုံးကို တစ်ခါထပ်ပြီး ဖွင့်ပေးလိုက်တယ်။ မီးခိုးတွေ ထပ်ထွက်လာပြီး မကြာမီ... ဘီလူးကြီးက အဘိုးအိုရဲ့ ရှေ့မှောက်မှာ ပေါ်လာတယ်။ သူ့အပေါ်မှာ မိုးနေတဲ့ ကြီးမားတဲ့ပုံစံကြီးကို မြင်ရတော့ အဘိုးအိုဟာ... ဒုတိယအကြိမ် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ရပြန်ပါတယ်။

ပထမဦးဆုံး ဘီလူးကြီးလုပ်တဲ့ အလုပ်က... အိုးကြီးကို အဲဒီပင်လယ်ထဲသို့ ဓာန်ထည့်ပစ်လိုက်တာပါပဲ။ တံငါသည်ကြီးရဲ့ မျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်မှုတွေကို မြင်ရတော့... သူက ရယ်တယ်။

"မကြောက်ပါနဲ့ကွာ... မင်းကို ပေးထားတဲ့ကတိတည်အောင် ငါ ထိန်းမှာပါ။ မင်းချမ်းသာ ရပါစေမယ်။ မင်းရဲ့ ပိုက်ကွန်တွေယူပြီး ငါ့နောက်ကို လိုက်ခဲ့ပါ..." လို့ သူက ပြောလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

The old man did as he was bid. The genie led him past the town up to the top of a mountain. Then they climbed down to the plain, and after a time came to a great pond that lay between four hills.

"Cast your nets in this water," commanded the genie.

The fisherman did so, and caught four fish. They were curious creatures, for one was white, one yellow, one blue, and one red.

"Take these fish to the sultan," said the genie. "He will give you gold for them. You may come here each day and cast your nets once, but no more."

With that he smote the ground with his foot. The earth opened, and the genie vanished utterly.

သူ့ကို ပြောဆိုမိန့်မှာတဲ့အတိုင်း အဘိုးအိုက လိုက်နာတယ်။ ဘီလူးကြီးက သူ့ကို... မြို့ထဲက ဖြတ်သန်းပြီး တောင်ထိပ်တစ်ခုဆီသို့ ဦးဆောင်ခေါ်ယူသွားတယ်။ အဲဒီနောက်လွင်ပြင်တစ်ခုဆီသို့ သူတို့ ခင်းလာကြတယ်။ အချိန်အနည်းငယ်ကြာတော့ တောင်ကုန်းလေးခုရဲ့ အလယ်မှာ တည်ရှိနေတဲ့ ရေကန်ကြီးတစ်ကန်ကို ရောက်လာခဲ့တယ်။

"ဒီရေကန်ထဲမှာ (မင်းရဲ့ ပိုက်ကွန်တွေနဲ့) ကွန်ပစ်လိုက်" လို့ ဘီလူးကြီးက အမိန့်ပေးလိုက်တယ်။

တံငါသည်က ဒိုင်းတဲ့အတိုင်းလုပ်တော့ ငါးလေးကောင် မိတယ်။ သူတို့တွေက တော်တော်ထူးဆန်းတဲ့ သတ္တဝါတွေ ဖြစ်တယ်။ ဘာကြောင့်ဆို တစ်ကောင်က ဖြူ။ တစ်ကောင်က ဝါ... တစ်ကောင်က ပြာပြီး တစ်ကောင်က နီနေတယ်။

"ဒီငါးတွေကို စူလတန် ဘုရင်မင်းမြတ်ဆီ ယူသွား (ပြီးသွားရောက်ဆက်သ)ပါ။ အဲဒီ(လိုဆက်သတဲ့)အတွက် သူက မင်းကို ရွှေတွေ ဆုချလိမ့်မယ်...၊ မင်း... ဒီကို တစ်နေ့ တစ်ခါလာပြီး ကွန်ပစ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ကြိမ်ထက် မပိုရဘူး..." လို့ ဘီလူးကြီးက ပြောလိုက်တယ်။

အဲဒီလိုပြောပြီးတဲ့အခါ ဘီလူးကြီးက မြေပြင်ကို သူ့ခြေထောက်နဲ့ ခပ်ပြင်းပြင်း ဆောင့်လိုက်တယ်။ မြေပြင်ကြီး ပွင့်ဟလာပြီး ဘီလူးကြီးဟာ လုံးဝကို ပျောက်ကွယ်သွားပါတော့တယ်။

The fisherman, amazed at all his adventures, took up the four fishes, and made his way to the sultan's palace. He presented them to the sultan, who was delighted with them. He looked at them in wonder, and commanded that they should be cooked for his dinner.

Then he gave the fisherman four hundred pieces of gold, and bade him go. The old man, amazed at so much wealth, made his way home in a dream, planning what he should buy for his family.

The sultan's cook-maid took the fish, and began to fry them. She put them into a frying-pan with oil, and when they were done on one side, she turned them over. But she had no sooner done this than the wall of the kitchen suddenly opened, and out came a maiden of marvellous beauty, clad in shining satin, and arrayed with jewels.

သူတွေကြာခဲ့ရတဲ့ ရဲဝံ့စွန့်စားဆောင်ရွက်ခဲ့ရမှုတွေ အားလုံးကို တအံ့တဩဖြစ်ရင်းနဲ့... တံငါသည်ကြီးဟာ ငါးလေးကောင်ကို ယူပြီး စူလတန် ဘုရင်ရဲ့ နန်းတော်ဆီ ထွက်လာခဲ့တယ်။ သူက စူလတန် ဘုရင်သို့ ငါးတွေကို ဆက်သတယ်။ ဘုရင်ကြီးက ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်တော်မူတယ်။ သူက ငါးတွေကို တအံ့တဩကြည့်ရင်းနဲ့... သူ့ရဲ့ ညစာအတွက် ငါးတွေကို ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်ဖို့ အမိန့်ပေးတယ်။

အဲဒီနောက် ဘုရင်ကြီးက တံငါသည်ကို ရွှေစလေးရာ ပေးသနားပြီး ပြန်ခွင့်ပြုလိုက်တယ်။ ဒီလောက်များပြားတဲ့ ရွှေစတွေရတာကို အံ့ဩရင်း တံငါအိုကြီးဟာ အိမ်ပြန်လာခဲ့တယ်။ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်တွေ မက်ရင်း... သူ့မိသားစုအတွက် ဘာတွေကို သူ ဝယ်သင့်သလဲလို့ စိမ့်ကိန်းတွေချရင်းနဲ့ပေါ့...။

စူလတန် ဘုရင်ရဲ့ စားတော်က (ထမင်းချက် အမျိုးသမီး)က ငါးတွေကို ကြော်ဖို့ စတင်ပြုလုပ်တယ်။ သူ(မ)က ဒယ်အိုးထဲမှာ ဆီထည့်ပြီး သူတို့ကို ကြော်တယ်။ တစ်ဖက်က ကျက်သွားတော့ ကျန်တစ်ဖက်ကို လှန်ပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီလို ငါးတွေကို တစ်ဖက်သို့ လှန်ပေးပြီး မကြာမီမှာ မီးဖိုခုံကြီး ရုတ်တရက် ပွင့်လာတယ်။ အဲဒီနံရံထဲကနေ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် လှပတဲ့ အလှပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးငယ်တစ်ဦး ထွက်လာတယ်။ တောက်ပတဲ့ ဖဲသားဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး အဖိုးထိုက် အဖိုးတန် ကျောက်မျက်ရတနာတွေလည်း ဆင်မြန်းထားတယ်။

တံငါသည်နှင့် မဟူရာကျွန်းဘုရင်

www.burmeseclassic.com

သေးကြိမ်လုံးလေးတစ်ခုကို ကိုင်ဆောင်ထားတယ်။ သူ(မ)က အဲဒီသေးကြိမ်လုံးလေး နဲ့ ငါးလေးကောင်ကို ခပ်ဆတ်ဆတ် ရိုက်လိုက်ပြီး...

“ငါး... ငါး... နင်တို့ တာဝန်ကျေရဲ့လား?” လို့ မေးလိုက်တယ်။

ပထမတော့ ငါးတွေက ဘာမှပြန်မဖြေဘူး၊ ဒါကြောင့် သူ(မ)က ငါးတွေကို ထပ်ရိုက်ပြီး ထပ်မေးပြန်တယ်။ အဲဒီတော့မှ ငါးတွေက ခေါင်းထောင်ပြီး သူ(မ)ကို ပြန်လည် ဖြေကြားတယ်။

“အေး... အေး... ၊ မင်းက အကြွေးဆပ်ရင် ဒို့လည်း အကြွေးဆပ်တယ်၊ မင်းပေးစရာရှိတာတွေ မင်းက ပေးရင်... ဒို့လည်း ပေးမယ်... ၊ မင်း ယုံသန်းထွက်ခွာသွားပြီဆိုရင်... ဒို့နိုင်ပြီ... စိတ်ချမ်းသာပြီ...” လို့ သူတို့က ပြောလိုက်ကြ တယ်။

အဲဒီလိုပြောတာကို သူ(မ) ကြားတဲ့အခါ... အမျိုးသမီး လေးက ဒယ်အိုးကို မှောက်ပစ်ပြီး... ပွင့်ဟနေတဲ့ နံရံ အပေါက်ထဲ ဝင်လိုက်တယ်၊ နံရံအပေါက်က ပြန်ပိတ်သွားပြီး နဂိုအတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားတယ်။

စားတော်က (ထမင်းချက်) အမျိုးသမီးက အရမ်းကို ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့သွားတယ်။ သူ(မ)က ငါးလေးကောင်ကို ကောက်ယူလိုက်တယ်၊ ဒါပေမဲ့... စူလတန် ဘုရင်ကို ဆက်သ ဖို့ မသင့်လျော်တော့ဘူးဆိုတာ တွေ့ရတယ်။ သူ(မ)က မျက်ရည်မြိုင်မြိုင်ကျပြီး ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့် ငိုကြွေး ပြည်တမ်းမိတယ်။

She carried a stick of myrtle in her hand, and with this she struck the four fish.

“Fish, fish,” she said, “do you do your duty?”

At first the fish answered nothing, so she struck them again, and questioned them. Then they lifted up their heads, and answered her.

“Yes, yes,” they said. “If you reckon, we reckon. If you pay your debts, we pay ours. If you fly, we conquer, and are happy.”

When she heard this, the maiden overturned the frying-pan, and entered the opening in the wall, which shut, and became just as it was before.

The cook-maid was very much frightened. She picked up the four fish, but saw that they were not fit to take to the sultan. She began to weep and wail with fright.

www.burmeseclassic.com

Soon the vizier came to see why the fish were so long in cooking, and the weeping cookmaid told him what had happened. He listened in amazement, and ran to tell the sultan.

"Send for the fisherman and bid him bring me four more such fish," commanded the sultan. This was done, and the fisherman promised to bring them as soon as he could. He went to the pond, cast in his nets, and brought out four fish as before. He took them to the sultan, who gave him another four hundred pieces of gold.

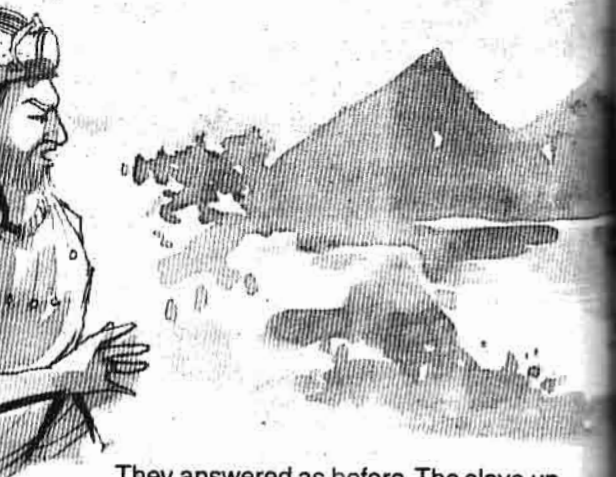
Then the sultan shut himself up in his room with the vizier, and began to fry the fish. No sooner had he turned them on their sides than the wall opened, and out came a monstrous black slave with a green wand in his hand. He went to the fish and struck them, asking them, in a terrible voice, if they were doing their duty.

မကြာမီ... ငါ့အဖေက ဘာကြောင့် ဒီလောက်ကြာရသလဲဆိုပြီး အမတ်ချုပ်ကြီးက လာကြည့်တယ်။ ငိုကြွေးနေတဲ့ စားတော်ကဲက ဘာတွေဖြစ်ပျက်ခဲ့တယ်ဆိုတာ အမတ်ချုပ်ကြီးကို လျှောက်တင်ပြောကြားတယ်။ သူက တအံ့တဩနဲ့ နားထောင်ပြီး... စူလတန် ဘုရင်ထံ လျှောက်ထားဖို့ အလျင်အမြန် အပြေးအလွှား သွားရောက်တယ်။

"တံငါသည်ကို ဆင့်ခေါ်ပြီး... ဒီလိုငါးမျိုးလေးကောင် ငါ့ကိုယ်တော်မြတ်ထံ... ယူလာဆက်သဖို့ မိန့်မှာပါ..." လို့ စူလတန် ဘုရင်က အမိန့်ချမှတ်တယ်။ အမိန့်တော်အတိုင်း ဆောင်ရွက်တယ်။ တံငါသည်က ငါးကို ရလျှင်ရချင်း ယူဆောင်လာပါမယ်... လို့ ကတိပြုတယ်။ သူက ရေကန်ကို သွားပြီး ကွန်ပစ်တယ်။ အရင်ကအတိုင်း ငါးလေးကောင်ရတယ်။ ငါးတွေကို စူလတန် ဘုရင်ထံ ယူသွားပြီး ဆက်သတယ်။ ဘုရင်မင်းမြတ်ကလည်း ရွှေစလေးရာ ထပ်မံဆုချတော်မူပြန်တယ်။

အဲဒီနောက်... စူလတန် ဘုရင်ဟာ အမတ်ချုပ်ကြီးနဲ့အတူ သူ့အခန်းတံခါးကို ပိတ်ပြီး... ကိုယ်တော်တိုင် ငါးကို ကြော်တော်မူတယ်။ တစ်ဖက်ကျက်သွားလို့ အခြားတစ်ဖက်ကိုလှန်ပြီး မကြာမီမှာ နံရံကြီးက ပွင့်လာတယ်။ အလွန်တရာကြီးမားတဲ့ ကျွန်ပည်းကြီးတစ်ကောင် ထွက်လာတယ်။ သူ့လက်ထဲမှာ ဆေးကြိမ်လုံး အစိမ်းရောင်ကို ကိုင်ထားတယ်။ သူက ငါးတွေဆီ သွားတယ်။ ဆေးကြိမ်လုံးနဲ့ ရိုက်ပြီး သူတို့တာဝန်ကို သူတို့ ဆောင်ရွက်ရဲ့လားလို့ ကြောက်မက်ဖွယ် အသံကြီးနဲ့ မေးတယ်။

www.burmeseclassic.com

They answered as before. The slave upset the pan on the floor, entered the hole in the wall, and disappeared.

"This is a most amazing thing," said the sultan, greatly astonished. "I am determined to know all that lies behind these strange fish. Send for the fisherman again."

Once more the old man came to the palace. The sultan commanded him to show the way to the pond from which he took the fish, and the fisherman obeyed.

All the sultan's court went with him, and were much amazed when they saw the pond lying between the four hills.

ငါးတွေကလည်း အရင်ကအတိုင်း ပြန်ဖြေတယ်။ ကျွန်ကြီးက ဒယ်အိုးကို ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ မှောက်ချပစ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ နံရံအပေါက်ထဲဝင်ပြီး ပျောက်ကွယ်သွားပါတယ်။

"ဒါကတော့ အံ့ဩဖွယ်အကောင်းဆုံး အရာတစ်ခုပေပဲ..." လို့ အလွန်အမင်း အံ့အားသင့်နေတဲ့ စူလတန် ဘုရင်က မိန့်မြှောက်တယ်။ "ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ကောင်းတဲ့ ဒီငါးတွေရဲ့ နောက်ကွယ်မှာရှိနေတဲ့ အရာအားလုံးကို သိအောင်လုပ်မယ်လို့... ငါကိုယ်တော် သန္နိဋ္ဌာန်ချ ဆုံးဖြတ်တော်မူတယ်။ တံငါသည်ကို နောက်ထပ်တစ်ဖန် ထပ်မံဆင့်ခေါ်စေ..." လို့ အမိန့်ချတယ်။

တံငါအိုကြီးလည်း နောက်တစ်ခါထပ်ပြီး ရွှေနန်းတော်သို့ ရောက်ရှိလာတယ်။ တံငါသည် ငါးတွေဖမ်းလာတဲ့ ရေကန်ဆီသွားတဲ့လမ်းကိုပြဖို့ စူလတန် ဘုရင်က အမိန့်ချမှတ်တယ်။ တံငါသည်က အမိန့်တော်အတိုင်း နာခံပြီး ဆောင်ရွက်တယ်။

စူလတန် ဘုရင်ရဲ့ မှူးကြီးမတ်ရာတွေအားလုံး သူနဲ့အတူ လိုက်ပါသွားကြတယ်။ တောင်လေးလုံးရဲ့ကြားမှာ တည်ရှိနေတဲ့ ရေကန်ကိုမြင်တော့... သူတို့တွေ အလွန်အမင်း အံ့အားသင့်ကြရတယ်။

www.burmeseclassic.com

"This is strange," said the vizier. "For sixty years I have hunted in the land round about, but never before have I seen this pond, nor these hills."

The Sultan saw that the pond was full of the many-coloured fish, and he wondered how the water came to be there with all the strange fish in it. He called his vizier to him, and spoke to him.

"I have a mind to solve this mystery," he said. "I may be away some days, so do not be alarmed."

He put on a strong suit, took his scimitar in his hand, and when night came, left the pond and walked towards one of the four hills. He climbed it, and found a plain beyond. When the sun rose he was down on the plain, and saw some distance away a great building.

"ထူးဆန်းလိုက်တာ...၊ နှစ်ပေါင်းခြောက်ဆယ်လောက်... ဒီနေရာဝန်းကျင်မှာ အပဲလိုက်... တောတစ်ခုထွက်ဖူးပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီရေကန်ကိုရော... ဒီတောင်ကုန်းတွေကိုပါ... အရင်က မမြင်ဖူးခဲ့ပါဘူး" လို့ အမတ်ချုပ်ကြီးက ပြောလိုက်တယ်။

ကန်ထဲမှာ အရောင်ရှိတဲ့ ငါးတွေအများကြီး အပြည့်အနှက်ရှိနေတာကို စူလတန် ဘုရင်က မြင်တယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ထူးဆန်းတဲ့ ငါးတွေအားလုံးနဲ့အတူ ရေတွေ ဒီနေရာကို ရောက်လာသလဲဆိုတာ သူ့သိချင်တယ်။ သူက သူ့ရဲ့ အမတ်ချုပ်ကြီးကိုခေါ်ပြီး မိန့်မြွက်တော်မူတယ်။

"ဒီလျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုကို ဖြေရှင်းဖို့ ငါ ကိုယ်တော်မြတ် စိတ်ဆန္ဒရှိတော်မူတယ်။ ငါကိုယ်တော်... ရက်အနည်းငယ်လောက် ပျောက်ချင်ပျောက်နေမယ် (အခြားမှာ ရောက်နေကောင်း ရောက်နေမယ်) အထိတ်တလန့် မဖြစ်ကြနဲ့..." လို့ မိန့်မြွက်တယ်။

ခိုင်ခံ့ထူထဲတဲ့ ဝတ်စုံတော်ကို ဆင်မြန်းတယ်။ လက်သုံးတော် ဓားကောက်ကို ကိုင်ဆောင်ပြီး... ညရောက်လာတဲ့အခါ ရေကန်ကနေ ထွက်ခွာသွားတယ်။ တောင်ကုန်းလေးခုအနက် တစ်ခုဆီသို့ သွားတယ်။ တောင်ကုန်းပေါ်တက်တယ်။ တောင်ရဲ့ယိုဘက်မှာ လွင်ပြင်တစ်ခုကို တွေ့တယ်။ နေထွက်လာတဲ့အခါ လွင်ပြင်ဆီသို့ ဆင်းသွားတော့... ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရတယ်။

www.burmeseclassic.com

He found that it was a strong castle of black marble, highly polished, and covered with fine steel as bright as a mirror. He went to the gates, and knocked loudly many times; but no one came.

"This is strange," said the sultan. "Well, I will enter. If no one is within, I have nothing to fear. If someone is there, I have my scimitar with which to defend myself."

He entered the gates, and, coming to the door of the castle, cried out in a loud voice, saying that a stranger begged for food. No one came forward to receive him, so he went through the door into the castle.

အဲဒီအဆောက်အအုံကြီးဟာ အနက်ရောင် စကျင်ကျောက်နဲ့ ဆောက်လုပ်ထားပြီး ခိုင်မာတောင့်တင်းတဲ့ ရဲတိုက်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို တွေ့ရှိရတယ်။ အရမ်းကို ပြောင်လက်နေပြီး လှပကောင်းမွန်တဲ့ သံမဏိနဲ့ ဖုံးအုပ်ထားတယ်။ ကြည့်မှန်တစ်ချပ်လို တောက်ပလင်းလက်နေပါတယ်။ သူက ဝင်းတံခါးဆီသွားတယ်။ အကြိမ်များစွာ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ခေါက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူမှ ထွက်မလာဘူး။

"ထူးဆန်းတာပဲ..." လို့ စူလတန် ဘုရင်က ပြောလိုက်တယ်။ "ကောင်းပြီ... အထဲကို ငါဝင်မယ်...။ အထဲမှာ တစ်ယောက်မှမရှိရင် ငါ ဘာမှကြောက်စရာမရှိဘူး။ အကယ်၍ တစ်ယောက်ယောက်ရှိနေရင်လည်း... ငါ့ကိုယ်ငါ ကာကွယ်ဖို့... လက်သုံးတော်မှားကောက် ရှိနေတာပဲ..."

သူက ဝင်းတံခါးကိုဝင်တင် ဝင်လိုက်ပြီး ရဲတိုက်တံခါးဆီ ရောက်သွားတဲ့အခါ သူစိမ်းတစ်ယောက် အစားအသောက် လာရောက်တောင်းခံပါတယ်... လို့ အသံကျယ်ကျယ်နဲ့ အော်ပြောလိုက်တယ်။ သူ့ကို လက်ခံတွေ့ဆုံဖို့ ဘယ်သူမှ ထွက်မလာဘူး။ ဒါကြောင့် သူက တံခါးပေါက်ကနေ ရဲတိုက်ထဲသို့ ဝင်သွားပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

There were great halls there, furnished richly with tapestries and silken hangings, and embroidered in silver and gold. Every apartment was grand and magnificent. The outer ones looked out on marvellous gardens where were fountains, flowers, and trees, among which flew wonderful singing birds.

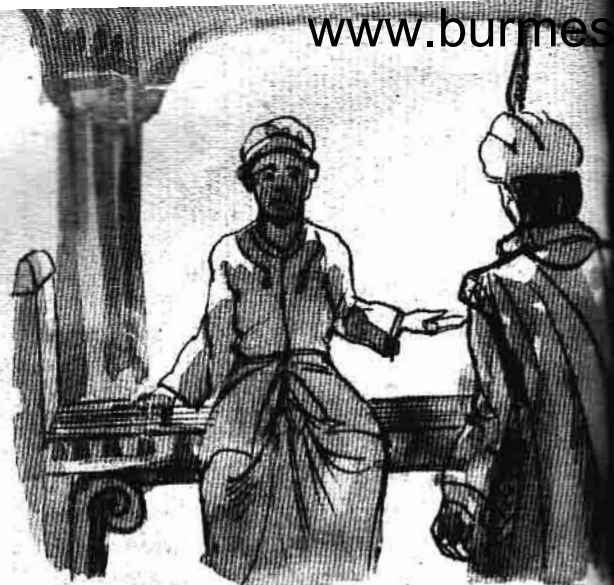
The sultan sat down on a veranda, and looked out with pleasure on this beautiful garden. Suddenly he heard a sound of weeping and wailing, and grief-stricken cries came to his ears. He listened in wonder.

အထဲမှာ ခန်းပကြီးတွေရှိတယ်။ ပန်းပွင့်ပုံ အလှပန်းပြောက်ထိုးထားပြီး... ပိုးနဲ့ ရက်လုပ်ထားတဲ့ လိုက်ကာကြီးတွေ ရှိတယ်။ ရွှေချည်ငွေချည်တွေနဲ့ လာပန်းထိုးထားတယ်။ အဲဒီလိုက်ကာကြီးတွေနဲ့ အခန်းတွေကို အထူးပွမ်းပံ့ပြင်ဆင်ထားတယ်။ အခန်းတိုင်း အခန်းတိုင်းဟာ ခမ်းနားကြီးကျယ်ပြီး တင့်တယ်ထည်ဝါလှပါတယ်။ အပြင်ဘက်ကျတဲ့အခန်းတွေက အံ့မခန်းဖွယ်ရာဖြစ်တဲ့ ဥယျာဉ်တွေကို ဆီးပြီးမြင်နေရတယ်။ ဥယျာဉ်ထဲမှာ ရေတံခွန်လေးတွေ ပင်ယိုးစုံတဲ့ ပန်းမာလာတွေ... သစ်ပင်ကြီးငယ်တွေရှိတယ်... အဲဒီအရာတွေကြားမှာတော့ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှတဲ့ ငှက်ကလေးတွေ ပျံသန်းတေးဆိုနေကြတယ်။

ဓူလတန် ဘုရင်က ဝရံတာတစ်ခုပေါ်မှာ ထိုင်ပြီး... ဒီလှပတဲ့ ဥယျာဉ်တော်ကို ကြည်ကြည်နူးနူးနဲ့ ရှုစားတော်မူတယ်။ အဲဒီလိုထိုင်နေတုန်း ဝမ်းနည်းငိုကြွေးမြည်တမ်းတဲ့ အသံလေးတစ်သံကို ရုတ်တရက် ကြားလိုက်မိတယ်။ သောကလောင်မြိုက်ငိုခိုက်တဲ့အသံတွေ သူ့နားထဲ ရောက်လာတယ်။ သူက တအံ့တဩ နားထောင်နေမိတယ်။

www.burmeseclassic.com

"Oh Fortune!" wailed the voice, "I am the most unhappy man in the world. Let me no longer live, but grant me a speedy death!"

The sultan leapt to his feet, and went to the door hung with a silken curtain. He drew it aside, and saw a large room, at the end of which sat a richly-dressed young man on a throne. It was he who was lamenting so bitterly.

The sultan approached him and bowed. The young man looked at him sorrowfully.

"My lord," he said, "I wish I could return your greeting, and rise to welcome you. But alas! I cannot!"

"အော်... ဆိုးလိုက်တဲ့ ငါ့ကံရယ်!" လို့ အသံလေးက ငိုကြွေးမြည်တမ်း ပြောဆိုတယ်။ "ငါဟာ လောကမှာ စိတ်အဆင်းရဲရဆုံး လူသားတစ်ယောက်ပါပဲ။ ငါ့အသက် ဆက်လက်ရှင်သန်မနေပါရစေနဲ့တော့... ငါ့ကို မြန်မြန်သာ သေခွင့်ပေးပါတော့...!"

စူလတန် ဘုရင်ဟာ ထိုင်နေရာကနေ ခုန်ထလိုက်(ပိ)တယ်။ ပြီးတော့ ပိုးလိုက်ကာလေးကာထားတဲ့ တံခါးဆီသွားတယ်။ လိုက်ကာကို ဘေးဘက်ဆွဲလိုက်တဲ့အခါ အခန်းကြီးတစ်ခန်းကို တွေ့တယ်။ အခန်းရဲ့ အစွန်မှာတော့ အထူးကောင်းမွန်ကျနစွာ ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်ကို သလွန်ပေါ်မှာ ထိုင်နေတာ တွေ့ရတယ်။ နာနာကြည်းကြည်း ကြေကြေကွဲကွဲ ငိုကြွေးနေတာ... သူ... ပါပဲ။

စူလတန် ဘုရင်က သူ့အနားကို ချဉ်းကပ်သွားပြီး ခေါင်းညိတ် ဦးညွတ်နှုတ်ဆက်လိုက်တယ်။ လူငယ်လေးက သူ့ကို ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ ကြည့်လိုက်တယ်။

"အရှင်မင်းကြီး... အရှင်ရဲ့ နှုတ်ဆက်မှုကို ကျွန်တော် ပြန်လည်တုံ့ပြန် နှုတ်ဆက်ချင်ပါတယ်။ မတ်တတ်ရပ်ပြီး ခရီးဦးကြိုပြုလိုပါတယ်... ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ဘယ်လိုမှ တေတ်နိုင်လို့ပါ!" လို့ ပြောလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

"That is nothing," said the sultan. "Now tell me, I pray you, the reason for your cries. Can I not help you? And what is the meaning of the pond where the many-coloured fishes are, and of this lonely castle, and, last of all, why are you here all alone?"

The young man did not answer these questions. Instead he began to weep bitterly, and raised up his robe. Then the amazed sultan saw that the prince was a man only to his waist, for from there to his feet he was changed into black marble.

He started back in horror, and bade the young man tell him all his tale.

"Listen then," said the young king mournfully, "and I will tell you a strange story."

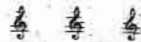

"ဒါက အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူးကွာ... မင်းငိုကြွေးရတဲ့ အကြောင်းရင်းကို... ငါ ပြောပြပါ။ မင်းကို ငါ အကူအညီ မပေးနိုင်ဘူးလား? ရောင်စုံငါးတွေရှိတဲ့ ရေကန်ရယ် ဒီ အထီးကျန်ရဲတိုက်ကြီးရယ်က ဘာသဘောလဲ...? ပြီးတော့ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ မင်းက ဘာကြောင့် ဒီနေရာမှာ တစ်ယောက်တည်းရှိနေရတာလဲ?" လို့ စူလတန် က မေး တယ်။

လူငယ်လေးက ဒီမေးခွန်းတွေကို မဖြေပါဘူး။ ဖြေမယ့် အစား သည်းသည်းထန်ထန် ငိုကြွေးပြီး သူ့ရဲ့ ဝတ်ရုံကို မြှောက်ပြလိုက်တယ်။ အဲဒီလိုလည်း ဖွင့်ပြလိုက်ရော... အံ့အားသင့်နေတဲ့ စူလတန် ဘုရင်က ဒီမင်းသားလေးဟာ ခါးအထိပဲ လူသားစင်စစ်ဖြစ်နေပြီ... ခါးကနေ ခြေထောက် အထိက အနက်ရောင် စကျင်ကျောက်အဖြစ် ပြောင်းလဲ နေတာကို တွေ့ရတယ်။

သူက အထိတ်တလန့်နဲ့ ယောင်ယမ်းပြီး ရုတ်တရက် နောက်ဘက်ဆုတ် ရပ်လိုက်မိတယ်။ ပြီးတော့မှ လူငယ်လေး ကို သူ့ရဲ့အဖြစ်အပျက်အားလုံး... ပြောပြဖို့... မိန့်မြွက်တယ်။

"ဒီလိုဆိုရင်... နားဆင်ပါတော့ဗျာ... ထူးဆန်းတဲ့ အဖြစ်အပျက် ဇာတ်လမ်းတစ်ခုကို ကျွန်တော်ပြောပြပါ မယ်" လို့ ဘုရင်လေးက ဝမ်းနည်းပက်လက်ပြောဆိုတယ်။

www.burmeseclassic.com

THE HISTORY OF THE YOUNG KING OF THE BLACK ISLES

"This is the kingdom of the Black Isles, which takes its name from those four little hills, which were once islands. Its capital stood where you now see the great pond."

"My father ruled over this kingdom till his death. I then came to the throne, and married a beautiful maiden, my cousin. For five years we lived happily, and then I found that she no longer loved me."

မဟူရာကျွန်းဘုရင်လေး၏ တတ်လမ်း

"ဒီနေရာကတော့ မဟူရာကျွန်း ရဲ့ မင်းနေပြည်တော်ပေါ့... ဒီနာမည်ကို အဲဒီတောင်ကုန်းလေး လေးခုကို အစွဲပြုပြီး ရရှိတာပါ။ တစ်ချိန်ကတော့ ဒီတောင်ကုန်းတွေဟာ ကျွန်းတွေပေါ့။ သူ့ရဲ့မြို့တော်က အရှင်မင်းကြီး အခု မြင်တွေ့နေရတဲ့ ရေကန်ကြီးပါပဲ။"

"ကျွန်တော်ရဲ့ ဖခမည်းတော်က ဒီနေပြည်တော်ကြီးကို သူနတ်ရွာစံ ကံတော်ကုန်တဲ့အထိ အုပ်ချုပ်စိုးစံခဲ့တယ်။ ဖခမည်းတော် နတ်ရွာစံတော့ ကျွန်တော် နန်းတက်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ မောင်နှမဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ မိန်းမချောတစ်ယောက်ကို လက်ဆက်ပြီး မိဖုရားမြှောက်ခဲ့တယ်။ ငါးနှစ်လောက်ကြာအောင် ကျွန်တော်တို့တွေ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာတော့ သူ(မ)က ကျွန်တော်ကို မချစ်တော့တာ တွေ့ရတယ်။"

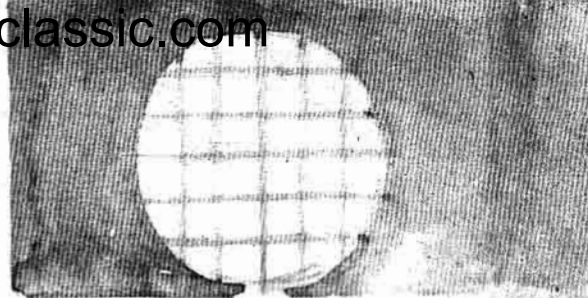
www.burmeseclassic.com

"One day I felt sleepy after dinner, and laid myself down to rest. Two of my wife's ladies came and sat down by me, one at my head, and one at my feet, to keep the flies away with their fans. They thought I was fast asleep, and began to talk to one another in whispers."

"How can the queen not love such a kind husband as this?" said one.

"It is very strange," replied the other. "I know that she goes out every night, and leaves him alone. How is it that he does not notice this?"

တစ်နေ့... ညနေစာ စားပြီးတဲ့အခါ... ကျွန်တော် အိပ်ချင်လာတာနဲ့... ကျွန်တော့်ဘာသာ လဲလျောင်းအနားယူလိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်မိဖုရားကြီးရဲ့ ရံရွှေတော် အစေအပါးနှစ်ယောက်... ကျွန်တော့်ရဲ့ အနားမှာ လာထိုင်တယ်။ တစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ခေါင်းရင်းဘက်မှာ အခြားတစ်ယောက်က ခြေရင်းဘက်မှာ... သူတို့ရဲ့ ယပ်တောင်လေးတွေနဲ့ ခြင်တွေ့ ယင်တွေ့မလာအောင် ယပ်ခတ်ပေးကြတယ်။ သူတို့က ကျွန်တော် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေတယ်လို့ ထင်ပြီး သူတို့အချင်းချင်း တီးတိုးတီးတိုးနဲ့ စကားပြောကြတယ်။

"ဘယ်လိုလုပ်ပြီး... ဒီလောက်ကြင်နာတတ်တဲ့ လင်ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို မိဖုရားကြီးက မချစ်နိုင်တာလဲ?" လို့ တစ်ယောက်က မေးလိုက်တယ်။

"သိပ်ထူးဆန်းတာပဲ... ငါ သိသလောက်ပြောရင် မိဖုရားကြီးက ညတိုင်းအပြင်ထွက်ပြီး ဘုရင်ကြီးကို တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့တယ်။ အဲဒီကိစ္စကို ဘုရင်ကြီး ဘယ်လိုကြောင့် သတိမပြုမိတာလဲ?" လို့ အခြားတစ်ယောက်က ပြန်ပြောတယ်။

“She makes sure that he does not!” said the first lady. ‘She puts a certain herb in his evening drink, which causes him to sleep soundly all night through. Therefore he does not know when she leaves him or where she goes. When day dawns she returns, and by placing some scent beneath his nose, she awakes him.’

“I listened in astonishment and dismay. I pretended to awake from sleep, and the ladies ceased their talk. Then my wife came in, and we supped together.”

“She mixed me my evening drink, but this time I did not drink it. Instead I went to an open window, and emptied the cup outside. Then I put it into her hands, and she thought I had drunk the potion.”

“ဘုရင်ကြီးမသိအောင် သူ(မ)က အသေအချာ လုပ်ထားတာလေ” လို့ ပထမအမျိုးသမီးက ပြန်ပြောတယ်။ “သူ(မ)က သူ ညနေဘက်သောက်တဲ့ သောက်စရာထဲမှာ ဆေးတစ်မျိုး ခတ်ထားတယ်။ အဲဒီဆေးက သူ့ကို ညလုံး ပေါက် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားစေတယ်။ ဒါကြောင့် မို့ ဘယ်အချိန်မှာ သူ(မ)ထွက်ခွာသွားတယ်၊ ဘယ်နေရာကို သွားတယ်ဆိုတာ သူ မသိတာပေါ့။ နေအရက်တက်တော့ သူ(မ)ပြန်လာတယ်။ သူ့နှာခေါင်းအောက်မှာ အနံ့တစ်မျိုး ကိုပေးရှုပြီး... သူ(မ)က သူ့ကို နှိုးတာ...”

ကျွန်တော်က အံ့ဩတုန်လှုပ်ချောက်ချားစွာနဲ့ သူတို့ ပြောတဲ့စကားတွေကို နားထောင်နေမိတယ်။ ကျွန်တော်အိပ် နေရာကနေ နိုးလာတဲ့ဟန်ဆောင်လိုက်တယ်။ ဒီတော့ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်လည်း စကားပြောရပ်သွားတယ်။ အဲဒီ နောက် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကြင်ရာတော် မိဖုရားကြီး ဝင်လာ တယ်။ ညစာကို ကျွန်တော်တို့ အတူတူစားကြတယ်။

သူ(မ)က ကျွန်တော် ညနေဘက် သောက်ရမယ့်... သောက်စရာကို ဖျော်ပေးတယ်။ ဒါပေမဲ့... ဒီအကြိမ်မှာတော့ ကျွန်တော်က မသောက်ဘူး။ သောက်မယ့်အစား... ကျွန်တော်က တံခါးဖွင့်ထားတဲ့ ပြတင်းပေါက်တစ်ခုနားကို သွားတယ်။ ပြတင်းပေါက် အပြင်ဘက်မှာ အဲဒီဆေးရည်ကို သွန်ပစ်လိုက်တယ်။ အဲဒီနောက်ခွက်ကို သူ(မ)ရဲ့ လက်ထဲ ပြန်ထည့်ပေးလိုက်တယ်။ သူ(မ)ကတော့ အဲဒီဆေးရည်ကို ကျွန်တော် သောက်ပြီးပြီလို့ ထင်တာပေါ့။

www.burmeseclassic.com

"That night, when she judged me to be sound asleep, she arose and dressed herself."

"Sleep, and may you never wake again!" she hissed, for she had no idea that I was awake. Then she went swiftly from the room."

"At once I arose, took my scimitar, and followed her quickly. She went through several gates, each of which opened before her silently when she spoke some magic words. Last of all she passed through the garden gate, and then entered a little wood guarded by a thick hedge. I followed, and hid myself."

“အဲဒီည ကျွန်တော်နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေပြီ လို့ သူ(မ)က ထင်မြင်ယူဆတဲ့အခါ... အိပ်နေရာကနေ ထ လိုက်တယ်။ အဝတ်အစားတွေ လဲလှယ်တယ်။

“အိပ်... အိပ်... နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်လေ...၊ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်မနိုးစေနဲ့...!” လို့ လေသံနဲ့ ပြောဆို တယ်။ ကျွန်တော် အိပ်ရာက နိုးနေတယ်ဆိုတာ သူ(မ) မသိဘူးလေ...၊ အဲဒီနောက် သူ(မ)က အခန်းထဲကနေ အလျင်အမြန် ထွက်ခွာသွားပါတယ်။

ကျွန်တော်လည်း အိပ်ရာက ချက်ချင်းထလိုက်တယ်။ ကျွန်တော်ဓားကောက်ကိုဆွဲပြီး သူ(မ)ရဲ့ နောက်ကနေ ခပ်မြန်မြန် လိုက်သွားတယ်။ သူ(မ)က တံခါးပေါက် တော်တော်များများကို ဖြတ်ပြီးထွက်သွားတယ်။ တံခါးတစ်ခု ကိုရောက်ရင် မှော်ဂါထာ၊ မှော်စကားလုံးအချို့ကို သူ(မ)က ရွတ်ဆိုတယ်။ အဲဒီလို ရွတ်လိုက်တဲ့အခါ သူ(မ)ရဲ့ ရှေ့မှာ တံခါးတစ်ခုစီ တစ်ခုစီဟာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာနဲ့ ပွင့် သွားကြတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ နန်းတော်ဝင်းတံခါးကို ဖြတ်သန်းပြီး ချွတ်တန်းစည်းရိုးတွေ ထူထူထပ်ထပ် ဝန်းရံနေတဲ့ တောအုပ်ကလေး တစ်ခုထဲ ဝင်သွားတယ်။ ကျွန်တော်လည်း သူ(မ)ရဲ့နောက်က လိုက်သွားပြီး... ပုန်းနေလိုက်တယ်။”

www.burmeseclassic.com

"I saw that she had met a man, and was speaking words of love to him. She offered to turn the city and palace into ruins, to show him how strong was her love for him. At this I was enraged, and, darting from my hiding place, I struck at him with my scimitar, fatally wounding him."

"Then, before the queen knew who I was, I swiftly returned to the palace, and laid myself down in bed again. She ran to the help of her lover, and by her enchantments succeeded in keeping death away. But although he was alive, he could not move nor speak, so that he seemed more dead than living."

"သူ(မ)က လူတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ဆုံပြီး သူ့ကို ချစ်စကားတွေ သွားပြောနေတာ... ကျွန်တော် တွေ့ရတယ်။ သူ့အပေါ်မှာ သူ(မ)ရဲ့ မေတ္တာတရားဟာ ဘယ်လောက်လေးနက်ပြင်းထန်ကြောင်း ပြသဖို့အတွက် မြို့တော်နဲ့ ရွှေနန်းတော်ကို ပျက်စီးအောင်ပြောင်းလဲပစ်မယ်လို့ သူ(မ)က ကမ်းလှမ်းပြောဆိုတယ်။ အဲဒီလိုပြောတဲ့အတွက် ကျွန်တော် အရမ်းဒေါသထွက်သွားတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော် ပုန်းနေတဲ့နေရာကနေ လှစ်ခနဲ ပြေးထွက်ပြီး... ကျွန်တော့် ခဲ့ဓားကောက်နဲ့ အဲဒီလူကို တိုက်ခိုက်လိုက်တယ်။ သူလည်း သေလောက်တဲ့ဒဏ်ရာတွေ ရသွားစေတယ်။"

"အဲဒီနောက်... ကျွန်တော် ဘယ်သူလဲဆိုတာ မိဖုရား မသိခင်... နန်းတော်သို့ အလျင်အမြန်ပြန်တယ်။ အိပ်ရာထဲမှာ ပြန်လှဲနေလိုက်တယ်။ သူ(မ)က သူ(မ)ရဲ့ ချစ်သူကို တူညီဖို့ အပြေးအလွှားသွားရောက်တယ်။ သူ(မ)ရဲ့ မှော်ပညာ အစွမ်းနဲ့ သူ့ကို မသေအောင် လုပ်ဆောင်တာ အောင်မြင်သွားခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့... သူ့ အသက်ရှင်နေသော်လည်း လှုပ်ရှားနိုင် စကားမပြောနိုင်တော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် သူ ဩဇာရှိတာ ရှင်နေတာထက် သေနေတယ်လို့ ပိုပြီး ထင်ရပါတယ်။"

"I fell asleep, and when I awoke the queen was at my side. She had dressed herself in mourning, and her hair was hanging about her eyes."

"Sir, do not be surprised at my sad appearance," she said. "I have had sorrowful news today. The queen, my mother, is dead. My father the king has been killed in battle, and my brother has fallen into a river, and is drowned."

"I pretended to believe her story, though I very well knew why she was so distressed. She mourned for a whole year, and then came to me with a request."

"(အဲဒီနောက်) ကျွန်တော် အိပ်ပျော်သွားတယ်။ ကျွန်တော် အိပ်ရာကနိုးတော့ မိဖုရားက ကျွန်တော်ဘေးမှာ ရှိနေတယ်။ သူ(မ)က လွမ်းဆွတ်ကြေကွဲ နာရေးကြုံနေရတဲ့ သူ့တွေဝတ်တဲ့ ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားတယ်။ သူ(မ)ရဲ့ ဆပင်တွေကလည်း သူ(မ)ရဲ့ မျက်လုံးတွေရှေ့မှာအုပ်ပြီး ကျနေတယ်။"

"အရှင်မင်းကြီး... ကျွန်တော်မျိုးမရဲ့ ကြေကွဲလွမ်းဆွတ်နေတဲ့ပုံပန်းကို အံ့ဩတော်မမူပါနဲ့... ကျွန်တော်မျိုးမ ကြေကွဲဖွယ်သတင်းဆိုးတစ်ခုကို ဒီနေ့ရရှိတယ်။ ကျွန်တော်မျိုးမရဲ့ မယ်တော်မိဖုရားကြီး နတ်ရွာစံ ကံတော်ကုန်တယ်ဆိုတဲ့ သတင်းစကားကို ရရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်မျိုးမရဲ့ ဖခမည်းတော် ဘုရင်ကြီးလည်း တိုက်ပွဲမှာ ကျဆုံးသွားတယ်တဲ့။ ကျွန်တော်မျိုးမရဲ့ မောင်တော်ဟာလည်း မြစ်ထဲသို့ကျပြီး ရေနစ်ကွယ်လွန်ခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်... ဘုရား လို့ သူ(မ) က လျှောက်ထားတယ်။"

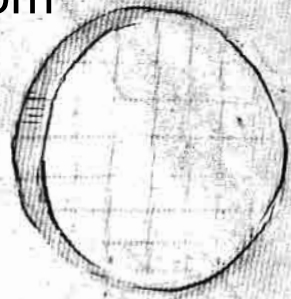
"သူ(မ)ဘာကြောင့် ကြေကွဲဝမ်းနည်းနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းသိပေမယ့်... သူ(မ)ပြောတာကို ကျွန်တော်က ယုံချင်ဟန်ဆောင်လိုက်တယ်။ သူ(မ)က တစ်နှစ်ပတ်လုံး ဝမ်းနည်းပူဆွေးပြီး ငိုကြွေးမြည်တမ်းတယ်။ အဲဒီနောက် ကျွန်တော့်ဆီကို တောင်းဆိုချက်တစ်ခုနဲ့အတူ ရောက်လာတယ်။"

www.burmeseclassic.com

“Allow me to build myself a tomb in the palace grounds, she begged. ‘There I will remain to the end of my days.’

“I gave my consent, and she built herself a stately palace, and called it the Palace of Tears. She commanded that her half-dead lover should be taken there, and this was done. Every day she took him the magic potion which kept him alive, but no matter what she did she could not make him any better.”

“နန်းတော်ဝင်းထဲမှာ ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဂူဝိဟန်တစ်ခု တည်ဆောက်ခွင့်ပြုပါ။ အဲဒီအထဲမှာပဲ ကျွန်တော်မျိုးမရဲ့ ဘဝနောက်ဆုံး အချိန်တွေအထိ နေခွင့်ပြုပါ” လို့ သူ(မ)က တောင်းပန်တယ်။

“ကျွန်တော်က သဘောတူ... ခွင့်ပြုလိုက်တယ်။ ဒီတော့ သူ(မ)က သူ(မ)ကိုယ်တိုင် ခုံညားတဲ့နန်းတော်တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်တယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီနန်းတော်ကို မျက်ရည် နန်းတော် လို့ ခေါ်တွင်စေတယ်။ သူ(မ)ရဲ့ သေလုငြော့ပါး ဖြစ်နေတဲ့ ချစ်သူကို အဲဒီနေရာသို့ ခေါ်လာရမယ်လို့ အမိန့် ပေးတယ်။ အမိန့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြပါတယ်။ သူ(မ)က သူ့အသက် ဆက်လက်ရှင်သန်နိုင်ဖို့ မှော်ဆေးရည်တွေ နေ့စဉ် တိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့... သူ(မ) ဘာပဲလုပ်လုပ် သူ့ကို ပိုပြီးကောင်းလာအောင် သူ(မ)မတတ်နိုင်ပါဘူး။”

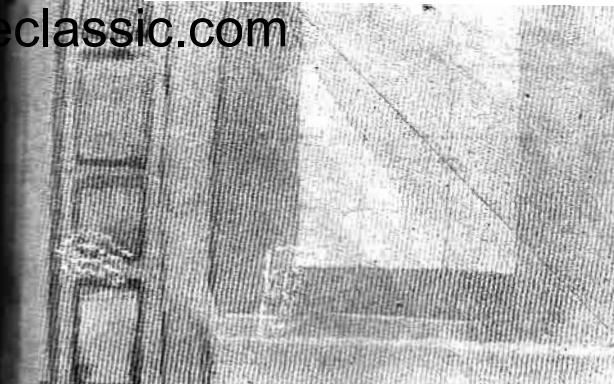
စင်သည့်နှင့် မဟူရာကျန်းဘုရင်

www.burmeseclassic.com

"He could not walk, speak, or move, but could only look at her. The queen made him two long visits every day, and though I pretended to know nothing of this, I was aware of everything that passed."

"One day I went to the Palace of Tears myself. I hid behind a curtain, and heard the queen speak loving words to her gallant, beseeching him to answer her. She wept and groaned until I lost all patience, and rushed out from behind the curtain."

"သူက လမ်းမလျှောက်နိုင်ဘူး။ စကားမပြောနိုင်
မလှုပ်ရှားနိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူ(မ)ကိုတော့ ကြည့်နိုင်တယ်။
မိဖုရားက သူ့ဆီ နေ့တိုင်း အကြာကြီး နှစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ်
သွားရောက်လည်ပတ်တွေ့ဆုံတယ်။ ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး
ကျွန်တော် ဘာမှမသိဟန်ဆောင်ထားပေမယ့်... ဖြစ်ပျက်ခဲ့
သမျှ အံ့ရာရာအားလုံးကို ကျွန်တော်သိပါတယ်။

တစ်နေ့ကျတော့ မျက်ရည်နန်းတော် ကို ကျွန်တော်
တိုယ်တိုင်သွားတယ်။ လိုက်ကာတစ်ခုရဲ့ နောက်ကနေ
ကျွန်တော် ပုန်းနေလိုက်တယ်။ သူ(မ)ရဲ့ ချစ်သူအမျိုးသားကို
ချစ်စကားတွေ ဆိုနေတာ ကျွန်တော်ကြားရတယ်။ သူ(မ)ကို
တုံ့လှယ်တုံ့ပြန် ပြန်လည်ဖြေကြားပြောဆိုဖို့ တောင်းပန်ရင်း
နဲ့ ချစ်စကားတွေ ဆိုနေတာ... ၊ သူ(မ)က ငိုကြွေးလိုက်...
အကြင်ကြေကွဲကွဲနဲ့ ညည်းတွားပြောဆိုလိုက်... နဲ့ နောက်ဆုံး...
ကျွန်တော် သည်းမခံနိုင်လောက်အောင်ဖြစ်လာပြီး ပုန်း
နေတဲ့ ကန်လန်ကာနောက်ကွယ်ကနေ အလျင်အမြန်
သွက်လာတယ်။"

www.burmeseclassic.com

“Wicked woman,’ I said, ‘cease your sighing and groaning. I should have killed you when I struck down this wretch.’

“I raised my scimitar, but she regarded me with a jeering smile.”

“Stay your anger,’ she said. Then she immediately chanted some magic words which I did not understand.”

“And now, by virtue of my enchantments,’ she added, ‘I command you to become half marble and half man!’ ”

“At once I became what you now see me – half man, half marble, neither living nor yet dead.”

“ကောက်ကျစ်ယုတ်မာတဲ့ မိန်းမ... နင့်ရဲ့ သက်ပြင်းချ ဦးကြွေးတာတွေ... ကြော့ကွဲပြည်တမ်းတာတွေ ရပ်လိုက်စမ်း...! ဒီဒုက္ခိတသတ္တဝါကို ငါ တိုက်ခိုက်တုန်းက နင့်ကိုပါ (တစ်ခါ တည်း) သတ်ခဲ့ဖို့သင့်တာ...” လို့ ကျွန်တော်က ပြောလိုက် တယ်။

“ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်ရဲ့စားကောက်ကို မြှောက် လိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ(မ)က ကျွန်တော့်ကို မထိမဲ့မြင် လှောင်ပြုံးပြုံးပြီး ကြည့်လိုက်တယ်။”

“ဒေါသကို ထိန်းပါဦးလေ...” လို့ သူ(မ)က ပြော လိုက်တယ်။ ပြီးတော့... သူ(မ)က ကျွန်တော်နားမလည် တဲ့ မှော်စကားလုံးအချို့ကို ရုတ်တရက်ရွတ်ဆိုလိုက်တယ်။

“ခုအချိန်ကစပြီး ငါ့ရဲ့ ပြုစားမှုမှော်ပညာစွမ်း ကြောင့်... သင်ဟာ လူတစ်ပိုင်း ကျောက်တစ်ပိုင်းဖြစ်စေ... ရမယ်လို့ ငါအမိန့်ပေးတယ် !” လို့ သူ(မ)က ထပ်ဆင့် ပြောဆိုတယ်။

“ချက်ချင်းပါပဲ... အခု အရှင်မင်းကြီးမြင်တဲ့အတိုင်း ကျွန်တော် ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်... လူတစ်ပိုင်း ကျောက်တစ်ပိုင်း အဖြစ်နဲ့ အသက်ရှင်တာလည်းမဟုတ် သေတာလည်း မဟုတ်... (ဆိုတဲ့ဘဝ)ပါပဲ။”

www.burmeseclassic.com

"The enchantress brought me to this hall and placed me here. Then by her fearful magic she destroyed my capital city, with all its houses, shops, and fine buildings, and turned it into the pond you saw. The people she changed into fishes. The white are the Muhammadans the red are the Persians, who are worshippers of fire; the blue are Christians and the yellow are Jews. To add to my sorrow, this wicked woman comes every day and lashes my naked back a hundred times with a whip."

The young king began to weep bitterly as he came to the end of his strange story, and the sultan was so grieved that he could not say one word to comfort him.

“ မှော်ကဝေမက ကျွန်တော့်ကို ဒီခန်းမထဲခေါ်လာပြီး ဒီနေရာမှာ ထားလိုက်တယ်။ အဲဒီနေ့က သူ(မ)ရဲ့ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ မှော်ပညာစွမ်းနဲ့... ကျွန်တော့်ရဲ့ မြို့တော်ကြီးကို ဖျက်ဆီးတယ်။ မြို့တော်ထဲမှာရှိတဲ့ အိမ်တွေ၊ ဆိုင်တွေ၊ လှပတဲ့ အဆောက်အအုံတွေအားလုံးကို အရှင်မင်းကြီးမြင်ခဲ့တဲ့ ရေကန်ကြီးအဖြစ် ပြောင်းလဲပစ်ခဲ့တယ်။ လူတွေကိုတော့ ငါးတွေအဖြစ် သူ(မ)က ပြောင်းလဲပစ်ခဲ့တယ်။ ငါးအဖြူတွေက မဟာမေဒင်တွေ ဖြစ်တယ်။ အနီတွေက ပါရှန်းတွေ ဖြစ်တယ်။ သူတို့က မီးကို ကိုးကွယ်ကြသူတွေ ဖြစ်တာကိုး... ။ အပြာတွေက ခရစ်ယာန်တွေ ဖြစ်ပြီး... အဝါတွေက ဂျူးတွေ ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝမ်းနည်းမှုသောကကို ထပ်ဆင့်ပေါင်းစပ်ပေးတဲ့အချက်က... ဒီကောက်ကျစ်ယုတ်မာတဲ့ မိန်းမဟာ ကျွန်တော့်ဆီ နေ့တိုင်းလာပြီး ကျွန်တော့်ရဲ့ အဖုံးအကာမရှိတဲ့ ကျောပြင်ကို ကြာပွတ်နဲ့ အချက်တစ်ရာ ရိုက်တယ်။ ”

သူ့ရဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ဇာတ်လမ်းကို နိဂုံးချုပ် အဆုံးသတ်ပြောဆိုပြီးတဲ့အခါ ဘုရင်လေးက နားကြည်းပြင်းထန်စွာ ငိုကြွေးတယ်။ စူလတန် ဘုရင်လည်း ဝမ်းနည်းစိတ်မကောင်း ဖြစ်လွန်းလို့... သူ့ကို နှစ်သိပ်ဖို့ စကားတစ်လုံးတောင် မပြောနိုင်ပါဘူး။

www.burmeseclassic.com

"I will revenge you," he said at last. "Be of good cheer, for I will think of a plan whereby you shall be delivered from your unhappiness."

Then, as night was come, the sultan lay down to rest, but the poor young king did not sleep, for he had been unable to do so ever since his enchantment.

Before dawn came the sultan arose, and made his way to the Palace of Tears. He found it lit with many torches, and scented with delicious perfumes. On the bed lay the half-dead magician of whom the queen was so fond. The sultan put the poor wretch out of his misery and threw his body down a well in the courtyard.

နောက်ဆုံးကျတော့ "သင့်အတွက်... ကျွန်ုပ်... ကလဲ့ စားချေပေးပါမယ်။ စိတ်အေးအေးနဲ့ အားတင်းထားပါ။ ဘာကြောင့်ဆို... သင့်ရဲ့ စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်ကောင်းမှုတွေ ကနေ လွတ်မြောက်စေမယ့် အစီအစဉ်တစ်ခုကို ကျွန်ုပ်... စဉ်းစားပါဦးမယ်..." လို့ သူက ပြောလိုက်တယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ ညရောက်လာတယ်။ ဝူလတန် ဘုရင် ကတော့ လဲလျောင်းပြီး အနားယူတယ်။ ဒါပေမဲ့ သနားစရာ ကောင်းတဲ့ ဘုရင်ငယ်လေးကတော့ မအိပ်ပါဘူး။ ဘာကြောင့် ဆို သူ မှော်ပညာနဲ့ ပြုစားခံရပြီးကတည်းက... အဲဒီလို အိပ်စက်ဖို့ မတတ်နိုင်တော့လို့ပါပဲ။

အရက်မတက်ခင်မှာ... ဝူလတန် ဘုရင်နိုးလာပြီး မျက်ရည်နန်းတော် သို့ သွားတယ်။ အဲဒီနေရာမှာ မီးတုတ် တွေ အများကြီး ထွန်းညှိထားတာ တွေ့ရတယ်။ နှစ်လိုဖွယ် ကောင်းတဲ့ အမွှေးနံ့သာရနံ့တွေလည်း ရနေတယ်။ အိပ်ရာ ပေါ်မှာကတော့ မိဖုရားကြီး သိပ်ချစ်မြတ်နိုးရတဲ့... တစ်ပိုင်း သေနေတဲ့... မှော်ဆရာကြီး လဲလျောင်းနေတယ်။ ဝူလတန် ဘုရင်က သနားစရာကောင်းတဲ့ ဒီသတ္တဝါကို... သူ့ရဲ့ ဒုက္ခ တွေကနေ လွတ်မြောက်အောင် လုပ်ပေးလိုက်ပြီး (သတ်ပစ် လိုက်ပြီး) သူ့ရဲ့ ရုပ်အလောင်းကို နန်းတော်ဝင်းအတွင်းက ရေတွင်းတစ်တွင်းထဲသို့ ပစ်ချလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

Then he went and lay down in the bed, putting his scimitar under the counterpane, and waited for the queen to come.

After the enchantress had given her miserable husband a hundred lashes with her whip, she entered the Palace of Tears, and leaned over the bed.

"Alas, my love!" she groaned. "Will you never speak to me again? How I long to hear your voice once more!"

The sultan pretended to awaken from a long sleep, and spoke a few words in a low and feeble voice. The queen heard him, and cried out in rapture:

"My dear lord, do I really hear your voice? Speak to me again, I pray you!"

အဲဒီနောက်... သူက အိပ်ရာဆီသွားပြီး လဲလျောင်း အိပ်စက်နေလိုက်တယ်။ သူ့ရဲ့ ဓားကောက်ကို အိပ်ရာဖုံးအောက်မှာထားလိုက်ပြီး မိဖုရားလာမှာကို စောင့်ဆိုင်းနေလိုက်တယ်။

မှော်ကဝေမက သူ(မ)ရဲ့ စိတ်မချမ်းမြေ့ ညှိုးငယ်နေတဲ့ ကြင်ရာတော်ဘုရင်လေးကို သူ(မ)ရဲ့ ကြာပွတ်နဲ့ အချက်တစ်ရာ ကြိမ်ဒဏ်ပေးပြီးတဲ့နောက်... မျက်ရည်နန်းတော် ထဲ ဝင်လာပါတယ်။ ပြီးတော့ အိပ်ရာပေါ်မှာ အားပြုမှီလိုက်ပြီး...

"အို... အချစ်ရယ်... ! ကျွန်မကို ဘယ်တော့မှ နှုတ်တုံ့ပြန် စကားမဆိုတော့ဘူးလားကွယ်... ? အချစ်ရဲ့ အသံလေးကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါလောက် ထပ်မံကြားဖို့ ကျွန်မ ဘယ်လောက်မျှော်လင့်တောင့်တရပါသလဲ... !" လို့ သူ(မ)က ငိုကြွေးပြည်တမ်း ပြောဆိုတယ်။

စူလတန် ဘုရင်က အကြာကြီးအိပ်စက်နေရာကနေ နို့လာဟန် ဆောင်လိုက်တယ်။ အားနည်းဖျော့တော့တဲ့ အသံတိုးတိုးလေးနဲ့... စကားအနည်းငယ် ပြောလိုက်တယ်။ အဲဒီအသံကို မိဖုရားက ကြားသွားပြီး... ဝမ်းသာအားရ အော်လိုက်တယ်။

"ချစ်မြတ်နိုးရတဲ့... သခင်ရယ်... ၊ ရှင့်ရဲ့အသံကို ကျွန်မ တကယ်ကြားရတာမှ ဟုတ်ပါရဲ့လား? ကျွန်မတို့ တစ်ခါလောက်ထပ်ပြီး စကားဆိုပါဦး၊ ကျွန်မ တောင်မိနပ်ပါတယ် ရှင်ရယ်... !" လို့ ပြောလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

"Wretched woman," answered the sultan, "you are not worthy to be spoken to!"

The queen began to weep.

"Why do you speak to me so reproachfully?" she asked. "What have I done to make you angry?"

"Do you not know that the cries and wails of your husband have hindered me from being cured?" said the wily sultan. "Unless you restore the king to well-being, I shall never be able to speak to you again."

The queen immediately ran out of the Palace of Tears. She took a cup of water, and said some magic words over it, whereupon it began to boil furiously. She then went to her poor husband, and threw it over him.

"အသုံးမကျတဲ့ မိန်းမ... မင်းကို (အဖက်လုပ်ပြီး) စကားတောင် မပြောထိုက်ဘူး!" လို့ စူလတန် ဘုရင်က ပြောလိုက်တယ်။

မိဖုရားကြီးက စတင်ငိုကြွေးပါတယ်။

"ရှင် ဘာဖြစ်လို့... ကျွန်မကို ဒီလိုအပြစ်တင် မောင်းခံပြောဆိုတာပါလဲ... ? ရှင်ကို စိတ်ဆိုးအောင် ဘာများလုပ်မိလို့ ပါလဲရှင်... ?" လို့ သူ(မ)က မေးလိုက်တယ်။

"မင်း ယောက်ျားရဲ့ ငိုကြွေးညည်းတွားသံတွေဟာ... ကျုပ် နာလန်ထဲ သက်သာပျောက်ကင်းစေမှုကို အဟန့်အတား အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေတယ်ဆိုတာ မင်းမသိဘူးလား... ? (အဲဒီ) ဘုရင်ကို နဂိုနေအတိုင်း အကောင်းပကတိ ဖြစ်အောင် ပြန်လုပ်ပေးရင်... ငါက မင်းနဲ့ ဘယ်တော့မှ စကားပြောနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး..." လို့ ဉာဏ်ပရိယာယ်များတဲ့ စူလတန် ဘုရင်က ပြောလိုက်တယ်။

မိဖုရားက မျက်ရည်နန်းတော် ထဲကနေ ချက်ချင်း ပြေးထွက်သွားတယ်။ သူ(မ)က ရေတစ်ခွက်ကိုယူပြီး မှော်ဂါထာ နွှဲအချို့နဲ့ မန်းမှုတ်တယ်။ အဲဒီလို မန်းမှုတ်လိုက်တဲ့အခါ ရေတွေက အရမ်းကို ဆူပွက်လာတယ်။ အဲဒီနောက် သူ(မ)က သူ(မ)ရဲ့ သနားစရာကောင်းတဲ့ ကြင်ရာတွေ ဘုရင်လေးထံ သွားတယ်။ အဲဒီရေနဲ့ သူ့အပေါ်ကို ပေးဖျန်းပေးတယ်။

www.burmeseclassic.com

"Change back to your natural form!" she commanded. At once the young king felt the enchantment leave him, and he saw that he was now a man from his head to his heels, and no longer half marble. He arose up in the greatest joy.

"Go!" said the queen fiercely, "and never return to this castle again, or I will slay you!"

The young man at once went to a place some distance away, and there awaited the coming of the sultan. Meanwhile, the queen returned to the Palace of Tears, and spoke fondly to the sultan, thinking that he was her lover.

"Dear lord," she said, "I have done your bidding."

"နဂိုအတိုင်း ပြန်ဖြစ်စေ..." လို့ သူ(မ)က အမိန့် ပေးလိုက်တယ်။ ချက်ချင်းပဲ... ဘုရင်လေးက ပြုစားခံထားရတာတွေ သူ့ဆီကနေ ထွက်ခွာသွားကြပြီလို့ ခံထားရတယ်။ ပြီးတော့ ခုအခါမှာ သူဟာ ခေါင်းကနေ ခြေဖနောင့်အထိ လူသားစင်စစ် ပြန်ဖြစ်သွားပြီဆိုတာ တွေ့ရတယ်။ လူတစ်ပိုင်း ကျောက်တစ်ပိုင်း မဟုတ်တော့ဘူး... ၊ အလွန်အမင်း အကြီးမားဆုံး ပျော်ရွှင်မှုနဲ့... သူက မတ်တတ်ထရပ်လိုက်တယ်။

"ထွက်သွား...! ဒီရဲတိုက်ကို ဘယ်တော့မှ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်မလာနဲ့... မဟုတ်ရင် နင့်ကို ငါသတ်မယ်!" လို့ မိဖုရားက ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ ပြောတယ်။

လူငယ်လေးဟာ ချက်ချင်းပဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာရှိတဲ့ တစ်နေရာကို သွားတယ်။ အဲဒီနေရာကနေ စူလတန် ဘုရင်ပြန်လာမှာကို စောင့်ဆိုင်းနေလိုက်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ မိဖုရားက မျက်ရည်နန်းတော် ကို ပြန်သွားတယ်။ စူလတန် ဘုရင်ကို သူ(မ)ရဲ့ ချစ်သူပဲလို့ထင်ပြီး အလွန်အမင်း ချစ်မြတ်နိုးစွာ စကားဆိုတယ်။

"သခင်ရယ်... သခင်ရဲ့ အမိန့်အတိုင်း ကျွန်ုပ် ဆောင်ရွက်လို့ပြီးပါပြီ..." လို့ သူ(မ)က ပြောလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

"You have not done enough," said the sultan. "Do you not know that at midnight all the fishes in the pond raise their heads, and cry out for vengeance against me and you? Transform the pond back into the city it once was, and change the fishes into people. Then and then only can I be cured. When you have done this, come to me, and you shall give me your hand and help me to arise."

Full of joy to hear this, the queen hastened to do what she was commanded. She ran to the pond, and taking a little water in her hand, sprinkled it around, at the same time pronouncing magic words over the fishes and the pond.

In a trice a wonderful change took place. The pond became the great city it once was, and all the fishes were restored to their proper shape, and became people. In fact, everything became as it had been before the enchantment.

"ပြည့်စုံလုံလောက်အောင် မင်းဆောင်ရွက်လို့ မပြီး သေးပါဘူး..." လို့ စူလတန် ဘုရင်က ပြောလိုက်တယ်။
"ညသန်းခေါင်ဆိုရင် ကန်ထဲကငါးတွေ ခေါင်းထောင်ထလာ ပြီး... ငါနဲ့ မင်းကို ကလဲ့စားချေမယ်... လို့ အော်တာတွေကို မင်းမသိဘူးလား။ ရေကန်ကို အရင်ကအတိုင်း မြို့တော် အဖြစ် ချက်ချင်း ပြန်ပြောင်းလိုက်... ငါးတွေတိုလည်း လူ တွေအဖြစ် ပြန်ပြောင်းလိုက်... အဲဒါ... အဲဒါတွေပြီးတဲ့ နောက်မှသာ ငါ့ကို ကုစားလို့ရနိုင်မယ်... အဲဒါကို ဆောင် ရွက်ပြီးရင်... မင်း ငါ့ဆီလာခဲ့ပါ... မင်းရဲ့ လက်ကလေးကို ကမ်းလင့်ပြီး ငါ ထနိုင်အောင် ကူညီပါ..."

ဒီစကားကို ကြားရလို့... ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်မှုအပြည့် နဲ့... မိဖုရားကြီးဟာ သူ့(မ)ကို အမိန့်ပေးစေခိုင်းတဲ့ ကိစ္စတွေ ဆောင်ရွက်ဖို့ အလျင်အမြန် ထွက်ခွာသွားပါတယ်။ သူ့(မ) က ရေကန်ဆီကို ပြေးသွားတယ်။ ရေအနည်းငယ်ကို သူ့(မ) ရဲ့ လက်နဲ့ယူပြီး... ဝန်းကျင်ပတ်လည်ကို ဖျန်းလိုက်တယ်။ တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပဲ... ငါးတွေနဲ့ ရေကန် ပေါ်မှာ မှော်ဂါထာ မန္တန်တွေကို ရွက်ဆိုတယ်။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပဲ... အံ့ဩဖွယ်ကောင်းတဲ့ အပြောင်းအလဲတစ်ခု ဖြစ်ပွားတယ်။ ရေကန်က တစ်ခါတုန်း ကလိုပဲ... မြို့ကြီးတစ်မြို့ ပြန်ဖြစ်သွားတယ်။ ငါးတွေအားလုံး ဟာ သူတို့ရဲ့ ပုံမှန်အသွင်သဏ္ဍာန်အဖြစ် နဂိုနေ ပြန်ပြောင်း ပြီး လူတွေ ဖြစ်လာကြတယ်။ တကယ်ပါပဲ... အရာရာဟာ မှော်ပညာနဲ့ မဖမ်းစားခင်ကအတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားပါးတယ်။

www.burmeseclassic.com

The sultan's court, which had been encamped on the edge of the pond, were amazed to find the water disappear, and a great city spring up around them. They gazed about in wonder, and marvelled loudly.

The enchantress returned swiftly to the Palace of Tears. "My lord!" she cried, "your commands are all fulfilled. Give me your hand."

"Come near me," said the sultan.

She approached him. He arose suddenly from the bed, and with one blow of his scimitar struck the wicked queen dead. Then he hastened to find the young king.

"Young man!" he said, "rejoice and fear no more. Your enemy is dead!"

The young man could not find enough words with which to thank the brave sultan.

ကန်စပ်မှာ စခန်းချထားတဲ့ စူလတန် ရဲ့ မှူးမတ်တွေဟာ အလွန်အမင်း အံ့အားသင့်ရပါတယ်။ ရေတွေ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး သူတို့ရဲ့ ဝန်းကျင်ပတ်လည်မှာ မြို့ကြီးတစ်မြို့ ပေါ်ပေါက်လာတာကို ကျွေကြရလို့လေ။ သူတို့က တအံ့တဩနဲ့ ငေးမောကြည့်ရှုရင်း... ကျယ်လောင်စွာ အံ့ဩချီးပပြောဆိုကြတယ်။

ကဝေပက မျက်ရည်နန်းတော် သို့ အလျင်အမြန် ပြန်သွားတယ်။ "သခင်... သခင်ရဲ့ မိန့်မှာချက်တွေအားလုံးကို ဆောင်ရွက်လို့ ပြီးပါပြီ။ အရှင်လက်ကလေးကိုသာ ကမ်းလင့်ပါတော့!" လို့ ပြောလိုက်တယ်။

"ငါ့အနားကို လာပါတွယ်..." လို့ စူလတန် ဘုရင်က ပြောလိုက်တယ်။

သူ(မ)က သူ့အနားကို ချဉ်းကပ်လာတယ်။ သူက အိပ်ရာကနေ ရုတ်တရက် ချက်ချင်းထပြီး... ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ မိဖုရားကို သူ့ဓားကောက်နဲ့ တစ်ချက်တည်း အသေပိုင်းချ ပစ်လိုက်တယ်။ အဲဒီနောက် ဘုရင်လေးကို ရှာဖို့ သူ အလျင်အမြန် ထွက်ခွာသွားတယ်။

"ဘုရင်လေး... ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာနေပါ။ ကြောက်စရာ မလိုတော့ပါဘူး... သင့်ရန်သူ သေဆုံးသွားပါပြီ..." လို့ သူက ပြောလိုက်တယ်။

ရဲရင့်လှတဲ့ စူလတန် ဘုရင်ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောပြဖို့ ဘုရင်လေးအနေနဲ့ လုံလောက်ပြည့်စုံတဲ့ စကားလုံး ရှာမတွေ့နိုင်ပါဘူး။

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC

"Say no more," begged the sultan. "You may now rule happily in your own land, or, if you wish, you may accompany me to mine, which is not far away, and where you will be much welcomed."

"Great lord," said the young king, "you are mistaken in thinking that your land is but a few hours away. It may have been, when my own kingdom was enchanted, but now that it is restored to its own place and form, it is at least a year's journey away!"

This the astonished sultan found to be true. He was sad to think that he would be so far from the young man when he returned to his own land, and he begged him to accompany him, and to be his son.

"(ကျေးဇူးတင်စကား) ထပ်မပြောပါနဲ့တော့... အခု အခါမှာ... သင့်ရဲ့ တိုင်းပြည်ကို သင် စိတ်ချမ်းမြေ့စွာ အုပ်စိုးနိုင်ပါပြီ။ ဒါမှမဟုတ် သင်ဆန္ဒရှိရင် ကျွန်ုပ်ရဲ့ (တိုင်းပြည်သို့ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ လိုက်ပါနိုင်တယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့) တိုင်းပြည်ကလည်း မဝေးလှပေဘူး။ အဲဒီမှာလည်း သင့်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုလက်ခံကြမှာ ဖြစ်တယ်..." လို့ ဘုရင်ကြီးက မိန့်ပြောတယ်။

"အရှင်မင်းကြီး... အရှင်မင်းကြီးရဲ့ တိုင်းပြည်ဟာ နာရီအနည်းငယ်ပဲသွားရမယ့် ခရီးအကွာအဝေးအတွင်း ရှိတယ်လို့... ထင်မှတ်နေခြင်းဟာ မှားယွင်းကြောင်းပါ။ ကျွန်တော့်တိုင်းပြည်ဟာ မှော်ပညာနဲ့ ပြုစားခံခဲ့ရတဲ့ အချိန် တုန်းကတော့ မှန်ကောင်းမှန်ခဲ့ပါလိမ့်မယ်... ဒါပေမဲ့ အခုအခါမှာ မူလနေရာ မူလပုံသဏ္ဍာန်တွေအဖြစ် နဂိုနေ ပြန်ဖြစ်သွားတဲ့အတွက် အရှင်မင်းကြီးရဲ့ နေပြည်တော် ရောက်ရန် အနည်းဆုံး တစ်နှစ်ခရီးခန့် ကြာမြင့်ပါ လိမ့်မယ်...!" လို့ ဘုရင်လေးက လျှောက်ထားတယ်။

အံ့အားသင့်နေတဲ့ စူလတန် ဘုရင်က ဒါဟာ အမှန် အကန့်ပဲဆိုတာ တွေ့ရှိသွားတယ်။ သူတိုင်းပြည်ကို သူ ပြန်သွားတဲ့အခါ... ဘုရင်လေးနဲ့ ဝေးကြာရမှာကိုတွေးပြီး စိတ်မချမ်းသာဖြစ်မိတယ်။ ဒီတော့ သူနဲ့အတူလိုက်ပါဖို့... သူ့ရဲ့ သားတော်အဖြစ် ခံယူဖို့ သူက တောင်းပန်တယ်။

www.burmeseclassic.com

"For," said he, "I have no child of my own, and if you will come with me, you shall be king after me."

This the young man agreed to, for he felt the greatest love for his deliverer. His cousin was made king of the Black Isles in his stead, and he himself went with the sultan on the long year's journey.

“ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့... ကျွန်ုပ်မှာ သားတော်ရင်း သမီးတော်ရင်း မရှိဘူး... ကျွန်ုပ်နဲ့အတူ သင်လိုက်လာမယ် ဆိုရင်... ကျွန်ုပ် (မရှိတဲ့) နောက်မှာ ဘုရင်အဖြစ် သင် စိုးစံ အုပ်ချုပ်ရမယ်။” လို့ သူက မိန့်မြွက်တယ်။

ဒီကိစ္စကို ဘုရင်လေးကလည်း သဘောတူတယ်။ ဘာကြောင့်ဆို... သူက သူ့ကို လွတ်မြောက်စေခဲ့တဲ့သူ (ကယ်တင်ရှင်ကြီး) အပေါ်မှာ အလွန်အမင်း အကြီးမားဆုံး မေတ္တာတရားနဲ့ သံယောဇဉ်တွယ်မိလို့ပါပဲ။ သူ့ရဲ့ကိုယ်စား ပဟူရာကျွန်း ကို အုပ်ချုပ်ဖို့ သူ့ရဲ့ ညီတော်ဝမ်းကွဲ တစ်ယောက်ကို လွှဲအပ်ခဲ့တယ်။ ဘုရင်မြှောက်ခဲ့တယ်။ သူ ကိုယ်တိုင်ကတော့ စူလတန် ဘုရင်နဲ့အတူ တစ်နှစ်တာ ကြာမြင့်တဲ့ ခရီးရှည်ကြီးကို လိုက်ပါခဲ့တယ်။

BURMESE CLASSIC

When they arrived, the people of the sultan's kingdom gave them a great welcome, and for many days there was feasting and merry-making. The sultan took the young king for his son, and each of them was happy in the other.

As for the old fisherman, whose finding of the copper jar had caused such strange adventures, he was greatly rewarded. The sultan gave him a fine estate, and there he and his family lived happily to the end of their lives.

သူတို့ရောက်သွားတဲ့အခါ စူလတန် ဘုရင်ရဲ့ မင်းနေပြည်တော်က တိုင်းသူပြည်သားတွေက သူတို့ကို သောင်းသောင်းဖြူဖြူ ကြိုဆိုကြတယ်။ ရက်ပေါင်းများစွာကြာ အောင် ပွဲလမ်းသဘင်တွေ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေ ကျင်းပကြ တယ်။ စူလတန် ဘုရင်က ဘုရင်လေးကို သူ့ရဲ့ သားတော် အဖြစ် ချီးမြှင့်မြှောက်စားတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ တစ်ယောက်အပေါ်တစ်ယောက် ချစ်ခင်မြတ်နိုးကြတယ်။ ကျေနပ်အားရကြတယ်။

တံငါအိုကြီးက ကြေးအိုးကြီးကို ရှာဖွေတွေ့ရှိတဲ့အတွက် ဒီလိုထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် စွန့်စားခန်းတွေ ဖြစ်စေခဲ့တယ်။ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်ရပ်တွေ တွေ့ကြုံခဲ့ရတယ်။ အဲဒီတံငါ အိုကြီးကို ကြီးစွာသော ဆုတော် လာဘ်တော်များ ချီးမြှင့် တော်မူတယ်။ စူလတန် ဘုရင်က သူ့ကို လှပခမ်းနား ကောင်းမွန်တဲ့ အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခု ပေးအပ်ချီးမြှင့် တယ်။ အဲဒီမှာ တံငါအိုကြီးဟာ သူ့ပိုသားစုနဲ့အတူ အသက် ထက်ဆုံး ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာနဲ့ နေထိုင်ခဲ့ပါတယ်။

မောင်သိန်းလွင်

www.burmeseclassic.com